

Sesijas dokuments

A8-0374/2018

21.11.2018.

ZIŅOJUMS

par Īpašās komitejas terorisma jautājumos konstatējumiem un ieteikumiem
(2018/2044(INI))

Īpašā komiteja terorisma jautājumos

Referentes: *Monika Hohlmeier* un *Helga Stevens*

SATURS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
PASKAIDROJUMS.....	56
INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ	60
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAUSTA.....	61

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par Īpašās komitejas terorisma jautājumos konstatējumiem un ieteikumiem (2018/2044(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2017. gada 6. jūlija lēmumu par Īpašās komitejas terorisma jautājumos izveidi, tās pienākumiem, skaitlisko sastāvu un pilnvaru laiku¹, kas pieņemts saskaņā ar Reglamenta 197. pantu,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
- ņemot vērā Īpašās komitejas terorisma jautājumos ziņojumu (A8-0374/2018),

Preambula

- A. tā kā Savienības pamatā ir tādas vērtības kā cilvēka cieņa, brīvība, vienlīdzība un solidaritāte, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana, kā arī demokrātijas un tiesiskuma princips; tā kā terorisma akti ir viens no būtiskākajiem minēto vispārējo vērtību un principu pārkāpumiem;
- B. tā kā ES būtu jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu fizisko un garīgo integritāti saviem iedzīvotājiem, kurus apdraud teroristi; tā kā cīņā pret terorismu galvenā uzmanība ir jāvelta cietušajiem; tā kā sabiedrībām ir jāaizsargā, jāatzīst, jāatbalsta terorismā cietušie un jāatlīdzina viņiem radītie zaudējumi; tā kā Pamattiesību hartas 6. pantā paredzētas gan tiesības uz brīvību, gan arī tiesības uz drošību, kas papildina viena otru;
- C. tā kā, reaģējot uz teroristu draudiem, vienmēr būtu pilnībā jāievēro principi, kas atzīti LES 2. pantā, jāievēro pamattiesības un brīvības, kā arī principi, kas atzīti jo īpaši Pamattiesību hartā, ņemot vērā iespējamo ietekmi uz nevainīgiem cilvēkiem, kas veido iedzīvotāju lielāko daļu;
- D. tā kā ir jānosoda visi terorisma veidi un tā izpausmes neatkarīgi no nodarījuma veicēja, vietas un nolūka, jo tas ir viens no visnopietnākajiem draudiem starptautiskajam mieram un drošībai;
- E. tā kā terorisma radītais apdraudējums pēdējos gados ir pieaudzis un strauji attīstījies; tā kā teroristu uzbrukumus ir dziļi skāruši mūs visus un ir atņēmuši dzīvību un radījuši ievainojumus daudziem nevainīgiem cilvēkiem; tā kā terorisma pārrobežu rakstura dēļ ir vajadzīga stingri koordinēta reakcija un sadarbība dalībvalstīs un starp tām, ar kompetentajām Savienības aģentūrām un struktūrām un starp tām, kā arī ar attiecīgajām trešām valstīm;

Institucionālais satvars

- F. tā kā vienas dalībvalsts drošība ir visas Savienības drošība; tā kā terorisma radītajiem draudiem ir vajadzīga holistiska pieeja, kas saista iekšējo un ārējo drošību un nodrošina koordināciju valstu un Eiropas līmenī; tā kā ES un dalībvalstis ir guvušas panākumus cīņā

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0307.

pret šiem draudiem, taču diemžēl šo progresu drīzāk ir panācis notikumu radītais spiediens, nevis proaktīvi pasākumi, un visās dalībvalstīs nav panākts vienāds progress;

- G. tā kā saskaņā ar LES 4. panta 2. punktu un LESD 73. pantu valsts drošība ir tikai katras dalībvalsts atbildībā, tā kā saskaņā ar LESD 4. panta 3. punktu un 42. pantu Savienība un dalībvalstis cita citai palīdz, pildot uzdevumus, kas izriet no Līgumiem; tā kā valsts drošību aizvien vairāk ietekmē tās plašākā Eiropas dimensija; tā kā valsts drošība nav definēta ES līmenī, tādējādi dalībvalstīm atstājot plašu rīcības brīvību;
- H. tā kā tajā pašā LESD 4. panta 2. punktā brīvības, drošības un tiesiskuma telpa ir atzīta par Savienības un dalībvalstu dalītās kompetences telpu; tā kā ES ir īpašas pilnvaras attiecībā uz dalībvalstu koordinēšanas un sadarbības atvieglošanu un veicināšanu, cita starpā uz dalībvalstu tiesību aktu un prakses saskaņošanu; tā kā ES darbības pilnvaras ir noteiktas LESD 67. pantā, lai nodrošinātu “augstu drošības līmeni ar noziedzības novēršanas un apkarošanas pasākumiem”;
- I. tā kā ES dalībvalstu un dažu trešo valstu drošības un izlūkošanas aģentūras efektīvi sadarbojas terorisma apkarošanas grupā (TAG) — neformālā struktūrā ārpus ES —, kā arī divpusējā un daudzpusējā līmenī; tā kā TAG rīcībā ir platforma operatīvo izlūkdatu apmaiņai, kas ir uzlabojusi kopīgās izlūkošanas ātrumu un kvalitāti; tā kā ES ir izveidots struktūru kopums, kas pilnībā vai daļēji risina terorisma jautājumus, jo īpaši iesaistot Eiropas Eiropas Terorisma apkarošanas centru (ETAC) kā galveno centru tiesībsardzības informācijas apmaiņai un sadarbībai terorisma apkarošanas jomā ES līmenī un ES Izlūkošanas un situāciju centru (*INTCEN*) kā stratēģiskās izlūkošanas vārteju no izlūkošanas un drošības dienestiem uz ES, ar kura starpniecību TAG informācija nokļūst pie Eiropas politikas veidotājiem, un šo procesu veicina Eiropas Terorisma apkarošanas koordinators;
- J. tā kā dažādo īpatnību un ģeogrāfiskās prerogātivas dēļ robeža starp ES un valsts pilnvarām ne vienmēr ir skaidra, tādējādi uzsverot abu valdības līmeņu sadarbības svarīgo nozīmi; tā kā reģionālā, valsts, ES un starptautiskā līmeņa dalībnieku dažādās funkcijas cīņā pret terorismu, tostarp kompetenču pārklāšanās un nepietiekami nodalītās pilnvaras, formālo un neformālo sadarbības un informācijas apmaiņas forumu daudzveidība, kā arī kompetenču dalījums dažādu reģionālo un valsts aģentūru starpā, tiesībsardzības iestāžu un izlūkošanas iestāžu starpā, kā arī ES un dalībvalstu starpā, pasvīturo atbildes uz terorisma draudiem koordinēšanas, efektivitātes un saskaņošanas sarežģītību un var apgrūtināt šo procesu;
- K. tā kā drošības savienības komisāram ir būtiska nozīme, lai saskaņotu Komisijas politikas izstrādi, īstenošanu, uzraudzību un izvērtēšanu; tā kā drošības savienības komisāra amata izveide liecina par ES apņemšanos veicināt un atbalstīt sadarbību dalībvalstu starpā iekšējās drošības jautājumos, kā arī saskaņot terorisma apkarošanas tiesību aktus un nodrošināt labāku sadarbību tiesībsardzības iestāžu un tiesu iestāžu starpā, vienlaikus pilnībā respektējot dalībvalstu pilnvaras šo jautājumu risināšanā saskaņā ar Līgumiem;
- L. tā kā Eiropas Savienības terorisma apkarošanas koordinators ir liela nozīme ES terorisma apkarošanas stratēģijas īstenošanas uzraudzībā; tā kā ES terorisma apkarošanas koordinators, īstenojot pilnvaras, kuras ir noteikusi Eiropadome, nodrošina stratēģijas īstenošanu un novērtēšanu un darba koordināciju Savienībā, kā arī veicina saziņu starp Savienību un trešām valstīm; tā kā ES terorisma apkarošanas koordinators sniedz vērtīgas

konsultācijas ES iestādēm, aģentūrām un dalībvalstīm, uztur sakarus ar tām un palīdz stiprināt to savstarpējo koordinēšanu; tā kā viņa pilnvaras un statuss tomēr ir slikti definēti;

- M. tā kā 2017. gada 6. jūlijā Parlaments izveidoja pagaidu Īpašo komiteju terorisma jautājumos (*TERR*), lai nodrošinātu Parlamenta viedokli attiecībā uz pašreizējā terorisma apkarošanas režīma praktiskām un likumdošanas nepilnībām, kuru dēļ bija iespējami nesenie teroristu uzbrukumi ES, un sniegtu ieteikumus, kas palīdzētu novērst terorisma draudus ES līmenī;
- N. tā kā Eiropas Prokuratūrai, ko paredzēts izveidot saskaņā ar Padomes Regulu (ES) 2017/1339, tiks uzticēts svarīgs uzdevums izmeklēt noziedzīgus nodarījumus, kas skar ES finanšu intereses; tā kā tās izveide un finanšu resursu piešķiršana šai jaunajai struktūrai nedrīkst negatīvi ietekmēt pašreizējo struktūru, piemēram, *Eurojust*, spēju atbalstīt dalībvalstu centienus cīņā pret terorismu;
- O. tā kā no 88 juridiski saistošiem terorisma apkarošanas pasākumiem, kas ierosināti laikposmā no 2001. gada septembra līdz 2013. gada vasarai, tikai vienai ceturtdaļai ir veikts ietekmes novērtējums un tikai trīs no tiem iesniegti sabiedriskai apspriešanai¹; tā kā šis rādītājs pēdējos gados ir uzlabojies un jaunākajām iniciatīvām, ko Komisija iesniegusi 2017. un 2018. gadā, bija pievienots vajadzīgais pamatojums; tā kā Komisija, 2015. gadā pieņemot labāka regulējuma programmu, ir stiprinājusi arī savu politiku attiecībā uz apspriešanos ar ieinteresētajām personām; tā kā, apspriežoties ar attiecīgajām ieinteresētajām personām un veicot ietekmes novērtējumus, terorisma apkarošanas pasākumi varētu būt efektīvāki un saskanīgāki;
- P. tā kā Komisijas veiktajā ES drošības politikas vispusīgajā izvērtējumā kā viena no drošības savienības problēmām minēta nepilnīga īstenošana;
- Q. tā kā terorisma apkarošanas pasākumu izvērtēšanai ir ļoti būtiska nozīme, lai novērtētu to efektivitāti, piemērotību, saskaņotību un pamattiesību ievērošanu un lai noteiktu, vai trūkumu novēršanai ir vajadzīgi papildu pasākumi; tā kā pastāv atšķirība starp īstenošanas līmeņa uzraudzību un īstenoto pasākumu patieso efektivitāti; tā kā laikposmā no 2001. līdz 2016. gadam tika sagatavoti 17 īstenošanas uzraudzības un novērtējuma ziņojumi salīdzinājumā ar 10 terorisma apkarošanas stratēģijām un 55 tiesību aktiem un nesaistošiem pasākumiem; tā kā ir būtiski, lai dalībvalstis ātri īstenotu ES tiesību aktus drošības jomā un tādējādi panāktu, ka ES pretpasākumu klāsts ir bez trūkumiem;

Terorisma draudi

- R. tā kā pēdējos gados ES dalībvalstis ir piedzīvojušas nopietnus teroristu uzbrukumus; tā kā visnāvējošākos uzbrukumus ir organizējuši vai uz tiem aicinājuši džihādistu grupējumi, piemēram, organizācija “Islāma valsts” vai “Al Qaeda”; tā kā šos teroristu grupējumus² un viņu darbības dažkārt ir atbalstījušas konkrētas valstis; tā kā bažas rada arī galēji labēji, galēji kreisi un etniski nacionālistiski un separātiski vardarbīga

¹ Eiropas Parlamenta Pilsoņu tiesību un konstitucionālo jautājumu politikas departamenta pasūtītais pētījums “Eiropas Savienības politikas nostādnes attiecībā uz terorisma apkarošanu: atbilstība, saskaņotība un efektivitāte”,

[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/583124/IPOL_STU\(2017\)583124_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/583124/IPOL_STU(2017)583124_EN.pdf)

² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX:32018D1084>

ekstrēmisma uzskati, kuru mērķis ir, nelikumīgi izmantojot vardarbību, iznīcināt ES demokrātijas vērtības un sistēmu, ko regulē tiesiskums;

- S. tā kā, lai gan vairākums ES 2017. gadā veikto teroristu uzbrukumus tika atzīti par separātistu uzbrukumiem (137 no 205), Eiropola 2018. gada *TESAT* ziņojumā ir skaidri norādīts, ka neviena no darbībām, par kurām ziņots teroristu kategorijā, nav bijusi ar tik letālu iznākumu un tādu ietekmi uz sabiedrību kopumā kā džihādistu teroristu veiktās darbības; tā kā pieaugošais atmaksas par terorismu risks rada nopietnas bažas, kas nebūtu jānovērtē par zemu;
- T. tā kā, kamēr teroristu uzbrukums ir “plašs vai sistemātisks uzbrukums, kas vērsts pret civilajiem iedzīvotājiem”, uz teroristu veiktajām slepkavībām būtu jāattiecinā un jāpiemēro 1998. gada 17. jūlija Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtu 7. pants;
- U. tā kā norises un nestabilitāte Tuvajos Austrumos un Ziemeļāfrikā (*MENA*) ir radījušas iespēju organizācijai “Islāma valsts” un citiem teroristu grupējumiem nostiprināties valstīs, kuras robežojas ar ES, un vēl nepieredzētā daudzumā rekrutēt kaujiniekus no ES valstīm; tā kā tāpēc saikne starp iekšējo un ārējo drošību ir kļuvusi ciešāka;
- V. tā kā tūkstošiem Eiropā dzimušu vai dzīvojošu iedzīvotāju ir pievienojušies organizācijai “Islāma valsts” terorisma darbībās Sīrijā un Irākā, taču pēc organizācijas “Islāma valsts” militārā sabrukuma tās teritorijā ir mainījusies stratēģija — ir samazinājies to personu skaits, kuras dodas uz šīm valstīm terorisma nolūkos, un teroristi džihādisti un tā dēvētās “gatavības vienības” ES tiek aicinātas veikt uzbrukumus savās izcelsmes valstīs vai dzīvesvietas valstīs;
- W. tā kā nesenie uzbrukumus pierādīja, ka teroristu grupējumi joprojām visbiežāk izmanto šaujamo ierocius un sprāgstvielas; tā kā atsevišķas personas tomēr aizvien vairāk izmanto arī citu veidu ierocius un metodes, kas ir daudz vienkāršākas un grūtāk atklājamas, tiecoties izraisīt maksimālu skaitu nejašu nāves gadījumu civilo iedzīvotāju vidū;
- X. tā kā ārvalstu kaujinieku teroristu (ĀKT) un viņu ģimeņu atgriešanās rada īpašas problēmas saistībā ar drošību un radikalizāciju, jo īpaši bērni, kas atgriežas, rada īpašas problēmas, jo viņiem ir vajadzīga aizsardzība kā cietušajiem, bet viņi vienlaikus var kļūt arī par iespējamiem noziegumu izdarītājiem;
- Y. tā kā dažas personas, kas atgriežas, ilgstoši tikušas pakļautas ideoloģiskai apstrādei un militārai apmācībai, izmantojot ierocius un sprāgstvielas, kā arī dažādas slēpšanās, uzbrukuma un cīņas taktikas, un dažos gadījumos ir izveidojušas sakarus ar citiem teroristiem, iespējams, bijušajiem ārvalstu kaujiniekiem, un kopā ar tiem veido starptautiskus tīklus¹;
- Z. tā kā teroristu uzbrukumu izdarītāji ES ļoti bieži ir ES valstspiederīgie, nereti — otrās vai trešās paaudzes migranti, kuri ir auguši dalībvalstīs, kurām viņi uzbrūk, kā arī ārvalstnieki, kuri dažos gadījumos ilgu laiku ir dzīvojuši dalībvalstī, kas ir viņu uzbrukumu mērķis;
- AA. tā kā mūsu atvērtā sabiedrība un atvērtās robežas nav aizsargātas un teroristu grupējumi

¹ Eiropola 2017. gada *TE-SAT* ziņojums (14. lpp.).

tās izmanto; tā kā teroristi ir izmantojuši migrantu un patvēruma meklētāju ceļus, lai, izmantojot pārvietošanās brīvību Eiropā, iekļūtu Eiropas valstīs;

- AB. tā kā ir dokumentēti gadījumi¹, kad organizācijas “Islāma valsts” teroristu Sīrijas vai Irākas teritorijā veiktos smagos noziegumos cietušie — paši uzskatot, ka ir drošībā, — ir atkal satikuši savus mocītājus uz ES zemes, kur abi ir prasījuši aizsardzību;
- AC. tā kā neatbilstīgo migrantu un bēgļu plūsma apdraud viņu integrāciju Eiropas sabiedrībā un ir vajadzīgi pastiprināti un īpaši uz sociālo un kultūras iekļautību vērsti ieguldījumi;
- AD. tā kā, lai veiktu uzbrukumu, var izmantot jaunas terorisma formas, tostarp kiberterorismu un masu iznīcināšanas ieročus, iespējams, saistībā ar jaunām tehniskām iekārtām, piemēram, droniem; tā kā jau ir bijis precedents — neizdevies uzbrukums, izmantojot ļoti toksisku bioloģisko aģentu ricīnu; tā kā ir bijuši vairāki gadījumi, kad teroristu grupējumi ir izmantojuši vai ir plānojuši izmantot ķīmiskus, bioloģiskus, radioloģiskus un kodola (*CBRN*) materiālus un sociālajos plašsaziņas līdzekļos ir dalījušies ar informāciju par uzbrukumu veikšanu, iespējamo taktiku un metodēm, kā arī par mērķiem;
- AE. tā kā dalībvalstīm ir atšķirīgas stratēģijas reaģēšanai uz hibrīddraudiem un ar *CBRN* saistītiem draudiem un tāpēc arī atšķirīgs gatavības līmenis;
- AF. tā kā Eiropadome 2018. gada 28. jūnijā atzinīgi novērtēja Kopīgo paziņojumu par Eiropas noturību pret hibrīddraudiem un ar *CBRN* saistītiem draudiem, lai noteiktu jomas, kurās būtu jāpastiprina sadarbība, turpmāk padziļinot un stiprinot ES būtisko ieguldījumu šo draudu novēršanā, kā arī lai mudinātu dalībvalstis un Komisiju prioritārā kārtā pilnībā īstenot *CBRN* rīcības plānu;
- AG. tā kā būtu piesardzīgi jāizturas pret politiskajām debatēm par terorisma draudiem vai aizbildināšanos ar terorisma draudiem, ko izmanto gan kreisā spārna, gan labā spārna aģitatori, lai novērstu sabiedrības polarizāciju un nevājinātu demokrātiju, sociālo kohēziju un cilvēktiesību ievērošanu un nekalpotu teroristu organizāciju mērķiem un interesēm;
- AH. tā kā Eiropas 2015. gada aprīļa Drošības programmā tika uzsvērts, ka ir jārisina jautājums par saikni starp terorismu un organizēto noziedzību, uzsverot, ka organizētā noziedzība veicina terorismu, izmantojot dažādus kanālus, tostarp piegādājot ieročus, nodrošinot finansējumu narkotiku kontrabandas veidā un iefiltrējoties finanšu tirgos;
- AI. tā kā tādas liela mēroga starptautiskas teroristu organizācijas kā “Islāma valsts” un “Al Qaeda” ir finansiāli pašpietiekamas un tā kā cita starpā preču, ieroču, izejvielu, degvielas, narkotiku, cigarešu un kultūras priekšmetu nelikumīga tirdzniecība, kā arī cilvēku tirdzniecība, paverdzināšana, bērnu izmantošana, rekets un izspiešana ir neapstrīdami teroristu grupējumu finansējuma ieguves avoti; tā kā saikne starp organizēto noziedzību un teroristu grupējumiem ir ievērojams drošības apdraudējums; tā kā šie avoti varētu nodrošināt pastāvīgu finansējumu šo organizāciju noziedzīgajām darbībām nākotnē;
- AJ. tā kā ievērojamus riskus rada teroristu organizāciju un organizētās noziedzības grupējumu

¹ <https://www.dw.com/de/jesidin-trifft-in-deutschland-auf-is-peiniger/a-45119776>

mijiedarbība, kas, nodrošinot loģistiku, rada iespēju ES dalībvalstīs izraisīt masveida negadījumus civilo iedzīvotāju vidū; tā kā ir maz tiesībsardzības iestāžu un izlūkošanas dienestu ziņojumu un nav pietiekami analizēta saikne starp organizēto noziedzību un terorismu; tā kā daudzās dalībvalstīs un ES līmenī bieži trūkst izmeklēšanas un tiesu iestāžu spēju, kas būtu koncentrētas uz organizēto noziedzību;

AK. tā kā terorisms tiecas vājināt un sakaut demokrātiju; tā kā politiķi un valdības ir izšķirīgi svarīgi dalībnieki, cenšoties panākt plašu vienprātību un sociālo noturību, lai efektīvi aizsargātu mūsu demokrātiskās sistēmas;

Vardarbīgu ekstrēmismu un terorismu izraisošas radikalizācijas novēršana un apkarošana

AL. tā kā Radikalizācijas izpratnes tīkla (RIT) izcilības centrs piedāvā nozīmīgu platformu labākās prakses apmaiņai speciālistu, tostarp tiesībsardzības iestāžu, starpā un ir veicinājis būtiskas informācijas apkopošanu radikalizācijas novēršanas un apkarošanas jomā¹;

AM. tā kā situācija katrā dalībvalstī ir citāda un tikko pārskatītā Eiropas stratēģijā cīņai pret radikalizāciju varētu atbalstīt dalībvalstu stratēģijas, kas ir svarīgas, jo nodrošina vispārēju programmu satvaru valsts un vietējā līmenī; tā kā šīm stratēģijām jābūt saskaņotām un efektīvām un tām ir vajadzīgs pietiekams finansējums vietējām pārvaldes iestādēm un pilsoniskās sabiedrības dalībniekiem, lai šīs programmas varētu īstenot;

AN. tā kā nav iespējams identificēt tikai vienu radikalizācijas ierosinātāju; tā kā tās faktori un ierosinātāji varētu būt, piemēram, sociālā kohēzija, politiskais konteksts, ekonomiskie apstākļi, reliģiskie un ideoloģiskie ideāli, personiskās traumas un psiholoģiskā neaizsargātība, kā arī apkārtne un tīkli; tā kā vēl pirms neilga laika dzimumu dimensija netika pietiekami novērtēta un tā kā pastāv maldīgs priekšstats par sieviešu iespējamo lomu; tā kā sievietes ne vienmēr ir pasīvi subjekti, bet darbojas arī kā mobilizētājas, vervētājas, līdzekļu vācējas un pat veic terorisma aktus;

AO. tā kā zemu ienākumu apkaimēs Eiropas pilsētās valda masveida bezdarbs, sistemātiski tiesiskuma pārkāpumi un noziedzība, radot labvēlīgu augsni reliģiskam ekstrēmismam un terorismam; tā kā, veicinot sociālo iekļautību un aktīvi popularizējot demokrātiskās vērtības, kas jāievēro visiem iedzīvotājiem, var palīdzēt mazināt atstumtības sajūtu un mazināt radikalizācijas risku; tā kā, lai cīnītos pret radikalizāciju un vardarbīgu ekstrēmismu, vajadzīga visu attiecīgo visos pārvaldības līmeņos (vietējā, reģionālā un valstu līmenī) iesaistīto dalībnieku cieša un koordinēta sadarbība, kā arī sadarbība ar pilsonisko sabiedrību un privāto sektoru;

AP. tā kā eksperti norāda uz pozitīvo pieredzi, ko sniedz daudzu aģentūru pieeja, pievēršoties infrastruktūru veidošanai, kas, ņemot vērā dažādos apstākļus, kas izraisa radikalizāciju un apdraudētos sabiedrības locekļus, dažādām iestādēm un organizācijām dod iespēju dažādos līmeņos agrīnā posmā nodrošināt atbalstu tām personām un to ģimenēm, kuras var tikt pakļautas radikālisma ietekmei, un koncentrējoties uz policijas atbalsta funkciju,

¹ Ar jēdzienu “radikalizācija” saprot sarežģītu procesu, kurā atsevišķas personas vai grupa tiecas pieņemt ārkārtīgi ekstrēmi reliģiskas un/vai politiskas idejas/uzskatus, kas izraisa vardarbīgu rīcību, arī rīkojumus veikt terorisma aktus. Kā minēts Komisijas politikas dokumentos, jebkura atsauce uz “radikalizāciju” ir jāsaprot kā “radikalizācija, kas noved pie vardarbīga ekstrēmisma un terorisma”;

tādējādi stiprinot attiecības;

- AQ. tā kā līdz šim nav izmantota skaidra metodika, lai izvērtētu radikalizācijas novēršanas un apkarošanas projektu efektivitāti;
- AR. tā kā, lai īstenotu radikalizācijas novēršanas un apkarošanas projektus Eiropas, dalībvalstu, reģionālā un vietējā līmenī, var izmantot vairākus Eiropas fondus un programmas; tā kā līdz 2020. gadam ES budžetā 314 miljoni EUR paredzēti radikalizācijas apkarošanas projektiem¹; tā kā pastāvīgi ir jāvērtē šo programmu efektivitāte; tā kā preventīvu radikalizācijas apkarošanas darbību efektivitātes mērīšana būtībā ir sarežģīta un tādēļ ir vajadzīga cieša sadarbība starp Komisiju, dalībvalstīm, atsevišķām ieinteresētajām personām un pētniekiem;
- AS. tā kā Eiropols ir aprēķinājis, ka uz 2018. gadu ES ir aptuveni 30 000 radikalizētu džihādistu;
- AT. tā kā daudzu ES dalībvalstu teritorijā aizvien biežāk novēro uz vardarbību aicinošu radikāli ekstrēmistisku propagandu, nereti drukātā formātā, mācību vai audiovizuālajā saturā, tostarp sociālajos plašsaziņas līdzekļos un satelīttelevīzijas kanālos; tā kā šāda propaganda ir pretrunā demokrātijai, tiesiskumam un cilvēktiesībām, apdraud plurālismu, veicina vardarbību un neiecietību pret citām reliģijām, ir atklāti antisemitiska, noliedz vīriešu un sieviešu līdztiesību un veicina reakcionāru kultūras un sabiedrības redzējumu;
- AU. tā kā atsevišķos grāmatu veikalos un tiešsaistē Eiropā ir pieejama galvenokārt naida runas piesātināta vahabītu un salāfistu literatūra; tā kā šī globalizētā un vienkāršotā islāma versija ir pretrunā musulmaņu kopienu praksei Eiropā un mazina to plašākas integrācijas iespējas;
- AV. tā kā radikālais islāma fundamentālisms tiecas panākt, lai reliģija dominētu visās dzīves jomās — privātajā, politiskajā un sociālajā —, un tā sekas varētu būt pret džihādistu vervētāju darbībām jutīgs komunitārisma veids;
- AW. tā kā visā Eiropā ir reģistrēts ievērojams skaits radikālu naida kurinātāju; tā kā naida kurinātāju izcelsmes valsts bieži vien nav ES, turklāt dažas mošejas saņem nepārredzamu finansējumu no trešām valstīm, daudzas no kurām pārvalda autoritāri un reliģiski režīmi, kas neatbilst demokrātijai, tiesiskumam un cilvēktiesībām;
- AX. tā kā ES darbojas pašpasludināti reliģiski mācību centri, kuri izplata ekstrēmisma idejas un kuros nepilngadīgo, tostarp mazu bērnu, mācībās var izmantot mācību saturu, kurš ir pretrunā demokrātijai, tiesiskumam un cilvēktiesībām un kura saturs ir vardarbīgs; tā kā ekstrēmistu organizācijas, kas ir pamats teroristu vervēšanai, nereti izmanto jauniešu neaizsargātību, piesaistot viņus ar sociāliem un kultūras piedāvājumiem;
- AY. tā kā jo īpaši organizācijas “Islāma valsts” un arī citu lielu teroristu grupējumu rūpīgi izstrādātā terorisma popularizēšanas tiešsaistes komunikācijas stratēģija, kas cildina terorismu, veidota tā, lai līdzinātos pasaules “jauniešu kultūrai”, piemēram, tiešsaistes

¹ ES Tieslietu, patērētāju un dzimumu līdztiesības komisāres *Vera Jourová* runa konferencē par radikalizāciju ieslodzījuma vietās, Brisele, *Borschette*, 2018. gada 27. februāris, http://europa.eu/rapid/press-release_SPEECH-18-1221_en.htm

spēlēm, tādējādi izraisot lielu bērnu un jauniešu interesi; tā kā šis modelis viņus vilina arī ar sociālajām un kultūras iespējām;

- AZ. tā kā vairākās nesen veiktās izmeklēšanās ir parādīts, ka internets, proti, sociālie plašsaziņas līdzekļi, var būt radikalizācijas virzītājspēks, kura sekas var būt vardarbīgs ekstrēmisms, kā arī ksenofobisku grupējumu instruments naida runas un nelikumīga satura izplatīšanai, jo īpaši jauniešu vidū;
- BA. tā kā pēc vairākkārtējiem aicinājumiem vairāk iesaistīties cīņā pret terorismu lieli interneta uzņēmumi ir sākuši pildīt savus pienākumus; tā kā ES Interneta forumā, kas sāka darbību 2015. gadā, uzņēmumi sadarbojas, lai brīvprātīgi dzēstu ar terorismu saistīto saturu no savām tīmekļa vietnēm, ja uzskata, ka tas pārkāpj uzņēmumu noteikumus un nosacījumus; tā kā 2016. gada maijā tika ieviests lielo informācijas tehnoloģiju uzņēmumu rīcības kodekss, kas paredzēts, lai cīnītos pret nelikumīgu naida runu tiešsaistē; tā kā šī brīvprātīgā sadarbība tomēr nav pietiekama;
- BB. tā kā līdz 2018. gada otrā ceturkšņa beigām Eiropola Eiropas Savienības vienība ziņošanai par interneta saturu (ES *IRU*) jau ir izvērtējusi 54 752 satura vienības, kas 10 dažādās valodās publicētas 170 tiešsaistes platformās, pieņemot 52 716 lēmumus par dzēšanu, kuri sekmīgi tika izpildīti, ļaunprātīgi izmantotajiem TPS brīvprātīgi dzēšot 89,5 % satura¹;
- BC. tā kā — lai gan ir gūti panākumi attiecībā uz tāda satura dzēšanu tiešsaistē, kas saistīts ar terorismu, uzņēmumu iesaistei jābūt aktīvākai; tā kā bieži vien informācija netiek dzēsta ne pilnīgi, ne laikus, ne pastāvīgi, proti, saturs tiek dzēsts vienā tīmekļa vietnē, bet saglabājas citā tīmekļa vietnē, kas pieder tam pašam uzņēmumam, vai kontam ļauj saglabāties un/vai parādīties no jauna pēc tam, kad tas ir ievietojis saturu, pārkāpjot uzņēmuma lietošanas noteikumus; tā kā jāuzlabo uzņēmumu un tiesībsardzības iestāžu visaptverošas ziņošanas efektivitāte; tā kā attiecīgajiem uzņēmumiem un lietotājiem vajadzētu būt iespējai lūgt tiesisko aizsardzību;
- BD. tā kā teroristu grupējumi, reaģējot uz to, ka lielāki uzņēmumi dzēš vairāk satura, aizvien biežāk izmanto jaunas un/vai mazākas platformas, kuras mazākā mērā piemērotas ar terorismu saistīto materiālu ātrai dzēšanai; tā kā, ņemot vērā šādu dažādošanu, izmantojot mazākas platformas, ir būtiski svarīgs papildu tehniskais atbalsts, lai, piemēram, ieviestu automatizētus platformu atpazīšanas rīkus, tādus, kā tēmturu tehnoloģija, kas ar augstu precizitātes līmeni spēj laikus identificēt ar terorismu saistītu saturu tiešsaistē un novērst tā publicēšanu;
- BE. tā kā, izstrādājot jaunas tehnoloģijas un izmantojot mākslīgo intelektu un algoritmus, var ātri identificēt ar terorismu saistīto saturu tiešsaistē un ātri ziņot par to; tā kā automatizēto rīku izmantošana rada arī lielu viltus trāpījumu risku;
- BF. tā kā pētījumi un ziņojumi parāda, kā ieslodzījuma vietas viegli var pārvērsties par noziegumu un terora sasaistes mikrovidi, kurā notiek vervēšana un tīklu veidošana; tā kā stāvoklis daudzās ieslodzījuma vietās palielina un paātrina likumpārkāpēju radikalizācijas risku, apmācot terorismā un radot tam iespējas; tā kā daudzas personas, kuras izcieš sodu ieslodzījuma vietās, drīz tiks atbrīvotas un atgriezīsies savās kopienās,

¹ *Eiropols*, 2018. gada 6. septembris.

radot īpašas reintegrācijas problēmas un augstu atkārtotu likumpārkāpumu risku; tā kā šādu augsta riska likumpārkāpēju uzraudzība ir resursu ziņā ārkārtīgi intensīva dalībvalstu drošības dienestiem; tā kā ieslodzījuma vietu režīmam un riska pārvaldībai var būt liela nozīme šo draudu mazināšanā; tā kā, lai gan dalībvalstis atzīst, ka ir jācīnās pret radikalizācijas pieaugumu ieslodzījuma vietās, ir vajadzīgi efektīvāki pasākumi;

Sadarbība un informācijas apmaiņa

Horizontāli jautājumi

- BG. tā kā datu saglabāšana, pienācīgi ņemot vērā EKT judikatūru, ir būtisks izmeklēšanas procesa aspekts; tā kā policija, tiesu iestādes un izlūkošanas dienesti parasti lielā mērā paļaujas uz saziņas datiem, lai sekmīgi turpinātu darbu; tā kā Īpašās komitejas terorisma jautājumos darbības laikā vairākkārt tika ierosināts jautājums par vajadzību pēc atbilstīga datu saglabāšanas režīma saistībā ar cīņu pret terorismu;
- BH. tā kā šifrēšanas izmantošana, no vienas puses, būs ievērojams ieguldījums IT jomas drošībā, bet, no otras puses, to izmantos arī teroristi, lai aizsargātu savu saziņu vai uzglabātos datus, kas ievērojami apgrūtina tiesībsardzības iestāžu, drošības un izlūkošanas dienestu darbu, jo viņiem var tikt liegta iespēja veikt nozīmīgu izlūkošanu un piekļuvi pierādījumiem; tā kā šifrēšana rada īpaši lielas problēmas, ja pat atbildīgie tiešsaistes pakalpojumu sniedzēji nevēlas vai nespēj atšifrēt saziņu;

Informācijas sistēmas

- BI. tā kā esošās sistēmas veido sadrumstalotu satvaru, jaunās sistēmas tiek izstrādātas un joprojām notiek sarunas par priekšlikumiem jaunu sistēmu izveidei un priekšlikumiem īstenot reformas, lai novērstu konstatētās nepilnības un šķēršļus; tā kā šādu satvara sadrumstalotību ir veicinājuši vēsturiski faktori un reaģējoša pieeja jaunu tiesību aktu ierosināšanā un pieņemšanā;
- BJ. tā kā kopš Parīzes uzbrukumiem 2015. gadā informācijas apmaiņa ir būtiski palielinājusies, taču saskaņā ar datiem par informācijas apmaiņu tikai dažas dalībvalstis atbild par lielu daļu pieejamā satura ES datubāzēs un meklējumos;
- BK. tā kā informācijas sistēmu pienācīgai darbībai ir vairāki šķēršļi, piemēram, īstenošanas pilnīgs trūkums vai nepilnīga īstenošana, zināšanu un/vai pietiekamas apmācības trūkums esošajās sistēmās, pietiekamu resursu, tostarp cilvēkresursu, vai atbilstīgas materiālās bāzes trūkums un slikta datu kvalitāte informācijas sistēmās;
- BL. tā kā informācijas sistēmas var iedalīt centralizētās un decentralizētās sistēmās — centralizētās sistēmas pārvalda ES un tās aģentūras, savukārt decentralizētās sistēmas — dalībvalstis; tā kā centralizētās informācijas sistēmas ietver Šengenas Informācijas sistēmu (*SIS*), vīzu informācijas sistēmu (*VIS*), pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmu (*Eurodac*), iecelšanas/izceļošanas sistēmu (*IIS*), ierosināto Eiropas ceļošanas un atļauju sistēmu (*ETIAS*), kā arī ierosināto Eiropas Sodāmības reģistru informācijas sistēmu trešo valstu valstspiederīgajiem (*ECRIS-TCN*);
- BM. tā kā decentralizētās informācijas apmaiņas sistēmas un mehānismus pārvalda dalībvalstu iestādes un cita starpā tās ir: Eiropas Sodāmības reģistru informācijas sistēma (*ECRIS*),

ko izmanto, lai apmainītos ar valstu sodāmības reģistru informāciju; ES pasažieru datu reģistru (PDR) sistēma, kas uzliek pienākumu aviosabiedrībām sniegt pasažieru datus dalībvalstu iestādēm visos lidojumos starp trešām valstīm un ES; iepriekšējas pasažieru informācijas (*API*) sistēma, kas apkopo informāciju par pasažieriem pirms ES ienākošiem lidojumiem; kā arī Prīmes sistēma DNS, pirkstu nospiedumu un transportlīdzekļu reģistrācijas datu apmaiņai;

- BN. tā kā *SIS* ir lielākā, plašāk izmantotā un efektīvākā Eiropas Savienības IT sistēma brīvības, drošības un tiesiskuma jomā un to atbalsta *SIRENE* biroju tīkls, nodrošinot ievērojamu pievienoto vērtību starptautiskās policijas sadarbības un robežkontroles jomā un jo īpaši cīņā pret terorismu;
- BO. tā kā 2016. gadā veiktajā VIS novērtējumā tika konstatēts, ka piekļuve VIS tiesībsardzības nolūkos dalībvalstīs ir bijusi ierobežota un sadrumstalota;
- BP. tā kā, neraugoties uz atkārtotiem aicinājumiem steidzami ieviest Eiropas Pasažieru datu reģistru (PDR), ne visas dalībvalstis ir vienlīdz lielā mērā iesaistījušās un vairums dalībvalstu nav ievērojušas šā tiesību akta transponēšanas termiņu; tā kā dalībvalstīm, kas ir nokavējušas šo transponēšanas termiņu, turpmāk nevilcinoties, būtu jāīsteno visi pasākumi, kas nepieciešami, lai nekavējoties pilnīgi ieviestu šo direktīvu;
- BQ. tā kā tiek īstenoti vairāki izmēģinājuma projekti, lai novērstu decentralizētās ES PDR sistēmas nepilnības; tā kā ir ātri jāsniedz atbildes uz citu dalībvalstu pasažieru informācijas nodaļu (PIN) pieprasījumiem, un tas var radīt problēmas, jo šie pieprasījumi tiek apstrādāti manuāli;
- BR. tā kā Informācijas pārvaldības stratēģijas (IPS) 6. rīcības saraksta kontekstā pašlaik notiek divi izmēģinājuma projekti, kuru mērķis ir nodrošināt savstarpēju sasaisti ar decentralizētām sistēmām, proti, *DAPA* (datu apmaiņas procesu automatizēšana policijas reģistros) un *QUEST* (vaicāšana Eiropola sistēmās); tā kā sešas dalībvalstis jau ir iesaistītas izmēģinājuma projektā *ADEP* par policijas reģistru automatizētu pārsūtīšanu starp dažādām valstīm un šis projekts darbojas labi; tā kā šādi projekti palīdz nodrošināt reālus un praktiski izmantojamus risinājumus problēmām, ko rada decentralizētu informācijas sistēmu savstarpējas savienojamības trūkums, un veicina uzticēšanos un sadarbību starp dalībvalstīm;

Sadarbspēja

- BS. tā kā Komisija ir iesniegusi divus priekšlikumus regulējumam, ar ko izveido satvaru sadarbībai starp esošajām un ierosinātajām centralizētajām informācijas sistēmām policijas un tiesu iestāžu sadarbības jomā, patvēruma un migrācijas jomā, kā arī robežu un vīzu jomā, proti, VIS, *SIS*, IIS un *Eurodac*, kā arī *ETIAS* un *ECRIS-TCN*, tiklīdz būs pieņemts attiecīgais juridiskais pamats;
- BT. tā kā noziedzniekus vēl joprojām var reģistrēt ar dažādiem vārdiem dažādās datubāzēs, kas nav saistītas; tā kā tādēļ ir jāuzlabo ES pašreizējā datu pārvaldības arhitektūra, nodrošinot sadarbīgu, lai likvidētu “aklos punktus” un vairākas viltotas identitātes un vajadzīgajā brīdī sniegtu pareizo informāciju;
- BU. tā kā vienas dalībvalsts teritorijā valsts, reģionālā un vietējā līmenī var tikt izmantotas

vairākas atsevišķas decentralizētas datubāzes, kas paredz ievadīt dažādus datus atšķirīgās sistēmās un izmantot sarežģītas procedūras vai neizmantojot procedūras vispār, lai apmainītos ar datiem vai lai tos izmantotu attiecīgās iestādes dažādos līmeņos;

- BV. tā kā vienota ziņapmaiņas formāta, piemēram, vienota ziņojumu formāta (VZF) izmantošana ES līmenī veicinās datu un informācijas raitāku apmaiņu pušu un sadarbīgu sistēmu starpā; tā kā, nosakot vajadzību izmantot konkrētus VZF laukus īpaši apmaiņai, var uzlabot datu kvalitāti visās sistēmās, kuras izmanto ziņojumu apmaiņai; tā kā būtu jāveicina šāda vienota ziņojumu formāta izmantošana Eiropolā un Interpolā;
- BW. tā kā aģentūrai *eu-LISA* būtu jāievieš automatizēti datu kvalitātes kontroles mehānismi un procedūras, kā arī kopīgi datu kvalitātes rādītāji un informācijas sistēmās glabāto datu minimālie kvalitātes standarti; tā kā šādu datu kvalitātes standartu mērķim vajadzētu būt tādām, lai ES informācijas sistēmas un sadarbības komponenti varētu automātiski identificēt acīmredzami kļūdainus vai nekonsekventi ievadītus datus, lai izcelsmes dalībvalsts varētu pārbaudīt šos datus un veikt visas vajadzīgās korektīvās darbības;

Sadarbība un informācijas apmaiņa dalībvalstīs un starp dalībvalstīm

- BX. tā kā raitāku sadarbību bieži kavē organizatoriskas un juridiskas grūtības dažādo valsts, reģionālo un vietējo struktūru attiecībās pat dalībvalsts līmenī, piemēram: kompetenču pārklāšanās un nepietiekami nodalītas pilnvaras; nevēlēšanās apmainīties ar informāciju, jo tādējādi var tikt zaudēta atbildība vai būtiskas informācijas plūsmas; juridiskie šķēršļi informācijas apmaiņai starp dažādām iestādēm; dienestu obligāta savstarpējā sacensība, lai iegūtu resursus; kā arī tehniski šķēršļi informācijas apmaiņai;
- BY. tā kā datu piederības principam ir būtiska nozīme, lai panāktu terorisma apkarošanas iestāžu uzticēšanos informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm un ar Eiropolu, izmantojot ES datubāzes;
- BZ. tā kā izlūkošanas un tiesībsardzības informācijas apvienošana rada lielas juridiskas problēmas un risku, jo ir dažādi pārskatatbildības noteikumi, kurus piemēro abiem informācijas veidiem, tostarp tā rada risku, ka tiks apdraudētas aizdomās turēto pamattiesības uz taisnīgu tiesu, ja izlūkošanas informācija tiks izmantota kā pierādījums tiesvedībā; tā kā būtu jāizveido tiesiskais regulējums informācijas apmaiņai izlūkošanas un tiesībsardzības iestāžu starpā, jo īpaši tādēļ, ka izlūkošana ir nereti saistīta ar informāciju par personām, kuras vēl nav aizdomās turētie kriminālizmeklēšanā, taču varētu būt piederīgas teroristu tīkliem vai ir ārvalstu kaujinieki teroristi, kas atgriežas; tā kā šīs pielāgošanas dēļ tiesiskos standartus tomēr nedrīkst pazemināt;
- CA. tā kā policija un izlūkošanas iestādes saņem, apstrādā un pārsūta klasificētu un neklasificētu informāciju un tāpēc visiem šīs informācijas izmantošanas posmiem ir jāpiemēro atšķirīgi režīmi; tā kā ir arī jānošķir izlūkošanas informācija, t. i., informācija, ko apstrādā profesionāli konkrētam nolūkam, un parastā informācija; tā kā ir jānošķir vismaz kriminālā izlūkošana, kas ir saistīta ar izmeklēšanu, ko policija veic krimināllietā, un izlūkošana drošības nolūkā, ko veic administratīvā kontekstā;
- CB. tā kā izlūkošanas informācijai būtu jānodrošina īpašs, pat augstāks aizsardzības līmenis nekā policijas informācijai, jo izmantotās darba metodes atšķiras, piemēram,

konfidenciālu informāciju vāc no avotiem un informatoriem, kuriem jāsiglabā anonimitāte, kā arī tai ir atšķirīgi mērķi, kuru dēļ vajadzīga īpaša piesardzība;

- CC. tā kā iespējamo risinājumu varētu arī piedāvāt, valstu teritorijā izveidojot terorisma apkarošanas centrus vai vienības; tā kā šādi centri nodrošina iespēju dažādu dienestu pārstāvjiem regulāri sazināties savā starpā un apspriesties par iespējam uzlabot sadarbību un informācijas apmaiņu; tā kā tas palīdz veidot dienestu savstarpējo uzticēšanos un veicina labāku izpratni par to attiecīgajām darba metodēm un problēmām;
- CD. tā kā drošības dienesti parasti sadarbojas un apmainās ar informāciju divpusējā vai daudzpusējā līmenī, proti, ar terorisma apkarošanas grupas (TAG) starpniecību un ar ES struktūrām ES Izlūkošanas un situāciju centrā, apmainoties ar stratēģiskiem izlūkdatiem; tā kā ir jārod praktisks risinājums, lai novērstu esošos trūkumus paralēlos risinājumos, ko izmanto tiesībsardzības iestādes un izlūkošanas iestādes, piemēram, apzinot konkrētas sadarbības jomas, lai nodrošinātu sistemātiskāku abu veidu iestāžu mijiedarbību un efektīvāku sadarbību, vienlaikus saglabājot to nošķirtību;
- CE. tā kā informācijas apmaiņas procesā ir iespējams efektīvāk izmantot terorisma apkarošanas grupas (TAG) un ES Izlūkošanas un situāciju centra (*ES INTCEN*) struktūras;
- CF. tā kā dalībvalstu civilās un militārās drošības un izlūkošanas aģentūras regulāri savus izlūkdatum, tostarp ar terorismu saistītus datus, kopīgo ar ES Izlūkošanas un situāciju centru (*ES INTCEN*) Eiropas Ārējās darbības dienestā (*EĀDD*), kas dažādām ES lēmumu pieņemšanas struktūrām nodrošina izlūkdatu analīzi, agrīno brīdināšanu un situācijas apzināšanos;
- CG. tā kā, pēc trāpījuma iegūto informāciju paziņojot tikai dalībvalsts *SIRENE* birojam, kas saskaņā ar 36. pantu ir izdevis brīdinājumu, dažkārt var nebūt pietiekami, lai novērotu ar terorismu saistītu personu pārvietošanos vai iegūtu būtisku informāciju attiecībā uz šādām personām; tā kā varētu būt vajadzīga citu potenciāli iesaistīto dalībvalstu agrīna brīdināšana, piemēram, gadījumos, kad persona neatgriežas tieši izcelsmes dalībvalstī vai viņu pavada citas(-u) dalībvalsts(-u) valstspiederīgie, attiecībā uz kuriem brīdinājums nav izdots, jo šīs/šo dalībvalsts(-u) kompetentās iestādes par viņiem nav informētas;
- CH. tā kā Apvienotās Karalistes valdība ES ir paudusi nodomu 2019. gada 29. martā izstāties no ES; tā kā tā tomēr ir izteikusi vēlēšanos turpināt sadarbīties ar Eiropas Savienību drošības un terorisma apkarošanas jomā; tā kā Apvienotā Karaliste piedalās daudzos svarīgos ES tiesību instrumentos, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, un tai ir piekļuve daudzām ES informācijas apmaiņas sistēmām un datubāzēm, ES un Apvienotā Karaliste drošības un terorisma apkarošanas jomā ir savstarpēji cieši saistītas; tā kā ar ES būtu jāvienojas par visām lietām, kuru izskatīšana vēl nav pabeigta; tā kā visos nākamajos nolīgumos būtu jācenšas iekļaut noteikumus, kas nodrošinātu iespēju ES un Apvienotajai Karalistei turpināt vākt un analizēt būtiskus operatīvās izlūkošanas datus, kā arī apmainīties ar tiem, lai cīnītos pret smagiem noziegumiem; tā kā ar izstāšanās līgumu būtu jānodrošina netraucēts pārejas režīms un cik vien iespējams jānovērš operatīvās darbības trūkumi vai šķēršļi, kas samazina ES spēju efektīvi cīnīties pret organizēto noziedzību un terorismu;

Sadarbība un informācijas apmaiņa ar ES aģentūrām

- CI. tā kā dalībvalstu un ES aģentūru, kā arī aģentūru, it īpaši Eiropola un *Eurojust*, efektīvai un sistemātiskai sadarbībai terorisma apkarošanas jomā atbilstīgi to juridiskajām pilnvarām ir ļoti būtiska nozīme, lai efektīvāk atbalstītu centienus atklāt, novērst un izmeklēt teroristu uzbrukumus un saukt pie atbildības to rīkotājus; tā kā *Eurojust* ir iecēlusi prokuroru, kas specializējies terorisma apkarošanas jautājumos, lai izveidotu saikni ar Eiropola ETAC un tādējādi pastiprinātu sadarbību un informācijas apmaiņu starp abām aģentūrām;
- CJ. tā kā informācijas apmaiņa ES aģentūru starpā nav optimāla, jo neizmanto vienus un tos pašus drošos saziņas kanālus; tā kā visām iestādēm kopīga droša saziņas kanāla ieviešana varētu atvieglot un uzlabot informācijas apmaiņu tādu aģentūru starpā kā ES *INTCEN*, Eiropols un *Frontex*;
- CK. tā kā izraudzīti sadarbības koordinatori terorisma apkarošanas jomā var nodrošināt pievienoto vērtību gan aģentūru darbā, gan arī savām dalībvalstīm;
- CL. tā kā dalībvalstīs nav vienāds tādu kompetento iestāžu skaits, kuras var izmantot Eiropola datubāzes vai sazināties ar Eiropolu bez valsts sadarbības koordinatoru starpniecības; tā kā vairākās dalībvalstīs nav ierobežotu un drošu valsts policijas komunikācijas tīklu un tādēļ to kompetentajām iestādēm ir liegta decentralizēta piekļuve, it īpaši terorisma apkarošanas drošas informācijas apmaiņas tīkla lietojumprogrammai *CT-SIENA*;
- CM. tā kā vairāki ES instrumenti, piemēram, Lēmums 2005/671/TI, Terorisma apkarošanas direktīva un Eiropola regula uzliek pienākumu dalībvalstīm apmainīties ar informāciju par terorismu ar attiecīgajām aģentūrām; tā kā intensīvāka informācijas, tostarp kontekstuālās informācijas, apmaiņa ar Eiropolu un *Eurojust*, kas tiek veikta regulāri, laikus, sistemātiski un atbilstīgi to juridiskajām pilnvarām, uzlabo to darbu, lai konstatētu lietu saistību un sniegtu pārskatu par problēmām un labāko praksi saistībā ar izmeklēšanu, kriminālvajāšanu un notiesāšanu par teroristu nodarījumiem; tā kā saskaņā ar Lēmumu 2005/671/TI dalībvalstīm joprojām nav pienākuma automātiski dalīties būtiskā informācijā ar citām dalībvalstīm, kur šādu informāciju varētu izmantot, lai novērstu, atklātu un izmeklētu teroristu nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem; tā kā informācijas apmaiņas apjoms ar *Eurojust* pēdējos gados ir palielinājies, bet joprojām atšķiras dalībvalstīm sniegtās informācijas apjoms, veids un saturs, tāpēc pieejamā informācija var būt sadrumstalota;
- CN. tā kā *CEPOL* dalībvalstīs un prioritārās trešās valstīs būtiski veicina tiesībaizsardzības iestāžu amatpersonu apmācību terorisma apkarošanas jomā;

Savstarpēja atzīšana un savstarpēja tiesiskā palīdzība

- CO. tā kā savstarpējas tiesiskās palīdzības (STP) mehānismi pakāpeniski tiek aizstāti ar savstarpējas atzīšanas instrumentiem, jo tie palīdz uzlabot kompetento iestāžu pārrobežu sadarbību ES, paātrinot un racionalizējot procedūras; tā kā Lēmums par Eiropas apcietināšanas orderi (EAO) un direktīva par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu (EIR) ir savstarpējas atzīšanas instrumentu piemēri, ko speciālisti atzinuši par noderīgiem;
- CP. tā kā savstarpējas atzīšanas principa īstenošana, no vienas puses, ir atkarīga no augsta savstarpējās uzticēšanās līmeņa dalībvalstu starpā un, no otras puses, palīdz veidot savstarpējo uzticēšanos, dodot iespēju iestādēm dažādās dalībvalstīs efektīvi sadarboties

terorisma apkarošanā;

- CQ. tā kā kopējas izmeklēšanas grupas (KIG) veicina izmeklēšanas un kriminālvajāšanas koordinēšanu pārrobežu lietās un nodrošina informācijas/pierādījumu apmaiņu reāllaikā; tā kā praktiskie ieguvumi, ko nodrošina KIG izmantošana, ietver uzlabotu informācijas apmaiņu, labākās prakses apmaiņu, efektīvāku pierādījumu vākšanu un pušu veikto darbību savstarpēju atzīšanu; tā kā KIG efektīvai darbībai ir vajadzīgs pietiekams finansējums;
- CR. tā kā ir jānodrošina cieša sadarbība ar tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem (TPS), lai pēc atbildīgās tiesībsardzības iestādes pieprasījuma un saskaņā ar pienācīgu tiesas procesu aizsargātu un iegūtu elektroniskos pierādījumus, jo tie ir būtiski teroristu nodarījumu izmeklēšanai;
- CS. tā kā Šengenas zona bez iekšējām robežām ir būtisks ES sasniegums, kas ir ilgtspējīga tikai tad, ja tiek efektīvi nodrošinātas un aizsargātas ārējās robežas, tiek izbeigta nelikumīga robežu šķērsošana un tiek pieņemti iekšējie drošības pasākumi, lai mazinātu smagu noziegumu risku; tā kā ir pieņemta virkne priekšlikumu ar mērķi pastiprināt drošības kontroli pie ārējām robežām; tā kā, ņemot vērā Komisijas ierosinājumu, dažas dalībvalstis ir lūgušas iespēju rīkoties elastīgāk un uz laiku atjaunot robežkontroli pie iekšējām robežām gadījumos, kad nopietni apdraudēta sabiedriskā kārtība vai drošība;
- CT. tā kā 2017. gada 7. aprīlī spēkā stājās jaunā Regula (ES) 2017/458¹, ar ko groza Šengenas Robežu kodeksu, kas tika pieņemta, jo īpaši reaģējot uz pieaugošajiem terorisma draudiem, lai paredzētu sistemātiskas pārbaudes, ko piemēro visām personām, kuras šķērso ārējās robežas, tostarp personām, kuras, pamatojoties uz attiecīgām datubāzēm, izmanto tiesības brīvi pārvietoties;
- CU. tā kā dažās jomās netiek īstenota regula, kas reglamentē noteiktas robežkontroles jomas, piemēram, sistemātiska datubāzu izmantošana robežpārbaūžu laikā un vajadzīgo ieceļošanas nosacījumu rūpīga pārbaude;
- CV. tā kā novērtais uzbrukums *Thalys* vilcienam 2015. gada 21. augustā, uzbrukumi Parīzē 2015. gada 13. novembrī un uzbrukumi Briselē 2016. gada 22. martā ir uzskatāmi parādījuši, ka dažos gadījumos teroristi ir ļaunprātīgi izmantojuši ES un vairāku dalībvalstu nepilnības robežu pārvaldības politikā, kas nebija gatava masu plūsmām; tā kā tiesībsardzības iestādes ir ziņojušas, ka vismaz astoņi no šo uzbrukumu veicējiem iekļuvuši ES neatbilstīgas migrācijas plūsmā 2015. gada jūlijā, augustā un oktobrī; tā kā citos gadījumos potenciālie uzbrucēji ir palikuši dalībvalstī un nav pildījuši izceļošanas vai izraidīšanas pienākumu; tā kā tas uzskatāmi norāda uz konkrētiem trūkumiem ES robežu pārvaldības politikā un tās īstenošanā dalībvalstu līmenī;
- CW. tā kā Padomes secinājumos 10152/17 dalībvalstīm tiek ieteikts attiecīgā gadījumā veikt neatbilstīgo migrantu pārbaudes valsts mērogā, pamatojoties uz datubāzēm, ko papildina un izmanto kompetentās iestādes, kā arī valsts automatizēto pirkstu nospiedumu identifikācijas sistēmu (*AFIS*), un Eiropas un starptautiskā līmenī, pamatojoties uz SIS,

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 15. marta Regula (ES) 2017/458, ar ko groza Regulu (ES) 2016/399 attiecībā uz pārbaūžu pastiprināšanu attiecīgajās datubāzēs pie ārējām robežām, OV L 74, 18.3.2017., 1. lpp.

Eiropola, VIS, *Eurodac* un Interpola datubāzēm (I-24/7 tīkls) un, konkrētāk, ar noteiktiem vārdiem saistītiem datiem, Zagto un pazaudēto ceļošanas dokumentu (*SLTD*) datubāzi, ārvalstu kaujinieku teroristu (ĀKT) datiem un ceļošanas dokumentiem, par kuriem izdoti paziņojumi (*TDAWN*);

- CX. tā kā, pamatojoties uz Regulas (EK) 1168/2011 11. pantu un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju (EDAU) pozitīvu atzinumu, Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūrai (*EBCGA*) ir atļauts apstrādāt personas datus; tā kā *EBCGA* tomēr saskaras ar grūtībām, veicot terorisma uzraudzību, jo Regulā (EK) 2016/1624 noteikts īss personas datu saglabāšanas periods, kas ir tikai 90 dienas; tā kā *Eurojust* un *EBCGA* starpā ir noslēgts tikai saprašanās memorands, kas paredz vispārīgas, stratēģiskas un tehniskas informācijas apmaiņu, taču neattiecas uz personas informācijas apmaiņu; tā kā vajadzīgs īpašs tiesiskais regulējums, lai *EBCGA* varētu apstrādāt personas datus ar mērķi veikt savus uzdevumus;
- CY. tā kā arī *EBCGA* darbiniekiem ir vajadzīga piekļuve arī *Eurodac*, SIS, IIS un VIS datubāzēm robežšķērsošanas vietās, lai veiktu pārbaudes;
- CZ. tā kā patlaban nav nekādu minimālo standartu vai kopīgu noteikumu attiecībā uz ES iedzīvotāju personas apliecību vai to uzturēšanās dokumentu drošību, kas izdoti ES iedzīvotājiem un viņu ģimenes locekļiem, kuri izmanto tiesības brīvi pārvietoties;
- DA. tā kā trīs ceturtdaļas viltoto dokumentu, kas atklāti pie ārējām robežām un Eiropas Savienībā, imitē personu apliecinājošus dokumentus, ko izsniedz dalībvalstis un valstis, kas saistītas ar Šengenas zonu; tā kā visbiežāk atklātie viltotie dokumenti ir valsts izdotas personas apliecības, kurām ir zemāks drošības līmenis;
- DB. tā kā dažas dalībvalstis gaisa pārvadātājiem savā teritorijā neprasa pārbaudīt biļetēs norādīto pasažieru personas datu atbilstību ID kartei vai pasei, tāpēc ir sarežģīti pārliedzināties, vai norādītā identitāte atbilst personas patiesajai identitātei; tā kā tas ir ārkārtīgi nozīmīgi attiecībā uz lidojumiem ES teritorijā; tā kā pienācīgām identitātes pārbaudēm un ceļošanas dokumentu autentifikācijai būtu jāpaliek policijas iestāžu kompetencē;
- DC. tā kā kaujaslaukā gūtajiem pierādījumiem bieži vien ir ļoti būtiska nozīme, lai identificētu iespējamus ārvalstu kaujiniekus teroristus un cietušos, un tie jāiekļauj attiecīgajās datubāzēs, lai robežsargiem nodrošinātu reāllaika piekļuvi šiem datiem, un jāsniedz izmeklētājiem un prokuroriem izmeklēšanas un kriminālprocesa vajadzībām;
- DD. tā kā KDAP jūras misijai *EU NAVFORMED* (jeb operācijai *Sophia*) ir tehniskās iespējas un cilvēkresursi, lai iesaistītos terorisma apkarošanā; tā kā, lai operācija *Sophia* efektīvi veicinātu šādu centienu īstenošanu, ir jāgroza tās pilnvaras, jo īpaši iekļaujot terorisma apkarošanu, kas ļaus tai darboties visu dalībvalstu nacionālajos ūdeņos Vidusjūrā un citu piekrastes valstu nacionālajos ūdeņos, attiecībā uz kuriem būtu jāpieprasa divpusēji nolīgumi vai Drošības padomes mandāts;

Teroristu finansēšana

- DE. tā kā vairākas dalībvalstis joprojām nav ratificējušas Eiropas Padomes 2005. gada 16. maija Konvenciju par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma

finansēšanas novēršanu, kā arī šo līdzekļu meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju, kas pazīstama arī kā Varšavas konvencija — plašākā starptautiskā konvencija par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu; tā kā noziedzīgās darbībās iegūto aktīvu konfiskācija ir ļoti efektīvs noziedzības un terorisma apkarošanas instruments, jo tas atņem noziedzniekiem nelikumīgi iegūtos līdzekļus un neļauj teroristiem organizēt uzbrukumus; tā kā Finanšu darbību darba grupa (*FATF*) nosaka pasaules standartus attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanu un norāda jurisdikcijas, kuru veiktie pasākumi ir pārāk vāji, lai apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu;

- DF. tā kā ES pieņēma divus likumdošanas instrumentus, ar kuriem īstenot *FATF* ieteikumus, proti, Ceturto un Piekto direktīvu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu (*AMLD*), lai novērstu trūkumus, kas konstatēti, ņemot vērā teroristu uzbrukumus; tā kā dalībvalstīm līdz 2017. gada 26. jūnijam savos tiesību aktos bija jātransponē *AML* direktīva un tā kā visas dalībvalstis to nav izdarījušas; tā kā vairākas dalībvalstis joprojām turpina pieļaut trastu, fondu un akciju sabiedrību faktisko īpašnieku un uzrādītāja akciju anonimitāti, kas atvieglo finanšu plūsmu izcelsmes un galamērķa un tādas saimnieciskās darbības īpašumtiesību slēpšanu, ar ko piesedz terorisma finansēšanu un organizēto noziedzību; tā kā 5. *AMLD* uzlabos pārredzamību šajos jautājumos;
- DG. tā kā Eiropas Parlamenta Izmeklēšanas komiteja, kuras uzdevums ir pārbaudīt apgalvojumus par iespējamiem pārkāpumiem un administratīvām kļūmēm Savienības tiesību aktu piemērošanā attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas (*PANA*) ir pārbaudījusi, kā personas, kas izvairās no nodokļu maksāšanas, izmanto to profesionālo starpnieku aktīvu palīdzību, kuri acīmredzami pilda juridiskos pienākumus;
- DH. tā kā 2017. gada jūlijā Eiropas Komisijai un Eiropalam tika piešķirts novērotāja statuss Egmonta grupā — starptautiskā apvienotā struktūrā, ko veido 156 finanšu izlūkošanas vienības (*FIU*) un kuras mērķis ir pastiprināt sadarbību ne vien starp *FIU*, bet arī citu kompetento iestāžu vidū;
- DI. tā kā līdzekļu vākšana, izmantojot sociālos plašsaziņas līdzekļus, labdarības un bezpeļņas organizācijas, nelieli naudas pārvedumi un priekšapmaksas kartes ir dažas no organizācijas “Islāma valsts” un citu teroristu organizāciju finansēšanas metodēm; tā kā mikroaizdevumu platformas tiek izmantotas, lai atbalstītu visus trīs minētos darbības veidus;
- DJ. tā kā līdztekus tradicionālajām teroristu finansēšanas metodēm, tādām kā privātie ziedojumi, izspiešana, nolaupīšana izpirkuma maksas pieprasīšanai, bezpeļņas organizāciju ļaunprātīga izmantošana, oficiālas un neoficiālas naudas pārvedumu sistēmas, noziedzīgi iegūtu līdzekļu izmantošana un naudas vai līdzekļu pārvedumi, izmantojot bankas, nesenie teroristu uzbrukumi pierādīja, ka, rodoties jaunām finansēšanas metodēm, piemēram, izmantojot elektroniskus, tiešsaistes maksāšanas paņēmienus, piemēram, virtuālo valūtu vai anonīmas priekšapmaksas- kartes, vai neoficiālās vērtību pārvešanas sistēmas (*IVTS*), rodas arī risks, ka tās varētu izmantot teroristu organizācijas savu darbību finansēšanai; tā kā ar dažām kriptovalūtām saistītās anonimitātes dēļ tās aizvien vairāk izmanto nelikumīgām darbībām; tā kā pēdējos gados organizētās noziedzības grupas aizvien vairāk izmanto kriptovalūtas, lai finansētu

noziedzīgas darbības un terorismu un legalizētu noziedzīgi iegūtus līdzekļus; tā kā Eiropols sadarbojās ar valstu iestādēm, izjaucot vairākas noziedzīgas operācijas, kas bija saistītas ar kriptovalūtu tirdzniecību;

- DK. tā kā vairākās valstīs ar mazāk attīstītu banku sistēmu mobilo bankas pakalpojumu plašā izmantošana nereti apgrūtina naudas pārvedumu saņēmēju identificēšanu; tā kā šādi naudas pārvedumi, izmantojot mobilās bankas pakalpojumu, rada augstu teroristu finansēšanas risku un tā kā, no otras puses, attiecīgajiem dienestiem ir jābūt iespējai konkrētos gadījumos izsekot teroristu finansēšanas plūsmas, vairākumā gadījumu nesastopoties ar banku darbības slepenību; tā kā līdzekļu izmantošana un pārvedumi, izmantojot alternatīvas naudas pārvedumu sistēmas, arī rada teroristu finansēšanas risku;
- DL. tā kā efektīvai cīņai pret teroristu finansēšanu būtiski svarīga ir sadarbība un informācijas apmaiņa starp atbildīgajiem subjektiem, *FIU* un kompetentajām iestādēm; tā kā *FIU*, pildot savus uzdevumus, vajadzētu būt pieejamai informācijai un spējai ar to apmainīties, tostarp pienācīgi sadarbojoties ar tiesībsardzības iestādēm; tā kā ir svarīgi vēl vairāk uzlabot *FIU* efektivitāti un lietderību, dalībvalstīm precizējot to pilnvaras un savstarpējo sadarbību;
- DM. tā kā Teroristu finansēšanas izsekošanas programma (*TFTP*) ir noderīgs instruments, lai vērstos pret teroristu finansēšanu; tā kā tas nenodrošina iespēju izsekot teroristu finansēšanas darbības, izmantojot darījumus vienotajā euro maksājumu telpā (*SEPA*), kas rada būtisku informācijas trūkumu; tā kā Eiropas Teroristu finansēšanas izsekošanas sistēma (*TFTS*), kas papildina spēkā esošo *TFTP* nolīgumu, uzlabotu ES spējas novērst un izmeklēt teroristu uzbrukumus, nodrošinot būtisku papildu informāciju par teroristu finansēšanas darbībām, un būtu efektīvāka un lietderīgāka nekā tādas finanšu informācijas meklēšana, kas saistīta ar aizdomīgiem darījumiem, izmantojot divpusējus vai daudzpusējus informācijas un/vai juridiskās palīdzības pieprasījumus; tā kā Parlaments ir vairākkārt aicinājis ieviest šo sistēmu, piemēram, paudis šo aicinājumu 2015. gada 25. novembra rezolūcijā par Eiropas iedzīvotāju radikalizēšanās un teroristu organizāciju veiktās viņu vervēšanas nepieļaušanu¹;

Kritiskās infrastruktūras aizsardzība

- DN. tā kā incidentiem, kuros iesaistīta kritiskā infrastruktūra, jo īpaši saistībā ar teroristu uzbrukumiem vai uzbrukumu mēģinājumiem, var būt smagas sekas, kas sniedzas pāri robežām-, ietekmējot Eiropas iedzīvotāju un valstu drošību;
- DO. tā kā pakalpojumi tiek sniegti, izmantojot arvien sarežģītākas sistēmas, un tādēļ pašreizējā nozaru pieeja Eiropas kritiskai infrastruktūrai (EKI) ir zaudējusi aktualitāti;
- DP. tā kā kibernetiskie uzbrukumi elektroniskajiem pakalpojumiem vai savstarpēji savienotām sistēmām ir hibrīddraudu būtisks elements; tā kā kibernetiskā uzbrukuma pieaugošajam skaitam ir vai var būt fizikāla ietekme uz kritisko infrastruktūru un tās lietotājiem; tā kā ir jāuzlabo gatavība novērst teroristu draudus;
- DQ. tā kā Komisijas veiktajā ES drošības politikas vispusīgajā izvērtējumā un Direktīvas 2008/114/EK novērtējuma pētījumā norādīts, ka apdraudējumi kritiskai

¹ OV C 366, 27.10.2017., 101. lpp.

infrastrukturai, visticamāk, turpinās palielināties, ka ir jāuzlabo sagatavošanās un reaģēšanas spējas un jāpārskata Direktīva 2008/114/EK un ka ir radusies interese par uzbrukumiem transporta infrastruktūrai; tā kā ir vajadzīgs labāks regulējums, lai uzlabotu dzelzceļa drošību un risinātu jautājumu par transporta infrastruktūras sabiedriskās telpas, piemēram, lidostu, ostu un jūras transporta objektu un dzelzceļa staciju, aizsardzību, kā arī enerģijas ražošanas iekārtu aizsardzību, īpašu uzmanību pievēršot kodolelektrostacijām;

DR. tā kā pret kritiski svarīgiem infrastruktūras objektiem vēršiem uzbrukumiem varētu būt katastrofālas sekas; tā kā dalībvalstīm būtu jānodrošina pienācīga un pastāvīga šādu objektu aizsardzība;

DS. tā kā ziņošanai par incidentiem ir ļoti būtiska nozīme, lai noteiktu trūkumus, uzlabotu esošo pasākumu efektivitāti, izvērtētu kritiskās infrastruktūras darbību traucējumus izraisīto incidenta gadījumā, veicinātu izpratni par vajadzību pārskatīt esošos drošības plānus un atklāt jaunus apdraudējumus;

DT. tā kā dalībvalstīm biežāk jāorganizē mācības par reaģēšanu krīzes situācijās, tostarp trešās valstīs, lai izveidotu sadarbību un uzlabotu spējas;

DU. tā kā kritiskās infrastruktūras un viegli pieejamu mērķu aizsardzībā un apdrošināšanā, jo īpaši kibernetikas drošības jomā, ir vajadzīga publiskā un privātā sektora sadarbība;

DV. tā kā privātiem drošības dienestiem ir nozīme noturīgu drošības ķēžu nodrošināšanā, to sniegto pakalpojumu publiskajam iepirkumam būtu jāpiemēro konkrēti kvalitātes kritēriji attiecībā uz tādiem aspektiem kā personāla apmācība un drošības pārbaude, kvalitātes kontrole un atbilstības nodrošināšana, tehnoloģijas sasniegumu ieviešana un līgumu pārvaldība;

DW. tā kā pēc Direktīvas 2008/114/EK izvērtēšanas 2012. gadā Komisija uzsāka izmēģinājuma projektu, kurā bija iesaistītas četras Eiropas mēroga kritiskās infrastruktūras (Eiropas kontrole, *Galileo*, elektroenerģijas pārvades tīkls un gāzes pārvades tīkls);

DX. tā kā Komisija savā paziņojumā par jauno daudzgadu finanšu shēmu ierosina būtiski palielināt ES finansējumu drošībai un aizsardzībai, tostarp ES iekšējai drošībai;

DY. tā kā vairākus teroristu uzbrukumus ES ir izdarījušas iestādēm zināmas personas; tā kā transportlīdzekļu nomas uzņēmumiem trūkst spējas apmainīties ar informāciju, piemēram, rezervācijas datiem, ar tiesībaizsardzības iestādēm, lai veiktu savstarpējas pārbaudes, datus salīdzinot ar oficiāliem kontrolsarakstiem un policijas datubāzēm;

Sprāgstvielu prekursori

DZ. tā kā 2015. un 2016. gadā sprāgstvielas tika izmantotas 40 % gadījumu, veicot teroristu uzbrukumus ES¹;

EA. tā kā sprāgstviela, ko uzbrukumos izmantoja visbiežāk, bija triacetona triperoksīds

¹ Eiropas ziņojums par terorisma situāciju un tendencēm (*Te-Sat*), 2017. gads, 10. lpp.).

(*TATP*)¹ — mājas apstākļos izgatavota sprāgstviela, ko teroristi joprojām izvēlas visbiežāk; tā kā *TATP* var diezgan vienkārši iegūt, izmantojot tikai dažas vielas; tā kā daudzas civilās rūpnīcas un iekārtas, kurās izmanto šīs vielas, joprojām ir pieejamas noziedzniekiem, tostarp teroristiem, jo dalībvalstis nav ieviesušas ES *CBRN* rīcības plānā paredzētos kontroles īstenošanas pasākumus;

- EB. tā kā, neskatoties uz to, ka ir pieņemta Regula (ES) Nr. 98/2013, daži teroristi joprojām iegūst sprāgstvielu prekursorus, it īpaši *TATP* izgatavošanas nolūkā; tā kā joprojām ir iespējams iegūt I pielikumā minētās vielas; tā kā Regulā (ES) Nr. 98/2013 nav paredzēti pietiekami ierobežojumi un kontroles pasākumi, pieprasot tikai darījumu reģistrāciju; tā kā stingrāku kontroles pasākumu nodrošināšana ir galvenā prioritāte;
- EC. tā kā lielā ekonomikas dalībnieku (mājsaimniecības produktu mazumtirgotāji) skaita dēļ lielākās problēmas saistībā ar īstenošanu visā piegādes ķēdē rada izpratnes trūkums par spēkā esošajiem tiesību aktiem un ierobežojumu piemērošana tirdzniecībai internetā, importam un ES iekšējai mobilitātei;
- ED. tā kā Komisijas 2018. gada 17. aprīļa priekšlikumā regulai par sprāgstvielu prekursoru laišanu tirgū un izmantošanu (COM(2018)0209) ir paredzēti stingrāki un saskaņotāki noteikumi attiecībā uz tādu vielu vai maisījumu pieejamību, ieviešanu, turēšanu īpašumā un izmantošanu, ko varētu ļaunprātīgi izmantot sprāgstvielu nelikumīgai izgatavošanai, lai ierobežotu to pieejamību plašai sabiedrībai un nodrošinātu pienācīgu ziņošanu par aizdomīgiem darījumiem visā piegādes ķēdē;
- EE. tā kā tiešsaistes tirdzniecības vietā ķīmiskās vielas var atrast, meklējot pēc to ģenēriskā nosaukuma, formulas vai Informatīvā ķīmijas dienesta (*CAS*) identifikācijas numura, taču daudzos gadījumos norādīts tikai to rakstītais nosaukums; tā kā nosaukumu lielās daudzveidības dēļ būtu vieglāk identificēt konkrētu vielu uzskaitījumus, ja tiktu noteikta prasība iekļaut arī meklēšanai pieejamu *CAS* numuru;
- EF. tā kā regula attiecas tikai uz pārdošanu plašākai sabiedrībai, nevis profesionāliem lietotājiem — tie regulā nav definēti; tā kā profesionāla lietotāja definēšanas kritēriji iekšējā tirgū atšķiras;
- EG. tā kā saskaņā ar 2018. gada 17. aprīļa Ietekmes novērtējumu (SWD(2018)0104) un saistīto regulas priekšlikumu (COM(2018)0209) būtu jāpaplašina muitas iestāžu apmācība par sprāgstvielu un sprāgstvielu prekursoru identificēšanu, pildot pienākumus pie ārējās robežas;

Nelikumīgi ieroči

- EH. tā kā — lai teroristi varētu veikt uzbrukumus, viņiem ir ļoti svarīga piekļuve šaujamieročiem un sprāgstierīču sastāvdaļām; tā kā vardarbīgu ekstrēmistu grupām ES bieži vien ir jāvēršas pie noziedzīgiem tīkliem, lai iegūtu ieročus; tā kā saskaņā ar Eiropola 2018. gada *Te-Sat* ziņojumu šaujamieroči izmantoti 41 % no visiem uzbrukumiem — šis rādītājs ir nedaudz palielinājies salīdzinājumā ar 2016. gadu (38 %) ²;

¹ Eiropola ziņojums *Te-Sat*, 2017. gads, 15. lpp.

² Eiropola ziņojums *Te-Sat*, 2018. gads, 9. lpp.

- EI. tā kā pēdējos gados novērota pārveidotu “tukšo patronu” ieroču un reaktivētu šaujamieroču biežāka izmantošana; tā kā nesen tika veikti vairāki uzbrukumi ar dažādiem nažiem;
- EJ. tā kā arī noziedzības un terorisma savstarpējā saikne atvieglo teroristu piekļuvi šaujamieročiem;
- EK. tā kā Padome 2015. gada 8. oktobra secinājumos aicina dalībvalstis sistemātiski sniegt attiecīgo informāciju Interpolam un Eiropalam;

Ārējā dimensija

- EL. tā kā vairāki ES kaimiņu reģioni, piemēram, *MENA* un arī Balkānu reģions un Ziemeļāfrika, saskaras ar būtiskām problēmām, kas saistītas, piemēram, ar ārvalstu kaujinieku un personu, kas atgriežas, pārvaldību un ar vietējiem radikālajiem grupējumiem;
- EM. tā kā Balkānu reģions joprojām ir nozīmīgs reģions, lai panāktu stabilitāti Eiropā; tā kā problēmas saistībā ar terorismu un islāma ekstrēmismu vēl vairāk sarežģī situāciju reģionos, ko jau novājinājusi etniskā, politiskā un sociālā polarizācija, kā arī noziedzīgie tīkli; tā kā reģiona valstis jau ir bijušas terorisma mērķis (uzbrukumi tika novērsti) un jau tiek izmantotas kā cilvēku un ieroču tranzītvalstis;
- EN. tā kā visās *MENA* valstīs ir veiktas vērienīgas teroristu darbības un tās joprojām ir galvenie mērķi; tā kā šīs valstis, kurās ir ļoti kritiska sociālā un ekonomiskā situācija, arī varētu saskarties ar daudzām problēmām, kas saistītas ar “Islāma valsts” un “Al-Qaeda” ārvalstu kaujinieku teroristu atgriešanos, ņemot vērā to, ka liela daļa džihādistu ir no šā reģiona; tā kā informācijas apmaiņa un cieša partnerība ar šīm svarīgajām trešām valstīm, ko nodrošina ES koordinēta- pieeja, piedāvājot sadarbību un palīdzību spēju veidošanai, rada iespēju novērst uzbrukumus un izjaukt teroristu tīklus;
- EO. tā kā tādos reģionos kā, piemēram, *MENA*, Sāhela, Āfrikas rags, Rietumāfrika, Persijas līcis un Vidusāzija, arī tiek novērota ar organizācijām “Islāma valsts” un “Al-Qaeda” saistītu teroristu tīklu attīstība; tā kā nopietnas bažas rada reliģiskais ekstrēmisms un sektu vardarbība, kas saņem finansējumu, ļaujot teroristu tīkliem izplatīties, apvienoties ar citiem noziedzīgiem uzņēmumiem un darboties šajos reģionos, vēršoties pret Eiropu un Eiropas interesēm;
- EP. tā kā Eiropas Savienībai ir izšķirīgi svarīgi terorisma apkarošanā turpināt cieši sadarboties ar partnervalstīm; tā kā ir jāturpina dialogs par pasākumiem un darbībām, kas jāveic, lai cīnītos pret terorismu un teroristu finansēšanu un novērstu radikalizāciju, jo īpaši ar Persijas līča valstīm; tā kā citu instrumentu starpā būtu jāstiprina parlamentārā sadarbība ar šīm svarīgajām trešām valstīm;
- EQ. tā kā ES dažādos veidos sadarbojas ar trešām valstīm terorisma apkarošanas jomā; tā kā vairākus ES instrumentus var izmantot, lai finansētu terorisma apkarošanas programmas ārvalstīs; tā kā ES ir izveidojusi terorisma apkarošanas ekspertu tīklu ES delegācijās; tā kā arī ES aģentūras, piemēram, Eiropols, *Eurojust* un *CEPOL*, sadarbojas ar trešām valstīm terorisma apkarošanas jomā, piemēram, slēdzot stratēģiskos un darbības nolīgumus;

- ER. tā kā ir izveidota ES sankciju sistēma terorisma apkarošanas jomā, kas ietver trīs veidu pasākumus, ko īsteno EĀDD; tā kā procesuālu ierobežojumu un dalībvalstu neizdarības dēļ šī sistēma ir nepilnīga un tiek izmantota nepietiekami;
- ES. tā kā Padomes 2017. gada 19. jūnija secinājumos par ES ārējo darbību terorisma apkarošanā ir atgādināta kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) misiju un operāciju nozīme terorisma apkarošanā, uzlabojot drošību, stabilitāti, robežkontroli un drošības jomas reformu, kā arī terorisma apkarošanas spēju veidošanā un informācijas apmaiņā;

Terorismā cietušie

- ET. tā kā ES pārāk daudzi cilvēki ir tieši cietuši terora aktos, atstājot tūkstošiem ģimeņu posttraumatiskā- stāvoklī, kas ietekmē viņu ilgtermiņa- -labklājību; tā kā nav saskaņotu skaitļu par precīzu cietušo skaitu; tā kā līdz 2001. gadam vairākums terorismā cietušo personu galvenokārt bija saistītas ar ĪRA un ETA, taču kopš tā laika lielākā daļa ir nogalināti teroristu darbībās, ko organizējušas vai iedvesmojušas organizācijas "Al Qaeda" un "Islāma valsts";
- EU. tā kā teroristu uzbrukumu izraisītie nāves gadījumi iznīcina ģimenes un daudzi ievainotie, kuri izdzīvojuši teroristu uzbrukumos, cieš no invaliditātes, ķermeņa daļu zaudējuma, kas sakropļo ķermeni un maina dzīvi, kā arī psiholoģiskām problēmām, un viņu nelaime būtiski ietekmē tuviniekus un kopienu, taču ļoti bieži pēc plašsaziņas līdzekļu intereses zuduma cietušo ilgtermiņa vajadzībām netiek pievērsta vērība; tā kā posttraumatiskā stresa sindroms Eiropā ir nopietna sabiedrības veselības problēma; tā kā Eiropā netiek veikts vispārējs novērtējums par terorisma ietekmi uz iedzīvotāju garīgo veselību pēc dažādiem uzbrukumiem;
- EV. tā kā terorismā cietušajiem ir ļoti īpašs statuss un viņu vajadzību nodrošināšana ir ne tikai juridisks pienākums saskaņā ar ES, starptautiskajiem un dalībvalstu tiesību aktiem, bet arī visas mūsu sabiedrības atbildība; tā kā nesenos uzbrukumos ES cietuši cilvēki no daudzām dalībvalstīm;
- EW. tā kā terorismā cietušajiem Eiropas līmenī nav noteikts juridiskais statuss, lai viņiem būtu pieejami sabiedriskie pakalpojumi vai tiesības uz kompensāciju; tā kā Eiropā nesen notikušajos teroristu uzbrukumos cietušajiem joprojām nav pieejams taisnīgums, pienācīga attieksme, cietušo atbalsta pakalpojumi un finansiāla palīdzība; tā kā terorismā cietušie ir pakļauti sekundārās viktimizācijas riskam, kas tos skar ne tikai tiesvedībā, bet arī daudzajos gadījumos, kad tie mijiedarbojas ar citām valsts un nevalstiskām struktūrām;
- EX. tā kā Direktīvas 2012/29/ES noteikumi joprojām netiek īstenoti atbilstīgi, nosakot procedūras valstu līmenī; tā kā Komisija joprojām nav sniegusi ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu; tā kā Eiropas Parlaments 2018. gada 30. maijā pieņēma rezolūciju par minētās direktīvas īstenošanu¹;
- EY. tā kā kompensācija terorismā cietušajiem ir gan veids, kā sabiedrība atzīst uzbrukuma radīto kaitējumu, gan arī finansiāls atbalsts un restitūcija; tā kā kompensācijas līmenis un

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0229.

procedūras dalībvalstīs ievērojami atšķiras, tādējādi pastiprinot cietušo netaisnīguma izjūtu un ciešanas;

- EZ. tā kā atbalsta sistēmas ir jāveido tā, lai nodrošinātu, ka arī pārrobežu terorismā cietušajiem tiek pastāvīgi un sistemātiski pievērsta uzmanība un sniegts atbalsts viņu valstī, vienlaikus sazinoties ar atbalsta sniedzējiem valstī, kur notika uzbrukums;
- FA. tā kā *Eurojust* veicina STP pieprasījumu izpildi attiecībā uz palīdzības koordinēšanu un sniegšanu saistībā ar terorismā cietušo tiesību īstenošanu, ņemot vērā ārvalstu cietušo dažādās tiesības un pienākumus, kas noteikti attiecīgo valstu tiesību sistēmās;
- FB. tā kā arī uzņēmumi, tostarp MVU, var arī ciest zaudējumus, kas saistīti ar terorismu, piemēram, kaitējumu īpašumam vai darbījumdarbības traucējumus;
- FC. tā kā Parlaments ir ierosinājis izmēģinājuma projektu, lai izveidotu Eiropas koordinācijas centru terorismā cietušajiem, apvienojot galvenos darbojošos ekspertus, cietušo aizstāvjus un attiecīgās organizācijas visā Eiropā ar mērķi noteikt terorismā cietušo galvenās prioritātes un problēmas un sniegt saskaņotu atbalstu pāri robežām;

Pamattiesības

- FD. tā kā Eiropas Savienībai ir jāpilda svarīgs uzdevums, veicinot demokrātisko vērtību, tostarp tiesiskuma un pamattiesību, ievērošanu; tā kā ES tomēr ir novērojami ekstrēmi reliģiski un politiski uzskati un rīcība, kas ir pilnīgā pretrunā šīm vērtībām;
- FE. tā kā pretterorisma pasākumi un brīvību aizsardzība nav pretrunīgi, bet gan papildinoši un savstarpēji nostiprinoši mērķi; tā kā ir jānodrošina un jāaizsargā ikviena cilvēka pamattiesības un visiem terorisma apkarošanas pasākumiem būtu iespējami mazāk jāskar nevainīgie un neiesaistītie iedzīvotāji;
- FF. tā kā visiem terorisma apkarošanas pasākumiem vienmēr pilnībā jānodrošina visas pamattiesības un principi, tostarp tās/tie, kas attiecas uz privātumu un datu aizsardzību, domas, apziņas un reliģiskās pārliecības brīvību, kā arī procesuālajām garantijām, piemēram, nevainīguma prezumpcija, tiesības uz taisnīgu tiesu un tiesības uz informāciju, nodrošinot, ka cilvēku rīcībā ir efektīvi tiesiskās aizsardzības līdzekļi, lai vērstos pret ikvienu pamattiesību pārkāpumu, tostarp iespēja iesniegt pārsūdzību tiesā, kā arī Savienības tiesību aktu kopuma procesuālo tiesību jomā ievērošana; tā kā šajos pasākumos būtu pienācīgi jāņem vērā Eiropas Savienības Tiesas judikatūra;
- FG. tā kā ir ļoti svarīgi, lai izmeklēšana terorisma apkarošanas jomā tiktu veikta, stingri ievērojot augstus profesionālos standartus, un lai visi piemērotie pasākumi būtu mērķtiecīgi, samērīgi un vajadzīgi; tā kā terorisma apkarošanas politikai nebūtu jārada sociālā atstumtība un stigmatizācija; tā kā Pamattiesību aģentūrai varētu lūgt sniegt atzinumu par ciņu pret terorismu saistībā ar daudzgadu finanšu shēmu;
- FH. tā kā tiesībaizsardzības un tiesu iestāžu darbinieki uzņemas terorisma apkarošanas darbību vadību; tā kā ir daudz dokumentētu gadījumu, kad vardarbīgie ekstrēmisti ir vērsušies tieši pret policijas un tiesu iestāžu amatpersonām un to ģimenes locekļiem un tiem draudējuši, dažkārt veicot vardarbīgus fiziskus uzbrukumus un pat slepkavības; tā kā ļoti svarīgs ir politiskais un sabiedrības atbalsts tiesībaizsardzības un tiesu iestāžu

darbiniekiem, kas, riskējot ar dzīvību un veselību, nodrošina pamattiesību ievērošanu izmeklēšanās, ko veic terorisma apkarošanas jomā;

- FI. tā kā Pamattiesību harta aizliedz diskrimināciju invaliditātes dēļ un atzīst personu ar invaliditāti tiesības izmantot pasākumus, kas paredzēti, lai nodrošinātu viņu neatkarību, sociālo un profesionālo integrāciju un dalību sabiedrības dzīvē; tā kā personu ar invaliditāti tiesības ES aizsargā arī ANO Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām,

Ieteikumi

Institucionālais satvars

1. uzskata — lai gan dalībvalstīm, īstenojot savas suverēnās pilnvaras, joprojām pirmajām ir pienākums reaģēt uz apdraudējumu un novērst to, ir skaidrs, ka pilnībā jāatzīst Eiropas Savienības un drošības savienības satvarā pieņemto terorisma apkarošanas pasākumu nozīme dalībvalstu atbalstīšanā, labākās prakses koordinēšanā un apmaiņā, nodrošinot kopīgus risinājumus un radot pievienoto vērtību, lai tās varētu labāk pretoties radikalizācijai, ekstrēmismam un terorismam; uzskata, ka teritorijā bez iekšējām robežām ir ļoti svarīga Eiropas līmeņa rīcība, lai visā Eiropas teritorijā garantētu augstu drošības līmeni, un ka padziļināta sadarbība un informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm un ar Eiropas Savienību ir ļoti svarīga, lai efektīvi reaģētu uz terorisma draudiem un novērstu tos, kā arī aizsargātu iedzīvotājus; mudina dalībvalstis un ES iestādes veidot kopīgu stratēģisko kultūru;
2. uzskata, ka ES un dalībvalstīm būtu jāuzlabo sadarbība, stiprinot esošās Eiropas struktūras, specializētās ES aģentūras un dienestus, kā arī sadarbības kanālus starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm un tiesu iestādēm; uzskata, ka šīm ES aģentūrām būtu jāpiešķir pienācīgi līdzekļi, lai tās varētu pārvaldīt pieaugošo darba slodzi;
3. uzsver, ka liela nozīme ir labākās prakses apmaiņai Eiropas Savienības dalībvalstu starpā, kā arī ar trešām valstīm; atzinīgi vērtē iniciatīvas, kuras īstenošanas dažās dalībvalstīs un arī vietējā līmenī dažās pilsētās, kuras īstenojuši arī privātā sektora dalībnieki un kuru mērķis ir atrast iedarbīgas metodes terorisma apkarošanai;
4. aicina Komisijas nākamo priekšsēdētāju saglabāt pastāvīgu drošības savienības komisāra amatu;
5. aicina Eiropadomi saglabāt ES terorisma apkarošanas koordinators amatu; uzskata, ka ES terorisma apkarošanas koordinators būtu jāturpina aktīvi darboties, lai stiprinātu ES rīcību terorisma apkarošanas jomā; aicina precizēt terorisma apkarošanas- koordinators statusu un pienākumu veidot saikni starp kompetentajām ES iestādēm un dalībvalstu aģentūrām;
6. uzskata, ka brīvība, drošība un tiesiskums ir trīs aspekti, kurus nevar vērtēt atsevišķi; uzskata, ka visās likumdošanas iniciatīvās terorisma apkarošanas jomā kā būtisks elements jāiekļauj pamattiesību ievērošana; mudina arī turpmāk Parlamenta Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas pienākumos iekļaut cīņu pret terorismu, lai nodrošinātu saskaņotību ar citiem tiesību aktiem brīvības, drošības un tiesiskuma telpā;
7. aicina Padomi paplašināt Eiropas Prokuratūras pilnvaras, iekļaujot cīņu pret organizēto

noziedzību un terorismu;

8. aicina dalībvalstis un Komisiju vēl vairāk stiprināt un atbalstīt ES dalībvalstu civilo pretterorisma speciālo operāciju vienību tīklu "ATLAS";
9. mudina Komisiju regulāri veikt ietekmes novērtējumus un rīkot apspriešanos ar ieinteresētajām personām no iedzīvotāju un ekspertu vidus saistībā ar turpmākajiem tiesību aktu priekšlikumiem terorisma apkarošanas jomā;

Terorisma draudi

10. aicina Komisiju sadarboties ar dalībvalstīm, lai panāktu lielāku pārredzamību un vienotu izpratni par draudu līmeņiem; aicina dalībvalstis nekavējoties nosūtīt informāciju par izmaiņām draudu līmenī un šo izmaiņu pamatojumu; aicina arī Komisiju un dalībvalstis terorismu nesaistīt tikai ar džihādu, bet saglabāt tikpat lielu modrību arī attiecībā uz citiem terorisma draudiem, kuru pamatā ir cita motivācija, piemēram, tāda, kā minēts Eiropola *Te-Sat* ziņojumos;
11. aicina Komisiju attiecīgajos starptautiskajos forumos skaidri klasificēt terorismu kā "noziegumu pret cilvēci", kā minēts 7. pantā Romas statūtos, kas ir bijis pirmsākums Starptautiskās Krimināltiesas izveidei;
12. aicina visas dalībvalstis saskaņā ar Eiropas Padomes¹ secinājumiem atzīt, ka organizācija "Islāma valsts" ir īstenojusi genocīdu, galvenokārt pret jezīdiem, kristiešu minoritātēm un musulmaņu, kas nav sunnīti, minoritātēm, un aicina visas dalībvalstis nekavējoties un efektīvi rīkoties saskaņā ar saistībām, kas tām noteiktas 1948. gada Konvencijā par genocīdu, lai novērstu genocīda darbības un piemērotu par tām sodu, ievērojot vispārējo pienākumu veikt pasākumus pret noziegumiem saskaņā ar starptautiskajām tiesībām;
13. aicina dalībvalstis un attiecīgās aģentūras uzraudzīt visus ārvalstu kaujiniekus teroristus un nodrošināt saskaņotus drošības un tiesu iestāžu pārbaudes pasākumus personām, kas identificētas kā personas, kuras atgriežas Eiropā; aicina Komisiju sniegt palīdzību dalībvalstīm saskaņotu klasifikācijas sistēmu izveidē, lai atšķirtu augsta, vidēja un zema riska personas, kas atgriežas;
14. iesaka dalībvalstīm nodrošināt atbilstošas struktūras, lai strādātu ar bērniem, kas atgriežas, un jo īpaši izveidot specializētu riska un vajadzību novērtēšanas instrumentu, ņemot vērā bērnu attīstības posmus un to, kādā mērā viņi ir iesaistīti noziedzīgās darbībās ārvalstīs; uzsver, ka rehabilitācijas programmu pamatā vajadzētu būt daudzdisciplīnu pieejai, apvienojot dažādu speciālistu zināšanas, tostarp pieredzējušus profesionāļus tādās jomās kā traumas, ekstrēmisms, bērna attīstība, izglītība un riska novērtējums, un tās būtu jāpielāgo vietējiem un valsts apstākļiem, kā arī veidot skaidras juridiskas un organizatoriskas struktūras, lai tās risinātu šo satraucošo problēmu; mudina dalībvalstis sadarboties ar Starptautisko Sarkanā Krusta komiteju, jo tai ir īpaša piekļuve un kompetence šajā jomā;
15. aicina Komisiju pārskatīt un atjaunināt *CBRN* rīcības plānu un aicina dalībvalstis izveidot

¹ Eiropas Padomes 2017. gada 22. septembra ziņojums "Kriminālvajāšana un sodīšana par noziegumiem pret cilvēci vai iespējamo genocīdu, ko īstenojusi organizācija "Islāma valsts"".

vai stiprināt un saglabāt atbilstošus civilās aizsardzības pasākumus, lai sagatavotos *CBRN* uzbrukumiem, pieņemot darbā kvalificētus un regulāri apmācītus gan pilna darba laika, gan brīvprātīgos darbiniekus, kā arī nodrošinot atbilstīgu tehnisko infrastruktūru, tostarp reaģēšanas līdzekļus, piemēram, specializētas mobilas atklāšanas sistēmas, svarīgāko medikamentu krājumus, cietušo aprūpi un labākās prakses apmaiņu; uzsver, ka šiem pasākumiem ir jābūt saskaņā ar daudznozaru stratēģiju, kas ietver koordinācijas metodes, paziņošanas procedūras, standarta protokolus, evakuācijas plānošanu, sabiedrības brīdināšanas sistēmas un ziņošanu par incidentiem; aicina Komisiju un dalībvalstis šīs stratēģijas pakāpeniski saskaņot; aicina dalībvalstis izveidot vai nostiprināt specializētas laboratorijas; aicina Komisiju kopā ar Parlamentu atbalstīt attiecīgās pārrobežu pētniecības darbības; mudina uzlabot sadarbību ar NATO Izcilības centru *CBRN* jautājumos, lai nodrošinātu labākās prakses apmaiņu starp ES pirmās reaģēšanas struktūrām un NATO dalībvalstīm;

16. mudina dalībvalstis un Komisiju sadarboties ar privāto sektoru, lai izstrādātu mehānismus, kas nodrošina šādu medicīnisku pretlīdzekļu uzticamu, konsekventu un pienācīgu piegādi, tostarp iespējamo ES vienotā iepirkuma mehānisma izmantošanu, kas ieviests ar 2013. gada 22. oktobra Lēmumu 2013/1082 par nopietniem pārrobežu veselības apdraudējumiem¹;
17. Mudina — lai atvieglotu pieejamību, — Eiropola izveidoto Eiropas Bumbu datu sistēmu atjaunināt un paplašināt, izveidojot Eiropas analītisko projektu kā informācijas un koordinācijas centru attiecībā uz visiem ar *CBRN* saistītiem incidentiem visā ES, papildinot ar daudznozaru analīzes darba grupu, kam ir nodrošināts pietiekams skaits darbinieku;
18. atzinīgi vērtē Komisijas plānu uzlabot ES gatavību un spēju reaģēt uz *CBRN* incidentiem, veicot starpnozaru pasākumus tiesībaizsardzības, civilās aizsardzības un veselības aprūpes struktūrās un attiecīgā gadījumā uz robežām un muitas iestādēs, izmantojot pašreizējos finanšu un darbības instrumentus, jo īpaši ES civilās aizsardzības mehānismu, *CEPOL* un instrumentu “Iekšējās drošības fonds — policija”;
19. mudina Komisiju un dalībvalstis noteikt kopīgus standartus pārbaudes procedūrām neaizsargātās iestādēs, piemēram, atomelektrostacijās vai specializētās laboratorijās;
20. mudina dalībvalstis vairāk izmantot *CBRN* vielu tehniskās konstatācijas sistēmas, jo īpaši liela mēroga sabiedriskos pasākumos, un aicina Komisiju kopā ar Eiropas Parlamentu turpmāk piešķirt Eiropas finansējumu šādu sistēmu visaptverošai iegādei;
21. atzinīgi vērtē Eiropas Terorisma apkarošanas centrā (ETAC) izveidoto zināšanu centru par *CBRNE* jomu un saistītām darbībām attiecībā uz sprāgstvielām, kas darbosies cieši kopā ar Eiropas kodoldrošības mācību centru (*EUSECTRA*); prasa izveidot standarta procedūru, kuru piemērojot, katra dalībvalsts efektīvi koplietotu informāciju ar informācijas apkopošanas centru;
22. atzinīgi vērtē to, ka ir apstiprināta regula par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas drošības jomā, par Eiropas Aviācijas drošības aģentūras (*EASA*) pilnvarām un par

¹ OV L 293, 5.11.2013., 1. lpp.

Regulas (EK) Nr. 216/2008 atcelšanu¹; aicina Komisiju ņemt vērā drošības aspektus turpmākajos deleģētajos un īstenošanas noteikumos attiecībā uz droniem un dronu darbību, tostarp sistemātiski atjauninātus riska novērtējumus, obligātu reģistrāciju, elektronisko identifikāciju un ģeozonu noteikšana visām dronu kategorijām un obligātas drošības licences un apmācību drošības un pārbaūžu operatoriem;

23. norāda — ir zināms, ka daudzas personas, kuras ES veic teroristu darbības, bieži sāk ar sīkiem noziegumiem un ir ideoloģiski ietekmētas cietumā, pievēršot tās vardarbīgam ekstrēmismam; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka valstu krimināltiesību sistēmās ir paredzēts pienācīgi sodīt noziedzniekus un pirms atbrīvošanas pirms noteiktā termiņa ir nodrošināta iespēja rūpīgi izvērtēt atkārtotu likumpārkāpumu risku; uzsver, ka cietumā būtu jāveicina rehabilitācija, reintegrācija un atkārtotu pārkāpumu iespējamības novēršana, nevis kūdīšana uz vardarbīgu ekstrēmismu;
24. uzsver pašreizējo apdraudējumu, ko rada teroristu organizāciju mijiedarbība ar organizēto noziedzību, jo īpaši saistībā ar loģistikas iespējām un ieroču nelikumīgu tirdzniecību, kas varētu sekmēt liela mēroga- uzbrukumus;
25. norāda uz aizvien kiberdraudu palielināšanos un uzsver, ka ir svarīgi paplašināt kiberdrošības pasākumus arī terorisma novēršanas jomā;
26. aicina dalībvalstis savām valsts iestādēm, kas iesaistītas pretterorisma darbībās, nodrošināt pietiekamus tehniskos, finanšu, izglītības un tiesiskos līdzekļus, kas vajadzīgi, lai, pildot dienesta pienākumus, aizsargātos pret vardarbīgiem ekstrēmistiem;

Vardarbīgu ekstrēmismu un terorismu izraisošas radikalizācijas novēršana un apkarošana

Radikalizācijas apkarošanas struktūras

27. aicina kā Radikalizācijas izpratnes tīkla (*RAN*) turpinājumu izveidot ES izcilības centru radikalizācijas novēršanai (*CoE PR*), kas ar pietiekamiem finanšu un cilvēkresursiem ir jāintegrē Komisijā; uzskata, ka cita starpā tam būtu jāveic šādi uzdevumi: koordinācija, sadarbības un zināšanu, “bākas projektu” un labas prakses apmaiņas veicināšana starp dalībvalstīm, politikas veidotājiem, praktizējošiem speciālistiem (iesaistot *RAN* un *ESCN* iepriekšējās struktūras), kā arī sadarbība ar reliģisko organizāciju vai kopienu vadītājiem, akadēmisko aprindu pārstāvjiem un ekspertiem, tostarp IT speciālistiem radikalizācijas novēršanas un apkarošanas jomā; norāda, ka tā darbības jomā būtu jāiekļauj dažādu speciālistu, tostarp tiesnešu un prokuroru, apmācība, arī veidojot partnerības ar stratēģiski svarīgām trešām valstīm; uzskata, ka šim centram būtu arī jāizstrādā konkrētas metodes, lai novērtētu un izmēritu programmu un projektu efektivitāti un vajadzības gadījumā varētu pielāgot attiecīgās politikas jomas;
28. norāda, ka Eiropas Revīzijas palātas 2018. gada ziņojumā par deradikalizāciju ir konstatēts, ka Komisija pilnībā nepārrauga ES finansētos pasākumus un netiek izmantoti nekādi rādītāji vai mērķrādītāji attiecībā uz to, cik lielā mērā pieeja ir sekmīga; aicina Komisiju nodrošināt pienācīga finansējuma piešķiršanu no Iekšējās drošības fonda radikalizācijas novēršanai un apkarošanai, kas optimizētu pašlaik starp dažādiem fondiem un programmām izklieģtos resursus un nodrošinātu labāku koordināciju un

¹ OV L 212, 22.8.2018., 1. lpp.

pamanāmību, kā arī to izlietošanas efektivitāti, ņemot vērā kritērijus, kurus varētu izstrādāt *CoE PR*;

29. mudina dalībvalstis pieņemt visaptverošas valsts un reģionālās stratēģijas radikalizācijas novēršanai un apkarošanai, nodrošinot pietiekamus finanšu resursus vietējām kopienām un partneriem, kas iesaistīti uz šīm stratēģijām balstītu programmu izveidē un īstenošanā, un prasa pieņemt daudzu aģentūru pieeju; uzsver, ka labākie rezultāti tiek sasniegti partnerībā ar vietējām kopienām; turklāt uzsver, ka, izmantojot kvalitatīvus un kvantitatīvus rādītājus, kurus varētu izstrādāt *CoE PR*, vietējās un reģionālās pašvaldības varētu apzināt radikalizācijas vietējās īpatnības un labāk pielāgot programmas konkrētai jomai;
30. aicina dalībvalstis visaptveroši risināt radikalizācijas problēmu, arī sadarbojoties ar vietējām pārvaldes iestādēm, pieeju drošības jautājumiem papildināt ar sociālās iekļautības, ekonomiskās un kultūras integrācijas stratēģijām un ilgtermiņa politiku un ieguldījumiem publiskajos pakalpojumos un infrastruktūrā; mudina Komisiju un dalībvalstis veicināt pret diskrimināciju vērstas kampaņas;
31. uzsver, ka ir svarīgi veikt konkrētus pētījumus par sieviešu nozīmi noteiktos reģionos, valstīs un kopienās, lai izprastu viņu nozīmi un noteiktu jomas, kurās sieviešu organizācijas varētu sekmēt lielāku noturību pret radikalizāciju;
32. aicina izveidot Eiropas noturības balvu, ko Eiropas Parlaments, vajadzības gadījumā rūpīgi apspriežoties ar *CoE PR*, katru gadu piešķirtu ES labākajam vietējā līmeņa sociālajam un kultūras projektam, kas veicina sabiedrības iesaistīšanos, pilnā mērā ievērojot demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību principus, lai veidotu sabiedrību, kas ir noturīga pret radikalizāciju;
33. aicina *Eurojust* turpināt uzraudzīt dalībvalstu jurisprudenci attiecībā uz radikālismu, kas izraisa terorismu, tostarp izmantojot kriminālvajāšanai un aizturēšanai alternatīvus pasākumus, kā arī sistemātiski sniedzot ziņojumus savos pārskatos par spriedumiem terorisma lietās (*TCM*); šajā ziņā aicina dalībvalstis nosūtīt *Eurojust* visu attiecīgo informāciju attiecībā uz kriminālvajāšanu un notiesājošiem spriedumiem par teroristu nodarījumiem, kas ietekmē vai var ietekmēt divas vai vairākas dalībvalstis;

Reliģiskais ekstrēmisms

34. mudina dalībvalstis garantēt reliģijas brīvību un tiesības to brīvi izmantot, kā noteikts Pamattiesību hartā, un šajā ziņā mudina jo īpaši atbalstīt un pieļaut tikai tādu reliģisko praksi, kas pilnībā atbilst demokrātijai, tiesiskumam, cilvēktiesībām un dalībvalstīs piemērojamiem tiesību aktiem; atzinīgi vērtē reliģisko kopienu iniciatīvas visā Eiropā, kas vērstas pret bīstamajiem vēstījumiem, ko pauduši šo kopienu pārstāvji; uzsver, ka ir jāveicina reliģiju un kultūru dialogs un sadarbība ar reliģiskajām kopienām un vietējām pārvaldes iestādēm, lai novērtu radikalizāciju;
35. aicina dalībvalstis veikt kapelānu iepriekšējas pārbaudes un konsekventi katrā konkrētajā gadījumā iekļaut naida sludinātājus melnajā sarakstā; aicina Komisiju tiesību aktos atļautajā apmērā ieviest ES kontrolosarakstu, lai uzlabotu informācijas apmaiņu par ekstrēmistiski noskaņotiem kapelāniem; mudina dalībvalstis panākt kopēju vienošanos un izstrādāt pamatnostādnes, saskaņā ar kurām veic šo kapelānu pārbaudes;

36. aicina dalībvalstis palielināt augstākās izglītības iespēju piedāvājumu kapelāniem ES, veicot pārredzamu pārbaudi un akreditējot tikai tās teoloģiskās izglītības programmas, kurās ir pilnībā ievērota demokrātija, tiesiskums, cilvēktiesības un Eiropas valstu neitralitāte un demokrātiskais laicisms, un amata pienākumu pārkāpumu gadījumos atsaucot pasniedzēja darba atļaujas;

Vēršanās pret naida runu un ekstrēmistu grupām

37. aicina dalībvalstis īstenot Terorisma apkarošanas direktīvu un Pamatlēmumu par rasisma un ksenofobijas apkarošanu, saskaņā ar kuru kūdīšana uz terora aktu vai naida noziegumiem ir noziedzīgs nodarījums, lai naida sludinātājus izslēgtu no sabiedriskās darbības, izmantojot visus juridiskos pasākumus, tostarp vīzas atteikumu vai izraidīšanu no ES teritorijas, un uzsāktu tiesvedību pret šādiem sludinātājiem un ekstrēmistu un teroristu prozelītisma aģentiem;
38. mudina dalībvalstis slēgt lūgšanu vietas un aizliegt apvienības, kuras pilnībā neievēro piemērojamos ES un valsts tiesību aktus, demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību principus un kuras kūda uz teroristiskiem nodarījumiem, naidu, diskrimināciju vai vardarbību;
39. aicina dalībvalstis izpētīt iespējas, kā nodrošināt, lai lūgšanu vietas, izglītības un teoloģiskās izglītības iestādes, labdarības organizācijas, kultūras apvienības un fondi, kā arī līdzīgas struktūras sniegtu informāciju par savu līdzekļu izcelsmi un sadali gan ES, gan ārpus tās, un kā gadījumā, ja pastāv aizdomas vai ir pietiekams pamats aizdomām par saistību ar teroristu grupām, datus attiecībā uz šīm struktūrām varētu reģistrēt un analizēt kompetentās iestādes saskaņā ar ES tiesisko regulējumu un datu aizsardzības noteikumiem; aicina dalībvalstis aizliegt finansējumu no trešām valstīm, kas noliedz demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesības;
40. aicina dalībvalstis nekavējoties veikt juridiskus pasākumus, lai savā teritorijā aizliegtu un pēc iespējas izskaustu visus drukātos un tiešsaistes propagandas materiālus, kas nepārprotami kūda uz vardarbīgu ekstrēmismu un terora aktiem, jo īpaši saturu, ko radījušas vai izplatījušas grupas un personas, kam ES vai ANO piemērojusi sankcijas; prasa šādus propagandas materiālus izņemt no veikaliem un tiešsaistes platformām, izmantojot atzinumus, ko sniegusi ES vienība ziņošanai par interneta saturu, vajadzības gadījumā palielinot šīs vienības cilvēkresursus un spējas; aicina veikt visus pasākumus, lai izsekotu un/vai identificētu šādas propagandas avotus;
41. aicina dalībvalstis saskaņā ar Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvu vērsties pret satelīttelevīzijas kanāliem, kas izplata vardarbību, naida runu un kūda uz terorismu; aicina dalībvalstis pilnībā un nekavējoties īstenot direktīvu, lai nodrošinātu, ka visā ES ir spēkā 6. pants par kūdīšanas uz vardarbību un naida kurināšanas novēršanu; prasa Komisijai sagatavot analīzi par iespējamām izmaiņām šajā direktīvā, lai efektīvāk bloķētu šādus kanālus, kas raida no trešām valstīm;

Izglītība

42. uzsver, ka dalībvalstu pienākums ir panākt, lai visas izglītības iestādes nodrošina izglītību saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību konvenciju, veicot mācību programmu pārbaudes un regulāras inspekcijas un piemērojot sankcijas par neatbilstību;

43. uzskata, ka izglītībai kā procesam, lai atklātu, izpētītu, raisītu interesi un salīdzinātu vēsturi, civilizācijas, kultūras, ideoloģijas un reliģijas, jāklūst par pilnvērtīgu instrumentu cīņā pret visu veidu ekstrēmistu vardarbību un vardarbīgas radikalizācijas procesiem; uzsver, ka ir svarīgi mācīt nediskrimināciju un cieņu pret citu cilvēku reliģisko pārliecību un sekmēt visu bērnu sociālo iekļaušanu saskaņā ar ES Pamattiesību hartu, kā arī ANO Konvenciju par bērna tiesībām;
44. aicina dalībvalstis izstrādāt radikalizācijas novēršanas politiku — konkrētu (neaizsargātām grupām) un vispārīgu (visiem); uzskata, ka tikšanās skolās ar cietušajiem, personām, kas atgriežas, un viņu ģimenēm, un cilvēkiem, kas pārvarējuši radikalizāciju, varētu būt efektīvs radikālisma novēršanas līdzeklis; mudina nodrošināt izpratnes veidošanas apmācību praktizējošiem speciālistiem, kuri varētu strādāt ar bērniem, kas atgriežas; norāda, ka labākie rezultāti bieži tiek panākti sadarbībā ar vietējām kopienām, teroristu grupu galvenos paziņojumus atspēkojot ar atbildes vēstījumiem;
45. mudina dalībvalstis integrēt plašsaziņas līdzekļu un informācijas lietotprasmi un interneta lietošanu valstu izglītības sistēmās, lai jauniešiem iemācītu saprast un izvērtēt tiešsaistē pieejamo informāciju, kas bieži ir nefiltrēta, lietot internetu atbildīgi, lai novērstu iespējamus radikalizācijas riskus;
46. aicina dalībvalstis izstrādāt pamatnostādnes skolām, lai risinātu skolēnu iespējamās radikalizācijas problēmu, un izstrādāt vienkāršas un skaidras procedūras rīcībai šādos gadījumos; uzsver, ka radikalizācijas novēršanas procesā ir jāiesaista bērnu aizsardzības iestādes un sociālie dienesti, nopietnāko radikalizācijas gadījumu novēršanas procesā uzlabojot sadarbību ar attiecīgajām tiesībaizsardzības un tiesu iestādēm;

Internets

47. uzsver, ka tiešsaistē ir automātiski jāatklāj un sistemātiski, ātri, neatgriezeniski un pilnībā jādzēš teroristisks saturs, pamatojoties uz skaidriem tiesību aktu noteikumiem, tostarp drošības pasākumiem, un izmantojot cilvēka veiktu pārskatīšanu; turklāt uzsver, ka ir jānovērš jau dzēsta satura atkārtotas augšupielādes iespēja; atzinīgi vērtē Komisijas tiesību akta priekšlikumu attiecībā uz teroristiska satura izplatīšanas tiešsaistē novēršanu, nosakot platformām pienākumu pilnībā dzēst šādu saturu; prasa līdztiesīgajiem likumdevējiem nekavējoties izstrādāt šo priekšlikumu; aicina dalībvalstis gadījumā, ja tiesību akta pieņemšana kavēsies, izstrādāt valsts noteikumus;
48. uzskata, ka ziņošanā būtu jāiekļauj apraksts un statistika par to, kāds saturs un kāpēc ir dzēsts, cik reižu pirms dzēšanas saturs ir skatīts, cik ilgi pirms dzēšanas saturs ir bijis tiešsaistē, vai ir izdzēsts ar pārkāpjošo saturu saistītais konts un kad tas izdarīts; uzsver, ka ir vajadzīga pienācīga pārredzamība, lai novērtētu, vai gadījumos, kad tiek ziņots par nelikumīgu saturu, valsts iestādes pienācīgi iesaistās nodarījumu izmeklēšanā un sauc pie atbildības par tiem;
49. atzinīgi vērtē Globālā interneta foruma terorisma apkarošanai (*GIFCT*) darbību un aicina *GIFCT* dibinātājuuzņēmumus pastiprināt ar kopīgo nozares jaucējkodu datubāzi saistītos centienus, kopīgojot informāciju arī ar mazākiem tehnoloģiju uzņēmumiem; aicina tehnoloģiju uzņēmumus palielināt centienus un finansējumu, lai izstrādātu metodes, kas nodrošina iespēju dzēst teroristisku saturu ātri, bet neapdraudot vārda brīvību;

50. atzinīgi vērtē Eiropola ES vienības *IRU* veikto darbu; aicina katrā dalībvalstī izveidot īpašu struktūru, kas ziņotu par nelikumīgu saturu tiešsaistē un varētu sadarboties ar ES vienību *IRU*, nodrošinot papildināmību un izvairoties no nevajadzīgas dublēšanās, ziņojot par teroristisku saturu IT uzņēmumiem; prasa stiprināt ES vienību *IRU*, lai sekmētu un koordinētu dalībvalstu centienus pārtvert, iezīmēt un dzēst teroristisku saturu tiešsaistē; turklāt uzskata, ka ir ļoti svarīgi Eiropolā apkopot informāciju par dzēstu teroristisku tiešsaistes saturu un kontiem, lai novērstu to atkārtotu augšupielādi un veicinātu analīzi un kriminālizmeklēšanu;
51. prasa Komisijai izveidot tiešsaistes Eiropas platformu, ko iedzīvotāji var izmantot, lai tiešsaistē norādītu uz teroristu radīto saturu, un prasa uzņēmumiem nodrošināt pienācīgu spēju saņemt, pārskatīt un apstrādāt iezīmētu saturu un reaģēt uz to;
52. prasa izveidot efektīvu partnerattiecību pieeju starp tiesībsardzības iestādēm, tiesu iestādēm, IT nozari, interneta pakalpojumu sniedzējiem (IPS), interneta mitināšanas pakalpojumu sniedzējiem (IHP), sociālo plašsaziņas līdzekļu uzņēmumiem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, lai izstrādātu un izplatītu efektīvus atbildes vēstījumus, attiecīgos gadījumos iesaistot arī cietušos un bijušos vardarbīgos ekstrēmistus, un lai nodrošinātu, ka meklētājprogrammas izvieto atbildes vēstījumus priekšplānā; mudina Eiropas Komisiju un dalībvalstu iestādes pastiprināt centienus izstrādāt efektīvus atbildes vēstījumus un citus stratēģiskus komunikācijas rīkus;

Cietumi

53. prasa dalībvalstīm garantēt aizsargātus un drošus apstākļus cietumos gan ieslodzītajiem, gan darbiniekiem un radīt īpašas procedūras un rādītājus radikalizētu ieslodzīto identificēšanai un darbam ar viņiem, lai nepieļautu citu ieslodzīto radikalizāciju, kā arī nodrošināt mērķtiecīgus uzraudzības un distancēšanās pasākumus un attiecīgi apmācīt cietuma darbiniekus;
54. mudina dalībvalstis garantēt cietumu darbinieku drošību un viņu fizisko un psiholoģisko neaizskaramību un nodrošināt viņiem psihologa konsultācijas; aicina dalībvalstis nodrošināt pietiekamus resursus, mērķorientētu apmācību un uzraudzību visu līmeņu brīvības atņemšanas iestādēm un jo īpaši darbiniekiem, kas tieši strādā ar mazgadīgiem likumpārkāpējiem un radikalizētiem ieslodzītajiem; jo īpaši uzsver, ka darbinieki ir atbildīgi jāapmāca, lai viņi jau agrīnā posmā atklātu radikalizācijas pazīmes; mudina dalībvalstis izvērtēt apmācību, ko ar ES finansējuma atbalstu izstrādājusi Eiropas Probācijas konfederācija (CEP), *EuroPris* un Eiropas brīvības atņemšanas iestāžu mācību akadēmija (EPTA); aicina ES sniegt ieguldījumu, lai uzlabotu cietuma amatpersonu apmācību jautājumos, kas saistīti ar radikalizāciju un potenciāliem terorisma draudiem;
55. uzsver, ka brīvības atņemšanas iestādēm ir jāizstrādā īpaši rīki un metodes, lai apzinātu un atbilstīgi radikalizācijas pakāpei uzraudzītu un pirms atbrīvošanas obligāti novērtētu radikalizētus ieslodzītos; aicina Komisiju veicināt labāko praksi attiecībā uz radikalizētu ieslodzīto riska novērtēšanas metodiku, ko izstrādājušas dažādas dalībvalstis; uzskata, ka ieslodzītie, kas novērtēti kā visbīstamākie, ir jāuzrāda tiesu iestādēm un/vai valsts iestādēm, kas atbild par terorisma apkarošanu, nosakot efektīvas probācijas prasības personām, kas varētu apdraudēt sabiedrības drošību; mudina dalībvalstis uzlabot ar radikalizētiem ieslodzītajiem un viņu uzraudzību saistītu izlūkdatu vākšanu un šo ieslodzīto turpmāku uzraudzību, saskaņā ar dalībvalstu labāko praksi veidojot, piemēram,

brīvības atņemšanas vietu izlūkošanas dienestus; uzsver, ka būtu lietderīgi iecelt kontaktpersonu, kas atbild par radikalizācijas apkarošanu ieslodzījuma vietu sistēmā;

56. uzsver, ka cietumā būtu jāveicina rehabilitācija un reintegrācija, nevis kūdīšana uz radikalizāciju; aicina dalībvalstis cietumos izveidot daudzdisciplīnu distancēšanās programmas; uzskata, ka reintegrācijas pasākumi jāīsteno jau ieslodzījuma vietā, lai ieslodzītos sagatavotu atbrīvošanai; uzskata, ka ES *CoE PR* būtu jāpārbauda rīcības plāni radikālisma novēršanai cietumos un pārejas posmā pēc cietumsoda izciešanas;
57. uzsver, ka necilvēcīgi ieslodzījuma apstākļi, pārpildītība un slikta izturēšanās nepalīdz īstenot radikalizācijas un vardarbīga ekstrēmisma apkarošanas mērķi; norāda — lai novērstu radikalizāciju cietumā, ir svarīgi ieviest atšķirīgu ieslodzījuma režīmus, ņemot vērā ieslodzīto bīstamību; šajā ziņā uzsver, ka ikvienā īpašā programmā, kas paredzēta konkrētai ieslodzīto grupai, jāievēro tie paši cilvēktiesību kritēriji un starptautiskās saistības, kas attiecas uz citiem ieslodzītajiem;
58. aicina Komisiju sākt Eiropas Foruma par apstākļiem cietumos darbību, lai mudinātu visu dalībvalstu ekspertus un praktizējošos speciālistus apmainīties ar labāko praksi;
59. vērš uzmanību uz nelegālu preču apriti cietumos un īpaši uz to, ka tiek nelegāli ienesti mobilie tālruņi, kas ļauj ieslodzītajiem uzturēt saziņu ar teroristu tīkliem ārpusē;
60. mudina dalībvalstis atvieglot ieslodzīto piekļuvi apstiprinātiem kapelāniem, jo tas mazina radikāli noskaņotu reliģisku vienību pašorganizēšanās risku; ierosina izveidot licencēšanas sistēmu, kuras pamatā ir cietumu kapelānu iepriekšējās darbības pārbaudes, lai novērstu ekstrēmistisku uzskatu izplatīšanos augsta riska iedzīvotāju grupās, un aicina Padomi ar Komisijas atbalstu izstrādāt attiecīgas pamatnostādnes, ņemot vērā labāko praksi; aicina dalībvalstis regulāri novērtēt un uzraudzīt kapelānus, kuriem ir piekļuve cietumiem; aicina dalībvalstis noteikt, ka jānodrošina standartizēta izglītojoša apmācība kapelāniem, kuri strādā cietumos, pamatojoties uz labāko praksi, ko izstrādājušas dalībvalstu brīvības atņemšanas iestādes, sadarbojoties arī ar trešām valstīm;

Sadarbība un informācijas apmaiņa

Horizontāli jautājumi

61. mudina dalībvalstis pilnībā un savlaicīgi īstenot spēkā esošos tiesību aktus un aicina Komisiju sniegt vajadzīgo atbalstu; aicina Komisiju analizēt trūkumus spēkā esošo tiesību aktu transponēšanā, īstenošanā un piemērošanā un izmantot savas pilnvaras, lai gadījumā, kad dalībvalstis nav pienācīgi īstenojušas tiesību aktus, sāktu pārkāpuma procedūras;
62. mudina dalībvalstis nodrošināt, ka tām ir vajadzīgais tehniskais aprīkojums, programmatūra, drošības sistēmas un kvalificēti cilvēkresursi, lai pilnībā izmantotu pašreizējās informācijas sistēmas un sadarbības mehānismus; atkārtoti uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt, lai darbinieki, kuriem ir piekļuve šādam aprīkojumam, būtu atbilstoši apmācīti attiecībā uz datu aizsardzību;
63. norāda, ka drošības pētījumi, ko veic publiskās iestādes, nav pietiekami; aicina aktīvāk definēt vajadzības (piemēram, stiprināt Eiropas tiesībsardzības tehnoloģiju dienestu tīklu (*ENLETS*), kas nosaka tiesībsardzības tehnoloģiskās vajadzības); aicina atbalstīt

izmēģinājuma projektus par mākslīgo intelektu un blokķēdes tehnoloģiju (naudas pārvedumi); aicina aktīvi iesaistīt ES aģentūras, piemēram, Eiropolu, *CEPOL*, ES pētniecības projektos drošības jomā; aicina dalībvalstis regulāri organizēt prognozēšanas darbības, aplūkojot nākotnes apdraudējuma scenārijus; atbalsta to, ka Komisija pastāvīgi finansē modernizētu datubāzu izveidi un nodrošina jaunāko tehnisko aprīkojumu un personāla apmācību, un šajā ziņā prasa piemērot vērienīgāku pieeju;

64. mudina dalībvalstis izstrādāt vajadzīgos tehniskos standartus, uzlabot datu kvalitāti un izstrādāt tiesisko regulējumu attiecībā uz plānoto pieeju “informācijas apmaiņa pēc noklusējuma” gadījumos, kas attiecas uz tādas informācijas koplietošanu ar citām dalībvalstīm un attiecīgajām ES aģentūrām un struktūrām, kas saistīta ar terorisma apkarošanu, pamatojoties uz attiecīgajiem spēkā esošajiem tiesību aktiem, kas reglamentē katru informācijas sistēmu, tādējādi ar šādu informāciju apmainoties vienmēr, izņemot īpašus gadījumus, kad apstākļi prasa to neizpaust, proti, gadījumos, kad informācijas koplietošana apdraudētu notiekošās izmeklēšanas vai cilvēka drošību, vai būtu pretrunā attiecīgās dalībvalsts būtiskām drošības interesēm; aicina Komisiju vākt datus par pašreizējo saistību īstenošanu attiecībā uz informācijas apmaiņu pēc noklusējuma;
65. aicina dalībvalstis pildīt pienākumus, kas tām noteikti Terorisma apkarošanas direktīvā un Lēmumā 2005/671/TI, proti, iespējami ātri ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm apmainīties ar attiecīgo informāciju saistībā ar teroristu nodarījumiem; uzskata, ka kompetentajām tiesībsardzības iestādēm bez iepriekšēja pieprasījuma būtu jāsniedz citu dalībvalstu kompetentajām tiesībsardzības iestādēm informācija un izlūkdati gadījumos, kad ir faktiski iemesli uzskatīt, ka šī informācija un izlūkdati varētu palīdzēt atklāt, novērst vai izmeklēt nodarījumus;
66. norāda, ka dažu dalībvalstu pašreizējā izvēle nepiedalīties policijas un tiesu iestāžu sadarbības pasākumos saistībā ar teroristu nodarījumu un terorisma finansēšanas novēršanu, atklāšanu, izmeklēšanu un saukšanu pie atbildības par to varētu apdraudēt terorisma izmeklēšanas ātrumu un efektivitāti un tam var būt nelabvēlīgas sekas; aicina dalībvalstis to atcerēties un rūpīgi izvērtēt ieguvumus un zaudējumus, pieņemot lēmumu nepiedalīties šajā būtiski svarīgajā jomā;
67. norāda, ka patlaban attiecībā uz datu saglabāšanu ir spēkā 28 dažādi tiesiskie režīmi, kas var nelabvēlīgi ietekmēt sadarbību un informācijas apmaiņu; mudina Komisiju izvērtēt tiesību akta priekšlikumu par datu saglabāšanu, kurā būtu ievēroti datu izmantošanas mērķa ierobežojuma, samērīguma un nepieciešamības principi, vienlaikus ņemot vērā kompetento iestāžu vajadzības un terorisma apkarošanas jomas specifiku, pievēršoties cita starpā jaunām saziņas formām, piemēram, nosakot stingrus aizsardzības pasākumus attiecībā uz datu glabāšanu, ko nodrošina pakalpojumu sniedzēji, un attiecībā uz piekļuvi datiem kriminālizmeklēšanā, pseidonimizācijas iespējām, nosakot terorisma un smagas noziedzības efektīvā apkarošanā īpaši svarīgu datu kategorijas, nodrošinot tādus speciāli apmācītus un uzraudzītu darbiniekus, kuru pārziņā ir piekļuve datiem, vai ieviešot periodisku draudu novērtējumu, lai pamatotu saglabāšanas periodus;

Informācijas sistēmas

68. mudina dalībvalstis nodrošināt pilnīgu īstenošanu un regulāri pārbaudīt attiecīgās datubāzes un informācijas sistēmas, pilnīgi ievērojot attiecīgajos juridiskajos pamatos noteiktās piekļuves tiesības, un laikus ieviest visus noderīgos datus, vienlaikus izpildot

attiecīgo informācijas sistēmu datu kvalitātes prasības;

69. mudina dalībvalstis nodrošināt, ka vietējā vai reģionālā līmenī un to datubāzēs pieejamā būtiskā informācija pēc iespējas tiek automātiski augšupielādēta, izmantojot viedus tehniskos risinājumus valstu sistēmām un vajadzības gadījumā attiecīgām Eiropas datubāzēm, lai novērstu jurisdikciju sadrumstalotības izraisītu informācijas zudumu, vienlaikus nodrošinot, ka tiek ievēroti ES datu kvalitātes, drošības un aizsardzības standarti;
70. aicina dalībvalstis pēc iespējas izmantot visu kategoriju saites un ieviest visas meklēšanas kombinācijas, kas nodrošinātas Šengenas Informācijas sistēmā (*SIS*), un garantēt pienācīgu darbinieku skaitu un pietiekamu tehnisko atbalstu *SIRENE* birojiem;
71. atzinīgi vērtē otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (*SIS II*) pārskatīšanu, pieprasot, lai tiesībaizsardzības iestādes reģistrē arī saistībā ar *SIS II* reģistrētiem mērķiem veiktās pārbaudes, un paredzot vienotu *SIS II* izmantošanu attiecībā uz terorismu; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka informācija attiecībā uz teroristu nodarījumiem tiek konsekventi un sistemātiski augšupielādēta Eiropas sistēmās un platformās, jo īpaši brīdinājumu gadījumos saskaņā ar *SIS II* regulas 36. pantu, un maksimāli sinhronizēta, īstenojot konsekventu trīskāršas informācijas apmaiņas pieeju, optimāli un konsekventi izmantojot *SIS* un Eiropola datus; atzinīgi vērtē jauno brīdinājumu veidu, proti, brīdinājumus par izmeklēšanas pārbaudēm saskaņā ar *SIS* regulas 36. pantu, un *SIRENE* biroju jauno pienākumu nekavējoties sniegt atbildi ar terorismu saistītu brīdinājumu gadījumā; turklāt aicina Komisiju — ar aktīvu dalībvalstu ekspertu līdzdalību un piekrišanu — noteikt labāko praksi attiecībā uz turpmāko pasākumu procedūrām saistībā ar trāpījumiem saskaņā ar 36. pantu attiecībā uz terorismā vai ar terorismu saistītās darbībās iesaistītām personām;
72. aicina Komisiju īstenot pēc trāpījuma iegūtās informācijas apmaiņas mehānismu, kuru izmantojot, visas vai vismaz iesaistītās dalībvalstis būtu informētas par trāpījumiem, ko radījusi terorismā iesaistīto vai ar terorisma darbībām saistīto personu pārvietošanās; uzsver vajadzību kartēt ārvalstu kaujinieku teroristu, personu, kas atgriežas, un terorisma darbībās iesaistītu personu ceļošanas kustību, pamatojoties uz *SIS* trāpījumiem, lai gūtu skaidru un visaptverošu priekšstatu par situāciju, kas būtu pamats turpmākajiem pasākumiem;
73. aicina Komisiju izvērtēt, kādos apstākļos saskaņā ar reformēto tiesisko režīmu valstu izlūkošanas dienestiem varētu būt pastāvīga tieša piekļuve attiecīgām ES informācijas sistēmām, jo īpaši *SIS*, lai novērstu jaunas drošības un informācijas apmaiņas nepilnības;
74. atzinīgi vērtē centrālās automatizētās pirkstu nospiedumu identifikācijas sistēmas (*AFIS*) izvietošanu Šengenas Informācijas sistēmā, lai ļautu tiešajiem lietotājiem meklēt informāciju *SIS*, pamatojoties uz pirkstu nospiedumu datiem; prasa šo sistēmu izvērst līdz 2019. gadam; mudina visas dalībvalstis nekavējoties ieviest Šengenas Informācijas sistēmā pieejamo *AFIS* funkcionalitāti; atzīmē, ka, neraugoties uz *SIS II* juridisko pamatu, kas ļauj uzglabāt pirkstu nospiedumus, šādi biometriskie dati līdz šim tika izmantoti tikai personas identitātes apliecināšanai pēc personas vārda vai dzimšanas datuma pārbaudes; uzskata, ka tikai uz pirkstu nospiedumiem balstīta identifikācija nodrošinātu būtisku pievienoto vērtību;

75. aicina dalībvalstis nodrošināt terorisma apkarošanas jomas kompetento iestāžu piekļuvi VIS un vienkāršot šādas piekļuves procedūru;
76. atzinīgi vērtē to, ka tiks izveidota Eiropas ceļošanas un atļauju sistēma (*ETIAS*), ko piemēros trešo valstu valstspiederīgajiem, kuriem nav vajadzīga vīza;
77. aicina Komisiju ierosināt tiesību aktus, ar ko izveido vienu centralizētu *ECRIS*, kas nodrošinātu iespēju apmainīties ar sodāmības reģistru informāciju gan par ES dalībvalstu, gan par trešo valstu valstspiederīgajiem;
78. prasa, lai privātajām lidmašīnām tiktu piemērota ES PDR direktīva un gaisa pārvadātājiem noteikts pienākums vākt PDR datus; aicina Komisiju izvērtēt drošības procedūras, kas ieviestas lidlaukos un mazākās lidostās visās dalībvalstīs;
79. mudina visas dalībvalstis nekavējoties pilnā mērā īstenot PDR direktīvu un aicina Komisiju ātri sākt pārkāpuma procedūras pret dalībvalstīm, kas to vēl nav izdarījušas; aicina dalībvalstis savstarpēji savienot savas pasažieru informācijas nodaļas (PIN), lai veicinātu PDR datu apmaiņu; aicina Komisiju ierosināt tehnoloģiskus risinājumus, lai PDR datu apmaiņu un to integrāciju dažādās sistēmās padarītu mazāk darbietilpīgu laika un cilvēkresursu ziņā, automatizējot pieprasījumu apstrādi no vienas PIN citai; tādēļ atbalsta tādus projektus kā Iekšējā drošības fonda projekts, ko vada Nīderlande, lai izstrādātu PIN tīklu, kas izveidots, izmantojot jau ieviestu finanšu izlūkošanas vienību tīklu; aicina Komisiju kopā ar Eiropu atbalstīt kopīgu mērķa noteikumu un riska novērtējumu izstrādi, kas jāpiemēro dalībvalstīm;
80. aicina dalībvalstis savas PIN veidot kā daudznozaru vienības, ietverot personālu no muitas, tiesībaizsardzības un izlūkošanas iestādēm, lai kompetentās iestādes varētu labāk apmainīties ar informāciju;
81. norāda, ka 2008. gada 23. jūnija Prīmes lēmumu¹ īstenošanas termiņš beidzās 2011. gada 26. augustā un ka joprojām visas dalībvalstis tos nav pilnībā īstenojušas; tāpēc aicina šīs dalībvalstis beidzot izpildīt savas ES tiesību aktos noteiktās saistības un pilnībā īstenot Prīmes lēmumus un stiprināt Prīmes tīklu, atjauninot savas datu apstrādes sistēmas, lai pielāgotos modernajām informācijas tehnoloģijām; mudina Komisiju un Padomi modernizēt un atjaunināt 2008. gada Prīmes lēmumus, lai efektīvāk savienotu valstu sistēmas;

Sadarbspēja

82. atzinīgi vērtē ierosinātās regulas par sadarbību; aicina Komisiju novērtēt potenciālo un iespējamo pievienoto vērtību papildu informācijas sistēmām, kuras nākotnē paredzēts iekļaut, un ziņot par to Eiropas Parlamentam; uzskata, ka sadarbība palīdzēs apvienot būtisko un vajadzīgo informāciju; uzsver, ka šādā risinājumā ir jārod pareizais līdzsvars starp iestāžu likumīgām vajadzībām pēc savlaicīgas, efektīvas un būtiskas informācijas pilnīgā saskaņā ar to piekļuves tiesībām un izmantošanas mērķa ierobežojumu, kā

¹ Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmums 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību (OV L 210, 6.8.2008., 1. lpp.), un Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmums 2008/616/TI par to, kā īstenot Lēmumu 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši — apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību (OV L 210, 6.8.2008., 12. lpp.).

noteikts pamatā esošajā juridiskajā pamatā un datu subjektu pamattiesībās;

83. uzsver, ka ir jāievieš biometriskās atbildes pakalpojumu, kas ļautu veikt vaicājumus par biometriskajiem datiem vairākās ES informācijas sistēmās, lai sekmētu cīņu pret identitātes viltošanu un atturētu cilvēkus no vairāku identitāšu izmantošanas; uzsver, ka attiecīgās datubāzes ir jāpapildina, pievienojot biometriskos datus; uzsver arī, ka pastāvīgi ir jāpilnveido spēja atklāt īstu, daļēji vai pilnīgi viltotu dokumentu, kurus izmanto personas identifikācijai, ļaunprātīgu izmantošanu;
84. mudina nekavējoties sākt darbu pie *UMF* standarta pilnveidošanas, cieši iesaistot *eu-LISA*, lai nodrošinātu, ka šis standarts atbilst nākotnes sadarbspējīgo IT sistēmu vajadzībām un var būt ietverts saskaņotā darbā pie datu kvalitātes uzlabošanas lielapjoma IT sistēmās;
85. prasa ieskicēt saskaņotus minimālos datu kvalitātes standartus attiecībā uz datu ievadi, kuri jānosaka ES līmenī atbilstīgi jaunā datu aizsardzības tiesību aktu kopuma kritērijiem un jāpiemēro visās IT sistēmās, lai nodrošinātu tajās ietvērto datu konsekventu kvalitāti; mudina *eu-LISA* izstrādāt kopīgus rādītājus un pārbaudes un izveidot datu kvalitātes centrālās uzraudzības spēju visām tās kompetencē esošajām sistēmām; ja *eu-LISA* savos kvalitātes ziņojumos dalībvalstīm norāda uz pārkāpumiem, iesaka noteikt, ka attiecīgajām dalībvalstīm ir pienākums datus izlabot vai pamatot labojumu trūkumu;
86. kritizē pietiekama finansējuma un darbinieku trūkumu *eu-LISA*, ņemot vērā, ka tās pienākumu apjoms pastāvīgi pieaug; prasa, lai *eu-LISA* tiktu piešķirtas papildu spējas un resursi, kas vajadzīgi jauno uzdevumu efektīvai izpildei, un lai tas tiktu atspoguļots jaunajā DFS;

Sadarbība un informācijas apmaiņa dalībvalstīs un starp tām

87. aicina tās dalībvalstis, kuras to vēl nav izdarījušas, izveidot valsts terorisma apkarošanas informācijas apstrādes centrus vai koordinācijas vienības, kā arī saskaņotas datubāzes, lai centralizētu un atvieglotu ar terorismu saistītās informācijas un izlūkdatu no visām attiecīgajām valsts iestādēm meklēšanu, identifikāciju un apmaiņu; turklāt uzskata, ka proaktīva vietējā un vajadzības gadījumā reģionālā politika ir integrālas valsts drošības politikas priekšnoteikums; tādēļ aicina dalībvalstis šajā ziņā apmainīties ar labāko praksi, tādu kā Beļģijas “Lokale integrale veiligheidscellen”, kas iesaista pilsoniskās sabiedrības ieinteresētās personas, piemēram, sociālos dienestus, vietējo pārvaldi un vietējos politiķus, lai pārrunātu visas norādes uz radikalizāciju un apmainītos ar profesionālu konfidenciālu informāciju, tādējādi radot iespēju dot ieguldījumu arī ieinteresētajām personām, kurām ir jāpilda profesionālās konfidencialitātes pienākums;
88. aicina dalībvalstis izpētīt jaunas pieejas sadarbības un informācijas apmaiņas uzlabošanai starp tiesībsardzības un izlūkošanas dienestiem valsts līmenī, saglabājot vajadzīgo tiesībsardzības un izlūkošanas darba nošķirtību un vajadzīgos informācijas piederības un avota aizsardzības principus, kā arī tos principus, kas saistīti ar pierādījumu pieņemamību kriminālprocesos;
89. aicina dalībvalstis balstīties uz labāko praksi, pastiprinot sadarbību katrā atsevišķā gadījumā un informācijas apmaiņu starp prokuroriem un izlūkošanas dienestiem ar terorismu saistītās kriminālizmeklēšanās;

90. iesaka dalībvalstīm pamatnostādnēs vai ar likumdošanas darbībām norādīt, kad ir pieļaujama policijas un izlūkošanas dienestu informācijas apmaiņa ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un ES aģentūrām, un uzskata, ka valsts standartu saskaņošana šajā jautājumā veicinātu ES mēroga atbildi uz jautājumu par to, kad šādu informāciju var izmantot un koplietot;
91. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka jebkurā juridiskā vai politiskā novērtējumā, pārbaudē, procedūrā vai lietā tiek nodrošināts īpašs aizsardzības līmenis izlūkošanas informācijai, un nodrošināt, ka izlūkošanas avotu un amatpersonu konfidencialitātes un integritātes aizsardzība tiek saglabāta, lai neapdraudētu informācijas avotu, informatoru un izlūkošanas dienestu darbinieku darbu un drošību;
92. aicina izveidot ES Kopīgas izlūkošanas akadēmiju ar vienotiem standartiem, lai apvienotu resursus un attīstītu sinerģijas, uzticēšanos un kopīgu izlūkošanas kultūru;
93. iesaka dalībvalstīm izpētīt iespēju uzlabot koordināciju un izlūkošanas un tiesībsardzības dienestu sadarbību ES līmenī, piemēram, kopā ar tiesībsardzības dienestu darbiniekiem sūtot izlūkošanas ekspertus uz Terorisma apkarošanas kopīgās sadarbības komandas (*CTJLT*) sanāksmēm Eiropolā; aicina Komisiju palielināt atbalstu *CTJLT*, tostarp ar pienācīgu finansējumu;
94. aicina dalībvalstis optimizēt sadarbību ar terorisma apkarošanas grupas starpniecību, lai turpmāk to pastiprinātu, veidojot kopīgu sadarbības un komunikācijas platformu starp valstu izmeklēšanas dienestiem, un nodrošināt atbilstīgu finansējumu; atzinīgi vērtē TAG konsultatīvās padomes izveidošanu, lai uzlabotu pamanāmību un pārredzamību un publiski izteiktos TAG un attiecīgo ES iestāžu un struktūru attiecībās un garantētu Eiropas Parlamenta pastāvīgu informēšanu;
95. prasa dalībvalstīm plānot regulāras informācijas apmaiņas sanāksmes tiesnešu un izlūkošanas un tiesībsardzības iestāžu starpā, lai koplietotu zināšanas par situācijas, izmeklēšanas vai tehnisko attīstību terorisma apkarošanas jomā, kas nodrošinātu tiesu iestādēm pilnīgu priekšstatu par situāciju, kura attiecas uz viņu jurisdikciju, un turpmāku apmācību;
96. aicina dalībvalstis turpināt attīstīt pārrobežu policijas sadarbību, veicot kopīgu apdraudējuma izvērtēšanu, riska analīzi un patrulēšanu;
97. aicina dalībvalstis un ieinteresētās personas Eiropā turpināt nodrošināt pietiekamas operatīvās spējas un maksimāli paplašināt efektīvu sadarbību terorisma apkarošanas un ES iekšējās drošības jomā, cita starpā atbilstīgi veidojot budžetu, lai saglabātu valsts drošības kultūru, kam ir pietiekami resursi novērst draudus vidējā termiņā;
98. atzinīgi vērtē Eiropadomes (27 valstu) 2018. gada 23. marta pamatnostādnes, kurās tā pauž “apņemšanos saglabāt iespējami ciešāku partnerību ar Apvienoto Karalisti [...] jo īpaši cīņā pret terorismu un starptautisko noziedzību [...]”; uzskata, ka ir būtiski svarīgi posmā pēc *Brexit* nodrošināt ES un Apvienotās Karalistes savstarpējās sadarbības drošības un informācijas apmaiņas jomā turpināšanu;
99. atzinīgi vērtē Eiropas valstu un attiecīgā gadījumā ārvalstu pretterorisma iestāžu ciešo profesionālo sadarbību terorisma novēršanas jomā un aicina to turpmāk pastiprināt, pildot

operatīvās misijas, datu analīzi, ātrāku apmaiņu ar izlūkdatiem un koplietojot labāko praksi;

Sadarbība un informācijas apmaiņa ar ES aģentūrām

100. aicina uz sistemātiskāku sadarbību to tieslietu un iekšlietu aģentūru starpā, kas nodarbojas ar terorisma apkarošanu, uz kopīgu pieeju un sinerģiju izstrādi, ņemot vērā aģentūru pieaugošo lomu šajā jomā; uzskata, ka regulāras vadošo aģentūru kopīgas sanāksmes varētu turpināt pilnveidot kopīgu darbu šajā jomā un uzlabot sinerģijas ar saviem sadarbības koordinatoriem delegācijās;
101. aicina dalībvalstis palielināt to uz aģentūrām norīkoto valsts ekspertu skaitu, kuriem ir pieredze terorisma apkarošanā, lai nodrošinātu, ka dalībvalstu vajadzības tiek pārstāvētas un aģentūras varētu iegūtu vajadzīgās zināšanas šajā jomā savu pilnvaru kontekstā;
102. aicina Eiropolu kļūt par īstu centru tiesībsardzības informācijas apmaiņai un sadarbībai terorisma apkarošanas jomā ES; aicina Komisiju rūpīgi uzraudzīt šo procesu un novērtēt vajadzību pēc iespējamām tiesību aktu grozījumiem;
103. aicina Eiropolu pilnībā izmantot savas pašreizējās *SIS*, *VIS* un *Eurodac* piekļuves tiesības sadarbības uzlabošanai, ievērojot pamattiesības un tiesību aktus datu aizsardzības jomā;
104. aicina Eiropolu nodrošināt savlaicīgu *QUEST* pieejamību dalībvalstīs sadarbības uzlabošanai;
105. prasa nodrošināt Eiropalam un *Eurojust* atbilstīgu finansējumu un personālu, ņemot vērā pastāvīgi pieaugošos pienākumus un būtisko nozīmi Eiropas tiesībsardzības un tiesu iestāžu sadarbības stiprināšanā un cīņas pret terorismu atbalstīšanā;
106. mudina dalībvalstis nodrošināt, ka pilnībā tiek izmantota saziņa starp Eiropolu un attiecīgajām iestādēm attiecībā uz teroristu nodarījumiem, ņemot vērā, ka terorisma apkarošanas jomā bieži vien būtisks ir ātrums; mudina dalībvalstis izmantot Eiropola speciālistu "izvietošanu uz vietas", jo tas palielina uzticēšanos un mazina administratīvo slogu; aicina dalībvalstis nodrošināt terorisma apkarošanas tiesībsardzības dienestu (papildus valsts/centrālajam līmenim) tiešu piekļuvi Eiropola dienestiem;
107. aicina dalībvalstis izveidot vajadzīgo drošu valsts tiesībsardzības komunikācijas infrastruktūru un veicināt terorisma apkarošanas pakalpojumu tiešu un decentralizētu savienojamību ar terorisma apkarošanas *SIENA* un *EIS*, jo tas stiprinātu meklēšanu un atbilstmju salīdzināšanu;
108. mudina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt palielinātus finanšu resursus un cilvēkresursus, tostarp datu zinātniekus un lielapjoma datu analītiķus, tehnisko risinājumu izstrādei, lai tiktu galā ar lielo datu apjomu, kas ir jāanalizē; prasa Eiropalam savu pilnvaru kontekstā dalībvalstu interesēs uzdot turpmāku pētniecības un izstrādes projektu īstenošanu šajā jomā;
109. aicina dalībvalstis pilnībā izmantot tehniskos risinājumus, lai uzlabotu informācijas apmaiņu ar Eiropolu, jo īpaši automatizējot datu augšupielādes procesu Eiropola informācijas sistēmā atbilstmju salīdzināšanas mērķiem, piemēram, izmantojot Eiropola

izstrādātos “datu ielādētājus”;

110. atzinīgi vērtē jauno noteikumu nākotnes *SIS II*, kas ļauj Eiropalam, ja vien tiesisku vai operatīvu iemeslu dēļ nav jārīkojas citādi, piekļūt *SIS* ievadītajai informācijai par jebkuru jaunu brīdinājumu vai trāpījumu saistībā ar terorismu; atzīmē, ka tas nodrošinās iespēju veikt salīdzinošās pārbaudes un, ja tas tiks atzīts par atbilstīgu, operatīvu un/vai tematisku analīzi, lai varētu veikt ceļošanas modeļu kartēšanu un/vai analizēt noteiktās(-o) personas(-u) iespējamās saiknes; aicina Komisiju ātri un automātiski īstenot šo jauno iespēju;
111. aicina Eiropolu publicēt gada ziņojumu par attiecīgajās ES informācijas sistēmās un Eiropalam paziņotās dalībvalstu informācijas apjomu un tipu, lai konstatētu nepilnības un veicinātu informācijas apmaiņu;
112. aicina Eiropolu iespējami drīz pilnībā izstrādāt biometrijas funkciju, jo būtu svarīgi, lai dalībvalstis biežāk nodotu biometrisko informāciju Eiropalam;
113. uzsver, ka saziņas meklēšanas rezultātu pilnīga šifrēšana ir būtisks rīks, lai garantētu saziņas konfidencialitāti un nodrošinātu likumīgus darījumus patērētāju starpā; aicina dalībvalstis nodrošināt sadarbību starp visiem atbilstīgajiem dalībniekiem, lai palielinātu kompetento iestāžu atšifrēšanas spējas, un nodrošināt, ka kompetento iestāžu atšifrēšanas spējas atbilst standartam saistībā ar kriminālvajāšanu; atzinīgi vērtē to, ka Eiropols izstrādā atšifrēšanas rīkus un attīsta zinātību, lai kļūtu par centru, kas šifrē informāciju, kura likumīgi iegūta kriminālizmeklēšanās, un labāk palīdzētu dalībvalstīm; norāda arī, ka Komisija izdarījusi grozījumus Eiropola budžetā 2018. gadam, papildus piešķirot 5 miljonus EUR, lai palielinātu Eiropola spējas atšifrēt šādu informāciju un izveidot alternatīvu izmeklēšanas paņēmieni kopumu, kas būtu dalībvalstu rīcībā;
114. atzinīgi vērtē 2018. gada 5. novembra Parīzes deklarāciju par Eiropas tiesiskā pretterorisma reģistra izveidošanu *Eurojust* paspārnē; Prasa, izmantojot pienācīgus cilvēkresursus un finanšu resursus, nekavējoties *Eurojust* paspārnē izveidot šādu reģistru, pamatojoties uz Padomes Lēmumu 2005/671/TI, kas grozīts ar Direktīvu (ES) 2017/541;
115. aicina dalībvalstis sistemātiski iesaistīt *Eurojust* savās terorisma apkarošanas izmeklēšanās un kriminālvajāšanās ar pārrobežu raksturu un efektīvi izmantot *Eurojust* koordinācijas rīkus;
116. uzskata, ka Eiropola darbā darbības līgumi ar trešām valstīm var būt noderīgi, un norāda, ka Komisija pašlaik apspriež darbības līgumus ar astoņām *MENA* reģiona valstīm; prasa no jauna apspriest darbības līgumus ar īpaši tuviem partneriem, piemēram, *EFTA* valstīm;
117. aicina *Eurojust* turpināt paplašināt kontaktpunktu tīklu trešās valstīs un mudina norīkot uz *Eurojust* vairāk koordinācijas prokuroru, piemēram, no Rietumbalkānu reģiona valstīm;
118. pauž bažas par to, ka dažas trešās valstis izmanto Interpola paziņojumus, jo īpaši sarkanos paziņojumus, politiskiem mērķiem un tādējādi kaitē starptautiskajai sadarbībai terorisma apkarošanā;

119. uzsver vajadzību palielināt *CEPOL* finansējumu un intensīvāk izstrādāt un lietot inovatīvas apmācības kiberjomā;
120. aicina *CEPOL*, izmantojot *SIRENE* rokasgrāmatu un labākās prakses katalogu, turpināt izstrādāt *SIS* galalietotājiem paredzēto mācību programmu par personām, kas iesaistītas terorismā vai ar terorismu saistītās darbībās, tostarp par ārvalstu kaujiniekiem teroristiem, uz kuriem attiecas brīdinājumi *SIS*;
121. aicina valsts drošības dienestus nepārtraukti dalīties stratēģiskā informācijā par terorisma apkarošanu ar ES iestādēm, izmantojot ES *INTCEN*; aicina dalībvalstis turpināt atbalstīt izlūkdatu apmaiņu, izmantojot ES *INTCEN*, un optimizēt tā darbu, lai palielinātu tā efektivitāti cīņā pret terorismu;

Savstarpēja atzīšana un savstarpēja tiesiskā palīdzība

122. sagaida, ka dalībvalstis papildus izglītos un apmācīs tiesu iestāžu darbiniekus par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu (EIR), lai nodrošinātu tā vispusīgu piemērošanu;
123. prasa iesaistīt kopējās izmeklēšanas grupas (*JIT*) teroristu uzbrukumu gadījumā; uzskata, ka *JIT* palielina sadarbības un pārrobežu nodarījumu izmeklēšanas efektivitāti; papildus prasa Eiropola un *Eurojust* līdzdalību šajās *JIT*, jo tādējādi labāk tiek izmantoti resursi un ES aģentūru sniegtās iespējas; prasa nodrošināt šādām *JIT* uzlabotu un viegli pieejamu finansējumu; aicina arī izveidot īpašu programmu “Erasmus policijas darbiniekiem”, dodot priekšroku jaunākajiem un mazāk kvalificētiem darbiniekiem, pamatojoties uz kuru mudināt viņus iesaistīties *JIT* darbā citās dalībvalstīs vismaz reizi karjeras laikā, tādējādi nodrošinot iespēju tiem darbiniekiem, kuriem nav sadarbības pieredzes ar citu dalībvalstu kolēģiem, iegūt papildu pieredzi un iepazīties ar labāko praksi, lai efektīvāk apkarotu pārrobežu noziedzību; mudina šo programmu nākotnē paplašināt, iekļaujot arī citus drošības un korekcijas iestāžu darbiniekus;
124. prasa dalībvalstīm pilnībā izmantot *Eurojust* un Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla (*EJN*) pieredzi un piedāvātos instrumentus, jo īpaši nodrošinot praktisku un juridisku informāciju un atbalstu attiecībā uz *MLA* pieprasījumiem un palīdzību savstarpējas atzīšanas pieprasījumu, izmeklēšanu un kriminālvajāšanu koordinēšanas, lēmumiem par vispiemērotāko jurisdikciju kriminālvajāšanai vai līdzekļu atsavināšanas un konfiskācijas koordinēšanas jomā;
125. aicina TPS un komunikācijas platformas faktiski īstenot tiesu lēmumus par terorisma apkarošanu; prasa Komisijai izpētīt iespēju sagatavot tiesību akta priekšlikumu, kas komunikācijas platformām, kuras darbojas ES tirgū, uzliktu pienākumu sadarboties šifrētas komunikācijas jomā, ja šajā ziņā ir pieņemts tiesas lēmums; uzsver, ka šādi sadarbībai nevajadzētu vājināt to tīklu un pakalpojumu drošību, piemēram, radot vai atvieglot “apkārtceļus”;
126. aicina ātri pieņemt Komisijas priekšlikumus regulai un direktīvai, kuru mērķis būtu uzlabot pārrobežu piekļuvi elektroniskajiem pierādījumiem; prasa, lai TPS nodrošināt vienotus kontaktpunktus tiesībaizsardzības un tiesu iestāžu pieprasījumiem;

Ārējās robežas

127. mudina dalībvalstis ieguldīt standartiem atbilstošās IKT iekārtās visās robežu šķērsošanas vietās, lai nodrošinātu pienācīgas pārbaudes, izmantojot visas atbilstīgās datubāzes; prasa Komisijai pēc apspriešanās ar *eu-LISA* noteikt kritērijus šādu IKT iekārtu tehniskajiem standartiem; uzskata, ka darbs pie priekšlikumiem informācijas sistēmu sadarbības jomā jāizmanto kā iespēja uzlabot un daļēji saskaņot valstu IT sistēmas un infrastruktūru robežšķērsošanas vietās; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu palielināt atbalstu dalībvalstīm, lai tās varētu stiprināt drošību pie ES ārējām robežām, vismaz trīskāršojot Integrētās robežu pārvaldības fonda budžetu nākamajā DFS 2021.–2027. gadam;
128. atzinīgi vērtē nesenās reformas, kas ES līmenī veiktas, lai stiprinātu drošību pie ES ārējām robežām, tostarp *EES* un *ETIAS* izveidi un *SIS* reformu; prasa dalībvalstīm pilnībā īstenot šos pasākumus un sadarbībā ar Eiropolu palīdzēt izveidot un papildināt *ETIAS* un *VIS* paredzēto kontrolesarakstu; prasa Komisijai cieši uzraudzīt jaunās Regulas (ES) 2017/458 īstenošanu, kas paredz sistemātiskas pārbaudes visām personām, kuras šķērso ārējās robežas, un jo īpaši izmantot atkāpes no sistemātiskām pārbaudēm;
129. aicina dalībvalstis sakārtot savu robežu pārvaldību atbilstīgi integrētās robežu pārvaldības (*IBM*) koncepcijai; uzsver, ka ir jānodrošina integrētās robežu pārvaldības stratēģijas pilnīga īstenošana Eiropas un valstu līmenī, tādējādi stiprinot ārējo robežu pārvaldību;
130. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par to, ka informācija par trešo valstu valstspiederīgo ilgstošas uzturēšanās vīzām un uzturēšanās atļaujām, tostarp biometriskie dati, būtu jāiekļauj *VIS*;
131. mudina dalībvalstis atteikties no uzturēšanās atļauju un pilsonības pārdošanas, izmantojot “zelta vīzas” un ieguldījumu programmas shēmas, ņemot vērā augsto korupcijas, ļaunprātīgas izmantošanas un nepareizas lietošanas risku noziedzīgos nolūkos Šengenas zonā; aicina Komisiju rīkoties stingri un ātri, no dalībvalstīm pieprasot visus attiecīgos datus un kontroles, lai garantētu Šengenas sistēmas integritāti un drošību;
132. mudina Komisiju turpināt sarunas ar trešām valstīm par atgriešanu un atpakaļuzņemšanu;
133. mudina dalībvalstis izmantot pārskatīto bezvīzu režīma atcelšanas mehānismu, efektīvi ziņojot par apstākļiem, kuru dēļ būtu jāatceļ trešās valsts bezvīzu režīms, piemēram, būtisks sabiedriskās kārtības vai iekšējās drošības riska pieaugums;
134. prasa Komisijai sagatavot variantu un saistītās ietekmes novērtējumu iespējamam tiesību akta priekšlikumam, ar ko gaisa pārvadātājiem un ostu, starptautisko autobusu vai ātrvilcienu operatoriem noteiktu obligātu pienākumu veikt atbilstības pārbaudes, pasažieriem iekāpjot, lai pārlicinātos, ka biļetē norādītā identitāte atbilst pasažiera ID kartē vai pasē norādītajai identitātei; uzsver, ka ir jānodrošina, lai pārvadātājiem nepiešķirtu tādus uzdevumus, kas attiecas tikai uz policijas iestādēm, piemēram, pienācīgas identitātes pārbaudes vai personas apliecību un ceļošanas dokumentu autentiskuma pārbaudes;

Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra (EBCGA)

135. aicina likumdevējus apsvērt iespēju piešķirt *EBCGA* īpašu pilnvaru apstrādāt tādas operatīvos personas datus, kas atbilst tās operatīvajai lomai, tostarp pārrobežu noziegumu un terorisma uz ES ārējām robežām novēršanā un noteikšanā; uzskata, ka šādas pilnvaras

nodrošinātu pietiekamus datu uzglabāšanas termiņus un personas datu apmaiņu ar KDAP misijām, Eiropolu un *Eurojust*, un — īpašos apstākļos un veicot nepieciešamos drošības pasākumus — ar trešām valstīm;

136. norāda, ka aizdomās turamās personas, kuru personas datus iepriekš apstrādāja *EBCGA*, analītiskajā sistēmā pēc 90 dienām tiks dzēstas un kļūs par nezināmām vai jaunām aizdomās turamām personām; tādēļ prasa *EBCGA* pārvaldīto personas datu glabāšanas periodu saistībā ar aizdomās par pārobežu noziegumiem un terorismu turamām personām pagarināt līdz trim gadiem — līdzīgi Eiropola un *Eurojust* datu uzglabāšanas periodam;
137. uzskata, ka ir svarīgi, lai *EBCGA* būtu piekļuve visām atbilstīgajām datubāzēm un informācijas sistēmām, jo īpaši *SIS*, bet arī *EES*, *VIS*, *Eurodac* un Eiropola informācijas sistēmai — ne tikai robežu pārvaldības grupu darbam, bet arī analītiskiem mērķiem saistībā ar jaunām parādībām uz ārējām robežām un izmaiņām kustībā uz robežām vai *modus operandi*;
138. prasa līdztiesīgajiem likumdevējiem noteikt, ka *EBCGA* pienākums ir nodot steidzamu informāciju dalībvalstīm;
139. mudina dalībvalstis un tādas ES struktūras kā Eiropols un ES *INTCEN*, regulāri sniegt *EBCGA* stratēģisku informāciju par cīņu pret terorismu saistībā ar robežu dimensiju un izpētīt, vai automatizēta svarīgas (specifiskas) informācijas, kas iegūta valsts izmeklēšanās saistībā ar incidentiem un nelikumīgām darbībām robežu šķērsošanas vietās un neatbilstīgu pārvietošanos saistībā ar iecelšanu/izceļošanu, apmaiņa ar *EBCGA*, kā arī viedo IKT sistēmu izmantošana varētu radīt pievienoto vērtību, sniedzot vispusīgu priekšstatu par situāciju, ņemot vērā arī cilvēkresursus, kas būtu vajadzīgi datu analīzei; uzskata, ka šādā informācijā būtu arī jāietver atsauksmes pēc pārbaudēm otrajā līnijā un informācija attiecībā uz dokumentu viltošanu;
140. aicina *EBCGA* izstrādāt apmācības programmas un rīkot apmācības kursus robežsargiem, galveno uzmanību pievēršot pārbaužu pastiprināšanai, kuras veic pie ārējām robežām, salīdzinot ar attiecīgām datubāzēm, un kopīgo riska rādītāju īstenošanai;

Kaujaslauka informācija

141. atzinīgi vērtē Eiropola līdzdalību ASV vadītās operācijas *Gallant Phoenix (OGP)* tiesībaizsardzības daļā Jordānā, tādējādi apstrādājot no kaujas lauka iegūto informāciju (un, ja iespējams, palīdzot identificēt cietušos) un ar Eiropola valstu vienību starpniecību nodrošinot tās apmaiņu ar dalībvalstu tiesībaizsardzības iestādēm, izmantojot pastāvošos kanālus un procedūras; prasa nodrošināt Eiropolam pilnu piekļuvi *OGP*;
142. mudina visus iesaistītos dalībniekus izstrādāt metodes, kuras izmantojot, kaujas laukā iegūto informāciju civilajai sfērai varētu nosūtīt un koplietot tiesību aktos atļautajā apmērā un piemērojot vajadzīgos drošības pasākumus, kā, piemēram, avota aizsardzība, un ievadīt šo informāciju attiecīgajās datubāzēs, lai šī informācija laikus būtu pieejama robežkontroles vietās pie ES ārējām robežām; prasa arī šo informāciju izplatīt izmeklēšanas un kriminālvajāšanas vajadzībām;

Operācija Sophia.

143. prasa Padomei paplašināt *EUNAVFOR MED* operācijas *Sophia* pilnvaras, lai paplašinātu tās teritoriālo tvērumu un tādējādi novērstu “spoku nolaišanos”, un šajās pilnvarās īpaši iekļaut sadarbību cīņā pret terorismu;
144. atzinīgi vērtē noziegumu informācijas daļas izmēģinājuma projekta izveidi *EUNAVFOR MED* operācijā *Sophia*, kurā piedalās dalībvalstu attiecīgo tiesībsardzības iestāžu, *Frontex* un Eiropola darbinieki, lai uzlabotu informācijas apmaiņu starp minētajām iestādēm;
145. aicina dalībvalstis lūgt piešķirt starptautiskas likumīgas pilnvaras *EUNAVFOR MED* operācijai *Sophia*, lai veiktu operatīvos pasākumus pret kuģiem un saistītajiem līdzekļiem — pat piekrastes valstu teritoriālajos ūdeņos, aizturēt apkalpi un konfiscēt kuģus un saistītos līdzekļus, par kuriem radušās aizdomas, ka tos izmanto, lai veiktu cilvēku kontrabandu vai pārkāptu ANO ieroču aizliegumu, kā arī ar terorismu saistītiem nodarījumiem un naftas kontrabandai;

Teroristu finansēšana

146. atzinīgi vērtē nesen Eiropas līmenī pieņemtos likumdošanas pasākumus cīņai pret teroristu finansēšanu; prasa dalībvalstīm pilnībā īstenot visas Eiropas direktīvas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu un izmantot visus ES instrumentus, kas ir saistīti ar cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma finansēšanu; mudina Komisiju uzraudzīt šo instrumentu transponēšanu un pienācīgu darbību;
147. mudina dalībvalstis un trešās valstis nekavējoties efektīvi un pilnā mērā īstenot 2018. gada aprīlī Parīzē notikušās konferences “No money for terror” secinājumus, kā arī *FATF* ieteikumus un starptautiskos standartus par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas, terorisma finansēšanas un ieroču izplatīšanas apkarošanu, ko *FATF* pieņēma 2012. gada februārī (“pārskatītie *FATF* ieteikumi”); aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt trešās valstis šo ieteikumu īstenošanā, nodrošinot tehnisko palīdzību un labas prakses apmaiņu;
148. aicina tās dalībvalstis, kuras vēl nav ratificējušas Eiropas Padomes Konvenciju par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanu, kā arī šo līdzekļu meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju, to ratificēt un transponēt;
149. atzinīgi vērtē Komisijas iesniegto metodiku attiecībā uz augsta riska trešām valstīm, kuras apdraud ES finanšu sistēmu; prasa Komisijai piemērot šo metodiku un jo īpaši izveidot ES sarakstu ar trešām valstīm, kurās ir augsts nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas risks, veicot neatkarīgu, objektīvu un pārredzamu novērtējumu, un veikt šo novērtējumu iespējami drīz;
150. aicina dalībvalstis, izmantojot *JIT* sadarbību ar Eiropolu, pastiprināt to organizāciju uzraudzību, kuras tiek turētas aizdomās par iesaistīšanos nelikumīgā tirdzniecībā, kontrabandā, viltošanā un krāpnieciskā praksē;
151. pauž nopietnas bažas par nelikumīgo tabakas tirgu mērogu ES, kuru peļņa var tikt izmantota terorisma finansēšanai, tostarp ar krāpšanu akcīzes nodokļa jomā; aicina dalībvalstis apsvērt PVO Pamatkonvencijas par tabakas kontroli (*PVO FCTC*) Protokola par nelikumīgas tabakas izstrādājumu tirdzniecības novēršanu ratificēšanu un īstenošanu;

152. atzinīgi vērtē priekšlikumu regulai par kultūras preču importu; aicina Komisiju ierosināt tiesību aktus stingrai to mākslas darbu un antikvāro priekšmetu izsekošanas sistēmai, kuri ienāk ES tirgū, jo īpaši attiecībā uz priekšmetiem, kuru izcelsme ir no konfliktu skartām un augsta riska valstīm, kuras noteikusi Komisija, kā arī no organizācijām, grupām vai personām, kas iekļautas ES teroristu sarakstā; uzskata, ka šī iniciatīva būtu jāatbalsta, izveidojot standartizētu atļauju, bez kuras šo preču tirdzniecība būtu nelikumīga, un katras preces eksporta pasi; uzskata, ka būtu jāizstrādā digitāli attiecīgo dokumentu autentiskuma pārbaudes rīki; uzskata, ka mākslas priekšmetu tirgotājiem būtu sistemātiski jāveido un jāatjaunina visaptverošs pārdodamo antikvāro priekšmetu reģistrs;
153. aicina dalībvalstis uzņēmumiem, kas iesaistīti darījumos ar mākslas priekšmetiem un antikvāro priekšmetu glabāšanā (tā dēvētās “brīvostas”), obligāti noteikt pienākumu ziņot par visiem aizdomīgajiem darījumiem un to uzņēmumu īpašniekiem, kuri veic darījumus ar mākslas un antikvāriem priekšmetiem un tos uzglabā un kuri iesaistījušies šādu preču nelikumīgā tirdzniecībā, piemērot efektīvus, samērīgus un atturošus sodus, tostarp vajadzības gadījumā — kriminālsodus;
154. atzinīgi vērtē jauno noteikumu pieņemšanu attiecībā uz Eiropas Savienībā ievestās naudas vai no tās izvestās naudas kontroli¹ un aicina tos ātri īstenot; aicina Komisiju novērtēt, vai šīs regulas darbības jomā būtu jāiekļauj citi aktīvi, vai informācijas sniegšanas procedūra par nepavadītu naudu atbilst tās nolūkam un vai nepavadītas skaidras naudas robežvērtība nākotnē būtu jāpārskata;
155. aicina dalībvalstis vairāk sadarboties ar Eiropola *AP FURTUM* un, kā to pieprasījusi ANO Drošības padome rezolūcijā Nr. 2347, nodrošināt muitas un tiesībsardzības iestādēm un prokuratūrai paredzētus darbiniekus, kā arī efektīvus instrumentus un pienācīgu apmācību sadarbībā ar Pasaules Muitas organizāciju (PMO) un Interpolu;
156. aicina Komisiju kopā ar dalībvalstīm un starptautiskajiem partneriem izstrādāt finanšu plūsmu mērķtiecīgu uzraudzību un metodes, ar kurām policijas vai tiesu iestāžu izmeklēšanā iespējams noteikt e-maku, virtuālās valūtas un priekšapmaksas karšu, kolektīvās finansēšanas platformu un tiešsaistes un mobilo maksājumu sistēmu lietotājus; aicina dalībvalstis regulēt neoficiālās vērtību pārvešanas sistēmas, uzsverot, ka mērķis nav apkarot tradicionālos neoficiālos naudas pārvedumus, bet vērsties pret nelikumīgu tirdzniecību, kurā iesaistīta organizētā noziedzība, terorismā gūtā peļņa vai rūpnieciskā/komerciālā peļņa no nelikumīgi iegūtas naudas; aicina pievērst uzmanību virtuālajai valūtai un finanšu tehnoloģijām un aicina izpētīt iespēju sankcijas piemērot arī personām, kas ļaunprātīgi un nelikumīgi izmanto sociālos plašsaziņas līdzekļus, lai iegūtu finansējumu terorismam; aicina dalībvalstis kriptovalūtas uzņēmumus izmantot riska analīzes rīkus, lai novērtētu iespējamās noziedzīgās darbības, kas saistītas ar galamērķi un saņēmēja adresi, un nodrošināt, ka tie pilnībā piemēro noteikumus par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu gadījumos, kad lietotāji kriptovalūtas konvertē reālajā valūtā;
157. aicina Komisiju virzīt tiesību akta priekšlikumu, kas prasītu obligātu reģistrāciju un identifikāciju, kad ar naudas pārvedumu uzņēmumu starpniecību tiek veikti finanšu

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes regula par Savienības teritorijā ievestās skaidras naudas vai no tās izvestās skaidras naudas kontroli un par Regulas (EK) Nr. 1889/2005 atcelšanu, OV L 284, 12.11.2018., 6. lpp.

darījumi;

158. aicina Komisiju izvērtēt iespēju regulēt alternatīvas naudas pārvedumu sistēmas, piemēram, ieviešot obligātu reģistrāciju vai licencēšanas režīmu brokeriem un pienākumu veikt skaidru un precīzu uzskaiti;
159. pauž bažas par neseno konstatējumu, ka, izmantojot vairākas eurozonas bankas, aizvien biežāk notiek liela apjoma nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācija terorisma finansēšanai¹; aicina izveidot Eiropas Savienības Teroristu finansēšanas izsekošanas sistēmu (*TFTS*), kas vērsta uz privātpersonu darījumiem, kuriem ir saikne ar terorismu un tā finansēšanu vienotā euro maksājumu telpā, tādējādi nodrošinot līdzsvaru starp drošību un individuālajām brīvībām; uzsver, ka Eiropas datu aizsardzības standarti attiektos uz šo Eiropas iekšējo sistēmu;
160. mudina uzlabot sadarbību un informācijas apmaiņu starp atbildīgajiem subjektiem, finanšu izlūkošanas vienībām un kompetentajām iestādēm saistībā ar terorisma finansēšanas darbībām; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka to finanšu izlūkošanas vienībām, neatkarīgi no to veida, ir netraucēta piekļuve finanšu informācijai, lai efektīvi novērstu terorisma finansēšanu; aicina labāk saskaņot Eiropas valstu *FIU* darbību un statusu; atzinīgi vērtē priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko paredz noteikumus, lai atvieglotu finanšu un citas informācijas izmantošanu noteiktu noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai kriminālvajāšanai²; aicina uzlabot un pilnveidot informācijas apmaiņu un sadarbību Eiropola, *Eurojust* un trešo valstu starpā attiecībā uz teroristu finansēšanu; aicina ātri pieņemt direktīvas projektu par tiesībaizsardzības iestāžu piekļuvei finanšu informācijai un informācijas apmaiņu starp *FIU*;
161. mudina dalībvalstis piešķirt vairāk līdzekļu valsts *FIU*; aicina dalībvalstis labāk izmantot informatīvo ES finanšu izlūkošanas vienību tīklu (*FIU.net*) un ar Eiropola palīdzību pilnveidot šā tīkla iespējas, lai varētu izmantot visu tā potenciālu, novērstu pašreizējās sadarbības grūtības un veicinātu divpusēju pieprasījumu manuālu apstrādi, vienlaikus nodrošinot dalībvalstu *FIU* autonomiju un neatkarību; uzskata, ka būtu jāizveido ES līmeņa *FIU*, lai pārrobežu gadījumos koordinētu dalībvalstu *FIU* darbību, palīdzētu tām un tās atbalstītu, ja *FIU.net* stiprināšana nebūs pietiekama;
162. uzsver, cik svarīgi ir veicināt mijiedarbību un informācijas apmaiņu starp izmeklēšanas iestādēm un privāto sektoru, jo īpaši atbildīgajiem subjektiem, kā noteikts direktīvā par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu un terorisma finansēšanas apkarošanu (*AML/CFT*), lai novērstu kļūdas, ko rada informācijas segregācija un nepilnīga informācija, kas ietverta ziņojumos par aizdomīgiem darījumiem; aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot īpašu forumu finanšu informācijas apmaiņai, tostarp par virtuālās valūtas izmantošanu, arī privātajā sektorā, izmantojot drošus kanālus un ievērojot ES datu aizsardzības standartus; norāda uz Eiropola svarīgo lomu šajā jautājumā;
163. aicina rīkot specializētu apmācību dalībvalstu tiesībaizsardzības un tiesu iestādēm par metodēm un jaunajām tendencēm teroristu finansēšanā, lai palielinātu dalībvalstu spēju izmeklēt nelikumīgas darbības, tostarp tās, kurās iesaistītas virtuālās valūtas; uzsver, ka

¹ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2018/614496/IPOL_IDA\(2018\)614496_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2018/614496/IPOL_IDA(2018)614496_EN.pdf)

² COM(2018)0213.

šādai apmācībai jānodrošina tiesībaizsardzības iestāžu zināšanu standarta līmenis visā ES, lai atsevišķas dalībvalstis neatpaliktu; uzsver, cik svarīgi ir ES mērogā novērtēt risku darbībām ar virtuālajām valūtām un koordinēt izmeklēšanas iniciatīvas, lai konstatējumus no šiem novērtējumiem izmantotu stratēģiju veidošanai attiecībā uz regulatīvajām un tiesībaizsardzības pieejām īsā, vidējā termiņā un ilgtermiņā;

164. uzsver fiskālās un finanšu izlūkošanas izšķirīgo nozīmi terorisma apkarošanā; pauž nožēlu, ka daudzās dalībvalstīs nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas apkarošanas aģentūras ir vieni no vissliktāk finansētajiem izlūkošanas dienestiem; prasa dalībvalstīm ievērojami palielināt savus cilvēkresursus un finansiālos resursus izlūkošanas un tiesībaizsardzības jomā, lai cīnītos pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un krāpšanu nodokļu jomā, ko var izmantot noziedzīgu darbību vai terorisma finansēšanai;

Kritiskās infrastruktūras aizsardzība (CIP)

165. aicina tās dalībvalstis, kuras vēl nav to izdarījušas, izveidot valsts CIP programmas, lai risinātu problēmas, kuras Komisija apzinājusi savā 2006. gada paziņojumā par Eiropas programmu kritisko infrastruktūru aizsardzībai (EPCIP), jo īpaši saistībā ar iespējamām nepilnībām; uzskata, ka EPCIP būtu jāpārskata un jāatjaunina;
166. atgādina, ka sensitīvi dati un sistēmas, kurās tos izmanto, arī veido dalībvalstu kritiskās infrastruktūras, un tādēļ tās ir pienācīgi jāaizsargā pret kibernetiskiem uzbrukumiem¹;
167. atzinīgi vērtē Komisijas rīcības plānu atbalstīt publiskās telpas aizsardzību un mudina dalībvalstis apmainīties ar labāko praksi un vajadzības gadījumā veidot privātā un publiskā sektora dalībnieku sadarbības tīklus;
168. mudina līdztiesīgos likumdevējus izveidot “IDF – policija” pēcteci jaunajam DFS periodam, piešķirot vismaz līdzvērtīga līmeņa finansējumu;
169. prasa stiprināt Kritiskās infrastruktūras brīdinājuma informācijas tīkla (KIBIT) lomu;
170. prasa, lai, izstrādājot Eiropas kritisko infrastruktūru (EKI) ar ietekmi uz vairāk nekā vienu dalībvalsti, tiktu ievērots daudzpusējs process, kas ietver visas potenciāli skartās dalībvalstis;
171. aicina dalībvalstis izveidot valsts daudzdisciplīnu krīzes reaģēšanas centrus, lai koordinētu un ārkārtas gadījumā reaģētu, ja notiek uzbrukums vai incidents; aicina šos centrus izmantot ES integrēto krīzes situāciju politiskās reaģēšanas mehānismu (IPCR) pasākumus, veicinot un izmantojot trīs galvenos instrumentus, proti centrālo IPCR diennakts kontaktpunktu, IPCR tīmekļa platformu un Integrēto situācijas apzināšanas un analīzes (ISAA) ziņojumu;
172. prasa Komisijai izveidot kartējumu, apzinot valstu krīzes centrus vai mehānismus reaģēšanai krīzes gadījumos;
173. mudina Komisiju turpināt izstrādāt un izplatīt norādījumus dalībvalstīm, lai uzlabotu

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 6. jūlija Direktīva (ES) 2016/1148 par pasākumiem nolūkā panākt vienādi augsta līmeņa tīklu un informācijas sistēmu drošību visā Savienībā, OV L 194, 19.7.2016., 1. lpp.

publiskās telpas aizsardzību, kā minēts tās rīcības plānā par atbalstu publiskās telpas aizsardzībai;

174. prasa pārskatīt Direktīvu 2008/114, lai: nodrošinātu tādas pašus noteikumus un procedūras "būtisko pakalpojumu operatoriem" kā *NIS* direktīvā; nodrošinātu, ka EKI iecelšana tiek veikta, pamatojoties uz to sistēmu analīzi, kuras atbalsta būtiskos un pārrobežu pakalpojumus, nevis uz atsevišķu nozaru pieeju, tādējādi pienācīgi ņemot vērā kibernetikas svarīgumu; ļautu Komisijai piešķirt Eiropas pakalpojumu aktīvus kā EKI; pienācīgi ņemt vērā pastāvošās savstarpējās atkarības; ieviestu pienākumu kritisko infrastruktūru publiskajiem un privātajiem operatoriem ziņot par incidentiem, veikt stresa testus, nodrošināt atbilstīgu apmācību izraudzītajos kontaktpunktos un noteikt kvalitātes prasības attiecībā uz uzņēmējdarbības nepārtrauktības plāniem, tostarp darbības plāniem incidenta vai uzbrukuma gadījumā;
175. iesaka, izstrādājot programmas kritiskās infrastruktūras un viegli pieejamo mērķu aizsardzībai, arī saistībā ar kibernetikas drošību, iesaistīt privāto sektoru; uzsver, ka jāattīsta valsts un privātie dialogi šajā jomā un izturētspēja valsts un vietējā līmenī;
176. aicina Komisiju ierosināt Eiropas sertifikācijas iniciatīvu privātiem drošības uzņēmumiem, lai precizētu prasības un nosacījumus, saskaņā ar kuriem šie uzņēmumi varēs darboties kritiskās infrastruktūras vidē;
177. uzsver, ka ir jāievieš efektīvas reaģēšanas stratēģijas, tostarp skaidri saziņas kanāli uzbrukuma gadījumā, jo īpaši attiecībā uz tūlītējas reaģēšanas vienībām, lai samazinātu nelaiemes gadījumu skaitu un uzlabotu situācijas pārvaldību, lai līdz minimumam samazinātu ietekmi uz sabiedrību; mudina dalībvalstis aktīvāk iesaistīties mehānismos, kas jau ir ieviesti Eiropas līmenī;
178. prasa ātri pieņemt pārskatīto ES civilās aizsardzības mehānismu, lai stiprinātu novēršanu un sagatavotību, informācijas apmaiņu ES līmenī un dalībvalstu spēju reaģēt dažādu katastrofu gadījumos;
179. prasa Komisijai veikt variantu un saistītās ietekmes novērtējumu, lai izveidotu sistēmu, kuru izmantojot, iespējams pārbaudīt identitāti personām, kuras nomā transportlīdzekļus, gaisa un jūras transportlīdzekļus;
180. atzinīgi vērtē pārrobežu pasākumu uzlabot viegli sasniedzamo mērķu aizsardzību pret teroristu uzbrukumiem, kas ietvēra Beļģiju un Nīderlandi un notika 2017. gada jūnijā; norāda, ka šo pasākumu finansēja Komisija, un tā mērķis bija izmērīt sagatavotību un krīzes pārvaldības funkcijas situācijā, kad divi uzbrukumi vienlaikus notiek dažādās valstīs; aicina rīkot līdzīgus pasākumus, iesaistot dalībvalstis; uzskata, ka ES var piedāvāt šai sadarbībai atbalsta sistēmu, jo īpaši tādās jomās kā medicīnas aprūpe (Eiropas medicīnas korpus), sabiedrības drošība (Veselības drošības komiteja), dezinfekcijas protokoli, kā arī īpašo intervences vienību no valstu policijas un civilās aizsardzības spēkiem koordinēšana;
181. prasa terorisma jomā pieņemtajos tiesību aktos un valsts, reģionālajās un vietējās rīcības stratēģijās aizsardzībai, noturībai un reaģēšanai uzbrukuma gadījumā ņemt vērā neaizsargāto personu, piemēram, personu ar invaliditāti un nepilngadīgu personu, īpašās vajadzības un apstākļus; papildus prasa personas ar invaliditāti un tās pārstāvošās

organizācijas iesaistīt to lēmumu pieņemšanā, kas skar šīs personas;

Sprāgstvielu prekursori

182. konstatē, ka teroristiem ir pieejamas regulētas sprāgstvielas, prekursoru vielas un maisījumi; tādēļ atzinīgi vērtē 2018. gada aprīļa priekšlikumu regulai par sprāgstvielu prekursoru laišanu tirgū un izmantošanu;
183. prasa izveidot Eiropas licenču sistēmu specializētiem, no pārējās sabiedrības atšķirīgiem pircējiem, kurā ekonomikas dalībniekiem jābūt reģistrētiem, lai drīkstētu likumīgi ražot, izplatīt vai pārdot pielikumos uzskaitītās vielas vai vielas, kuru sastāvā ir maisījumi vai vielas, kuras satur minētās vielas; aicina dalībvalstis stiprināt pārbaudes sistēmas, lai noteiktu neatbilstību uzņēmumu regulējumam;
184. atzinīgi vērtē Regulas (ES) Nr. 98/2013 par sprāgstvielu prekursoriem ietekmes novērtējumu un mudina līdztiesīgos likumdevējus saistībā ar regulas priekšlikumu 2018/0103/COD novērtēt obligātās informācijas apmaiņas procesu; aicina tirgus uzraudzības iestādes pastiprināt sprāgstvielu prekursoru uzraudzības pasākumus, jo tie noteikti var negatīvi ietekmēt sabiedrības drošību;
185. aicina muitas iestādes sadarbībā ar tiesībaizsardzības iestādēm un pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no Eiropola un citām datu analīzes sistēmām, uzlabot sprāgstvielu prekursoru nelikumīgas iegādes tiešsaistē noteikšanu, izmantojot skrīningu pēc kravas informācijas, ko iesnieguši tirgotāji, preces ievadot ES vai izvedot no ES, un vienlaikus izmantojot arī muitas riska pārvaldības sistēmu (CRMS);
186. aicina Komisiju strādāt kopā ar uzņēmumiem, lai popularizētu elektroniskās tirdzniecības vietām paredzētas pamatnostādnes par sprāgstvielu prekursoru drošu tirdzniecību, nosakot, ka noteiktas vielas drīkst iegādāties tikai profesionāli lietotāji, un izstrādāt detalizētu produktu ierobežošanas politiku, nosakot atļauto daudzuma un tīrības pakāpi;
187. prasa izmantot vienādas standartizētas nosaukumu piešķiršanas metodes, kuras piemērojot, uzņēmumi un elektroniskās tirdzniecības vietas varētu identificēt ķīmikāliju ievietošanu to vietnēs; prasa elektroniskajām tirdzniecības vietām pēc tam salīdzināt sludinājumus ar šo standartizēto atslēgvārdu sarakstu, lai uzraudzītu reglamentētu vielu sludinājumu ievietošanu;
188. mudina Komisiju apsvērt iespēju izveidot kopējus kritērijus licencēm, saskaņojot piešķiršanas un pieprasījumu atteikšanas nosacījumus un veicinot savstarpēju atzišanu starp dalībvalstīm;

Nelikumīgi ieroči

189. prasa ātri un efektīvi īstenot direktīvu par šaujammieroču iegādes un glabāšanas kontroli, lai maksimāli efektīvi uzraudzītu to pārdošanu un izmantošanu un novērstu šaujammieroču un saistītā aprīkojuma un rīku nelikumīgu tirdzniecību kā ES, tā arī ārpus tās; prasa novērst nepilnības spēkā esošajā tiesiskajā regulējumā, piemēram, veicot pasākumus, lai apturētu viegli pārveidojamo "tukšo patronu" šaujammieroču, Flobēra, šaujammieroču, signālpistoļu un līdzīgu ieroču apriti;

190. aicina dalībvalstis pieņemt šaujamo ieroču un munīcijas nodošanas programmas, pielāgojot tās nelikumīgo šaujamo ieroču tirgu specifikai; prasa piemērot efektīvus sodus par šaujamo ieroču nelikumīgu glabāšanu un tirdzniecību; aicina dalībvalstis stingri un precīzi īstenot Padomes 2008. gada 8. decembra Kopējo nostāju 2008/944/KĀDP, ar ko izveido kopīgus noteikumus, kas reglamentē militāru tehnoloģiju un ekipējuma eksporta kontroli;
191. atbalsta Eiropas Savienības Nelikumīgas vieglo ieroču un kājnieku ieroču (VIKI), kā arī to munīcijas uzkrāšanas un tirdzniecības apkarošanas stratēģijas pārskatīšanu, ņemot vērā jauno drošības un drošības politikas kontekstu un VIKI dizaina/tehnoloģiju attīstību, kas ietekmē spējas novērst draudus;
192. uzskata, ka dalībvalstīm būtu jāpieņem "ieroča izmeklēšanas" pieeja, izmantojot specializētas tiesībsardzības vienības un pielāgojot tās tā, lai apzinātu šajā nelikumīgajā tirdzniecībā iesaistītos dalībniekus un tīklus un vienlaikus arī pārbaudītu dažādu valstu ballistikas datubāzes;
193. atgādina, ka Komisija ir pieņēmusi Regulas (ES) Nr. 258/2012, ar ko paredz noteikumus šaujamo ieroču, kas nav paredzēti militāriem mērķiem, eksporta atļaujām, importa un tranzīta pasākumiem, novērtējuma ziņojumu, kurā izdarīts secinājums, ka regula joprojām ir vajadzīga, taču tās efektivitāte ir ierobežota, jo nav precizēti vairāki tās noteikumi un tai ir sarežģīta mijiedarbība ar citiem ES likumdošanas instrumentiem; mudina dalībvalstu tiesībsardzības iestādes izveidot īpašas specializētas policijas vienības, lai novērstu nelikumīgu šaujamo ieroču tirdzniecību, kurām būtu vajadzīgās speciālās zināšanas, aprīkojums un darbinieki;
194. mudina dalībvalstis novērtēt iespēju ieviest ierobežojumu nēsāt nažus bez attaisnojoša iemesla, aizliegt īpaši bīstamus nažus, piemēram, "zombiju" un "tauriņu" nažus, un īstenot šos pasākumus tiešsaistē;

Ārējā dimensija

195. mudina ES un dalībvalstis īstenot globālās darbības starptautiskā līmenī, lai risinātu ieilgušos konfliktus, kas rada nestabilitāti visos reģionos, turpina vardarbības ciklu un ciešanas un diemžēl uztur daudzu teroristu propagandu;
196. prasa pastiprināt ES sadarbību ar kaimiņvalstīm, jo īpaši ar ārvalstu kaujinieku tranzīta un galamērķa valstīm, terorisma apkarošanas jomā; uzskata, ka ES ir jāsaņem globāla pieeja terorisma apkarošanai, īpaši koncentrējoties uz tādu sadarbību ar galvenajām trešām valstīm, kuras pamatā būtu skaidri definētas prioritātes;
197. uzskata, ka terorisma apkarošana ir joma, kurā vajadzīgas konkrētas zināšanas; tādēļ aicina padziļināt ES tīkla profesionalizāciju šajā jomā, jo īpaši atvēlot terorisma apkarošanas operatīvajiem darbiniekiem no dalībvalstīm labāku un ilgāku integrāciju ES struktūrā papildus atsevišķam uzdevumam ES delegācijā; uzskata, ka norīkošana darbā ES iestādēs maksimāli palielinātu pieredzi un kompetenču izmantošanu terorisma apkarošanas jomā;
198. aicina Komisiju stiprināt atbalstu trešo valstu, jo īpaši kaimiņvalstu, centieniem cīnīties pret noziedzību un nelikumīgu tirdzniecību kā terorisma finansēšanas avotu un stiprināt attiecības ar šīm valstīm, lai paātrinātu nelikumīgā tirdzniecībā iegūtu līdzekļu

iesaldēšanu; tomēr pauž bažas par to, ka pretterorisma tiesību akti dažās ES partnervalstīs aptver pārāk plašu jomu un tiek ļaunprātīgi izmantoti, lai apspiestu miermīlīgas domstarpības; brīdina, ka, kriminalizējot likumīgu sūdzību miermīlīgu izpausmi, var izraisīt radikalizāciju; uzskata, ka ES noteikti jāinvestē pasākumos, kas likvidētu terorisma pamatcēloņus trešās valstīs; pauž stingru atbalstu ārējām programmām ekstrēmisma apkarošanai cietumos, sadarbības programmām ar reliģiskajiem līderiem un kopienām, starpreliģiju dialogiem un forumiem un visu veidu samierināšanas programmām kopumā, kas samazina starpkopienų spriedzi, novērš sektantisku politiku, jo īpaši izmantojot ekonomiskus, sociālus un izglītojošus līdzekļus;

199. aicina dalībvalstis pilnībā izmantot Eiropas Savienības Izlūkošanas un situāciju centra (ES *INTCEN*) sniegto pretterorisma izlūkošanas datu analīzi; aicina Komisiju piešķirt *INTCEN* konkrētas pilnvaras tiešā veidā sazināties ar ES delegāciju analītiķiem, lai palielinātu būtiskās informācijas plūsmu uz ES centrālo izlūkošanas sistēmu;
200. aicina uzlabot sadarbību un apzināt sinerģijas starp kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) misijām un operācijām un Tieslietu un iekšlietu padomes (TI) darbībām;
201. aicina vienkāršot ES ierobežojošo pasākumu sistēmu, lai padarītu to par efektīvu instrumentu terorisma apkarošanas jomā;

Terorismā cietušie

202. aicina Komisiju izveidot ES Koordinācijas centru terorismā cietušajiem (*CCVT*), kurš nodrošinātu savlaicīgu un pienācīgu krīzes atbalstu gadījumos, kad notiek masveida uzbrukumi vienā vai vairākās dalībvalstīs; uzskata, ka *CCVT inter alia* būtu jānodrošina steidzama palīdzība cietušajiem no citas dalībvalsts, kā arī speciālās zināšanas ES līmenī, veicinot zināšanu, protokolu un labākās prakses apmaiņu; tomēr uzsver, ka ir jāpaplašina atbalsta un aizsardzības pasākumi, attiecinot tos uz netiešajiem cietušajiem, piemēram, cietušo radniekiem, aculieciniekiem un pirmajiem palīdzības sniedzējiem;
203. uzskata, ka tūlīt pēc izveidošanas *CCVT* varētu vākt statistikas datus un palīdzēt dalībvalstīm, lai Eiropas līmenī koordinētu terorismā cietušo reģistru izveidi, pilnībā ievērojot datu aizsardzības tiesību aktus, jo īpaši attiecībā uz datu subjekta tiesībām un nolūka ierobežošanas principu; uzskata, ka tas varētu arī apzināt un veicināt labāko praksi, piemēram, protokolu sagatavošanu, lai:
 - 1) nodrošinātu pirmo emocionālo uzmanību terorismā cietušajiem;
 - 2) nodrošinātu turpmāko psiholoģisko un emocionālo atbalstu;
 - 3) izvairītos no sekundāras viktimizācijas tiesas procesā vai birokrātiskās procedūrās;
 - 4) garantētu faktisku tiesas pieejamību, jo īpaši tad, kad uzbrukumos ir cietuši dažādu valstu valstspiederīgie;
 - 5) veicinātu plašsaziņas līdzekļu labo praksi, skarot terorismā cietušo un viņu ģimenēm sensitīvus tematus;

- uzskata, ka *CCVT* varētu izveidot arī publisku akreditētu cietušo atbalsta organizāciju reģistru, kas būtu pieejams konsultācijām un izstrādāto protokolu uzlabošanai; mudina dalībvalstis pilnvarot vienotu iestādi, kas atbildētu par *CCVT* valsts kontaktpunktu darbību;
204. prasa Komisijai izveidot vienotu tiešsaistes platformu visās ES valodās terorismā cietušo tiesībām un atbalstam, ko pārvaldītu *CCVT*, ar vienu valsts līmeņa kontaktpunktu katrā dalībvalstī, kā arī palīdzības līniju;
205. aicina Komisiju izvirzīt tiesību akta priekšlikumu par terorismā cietušajiem, kas īstermiņā un ilgtermiņā efektīvi reaģētu uz cietušo vajadzībām, ietverot vienotu terorismā cietušā statusa definīcija un cietušo tiesības, kā arī standartizētu veidlapu kompensācijas pieprasīšanai, skaidri izklāstot apdrošinātāju pienākumus un termiņus; uzskata, ka valsts līmenī vajadzētu būt vienkāršotai procedūrai, lai uzreiz pēc uzbrukuma automātiski piešķirtu kompensāciju terorismā cietušajiem, lai nodrošinātu viņu tiešās vajadzības, un ka jautājums par turpmāko kompensāciju būtu regulāri jāpārskata, pamatojoties uz cietušā situācijas novērtējumu;
206. uzskata, ka terorismā cietušo kopīgās definīcijas piemērošanas joma ietver vismaz: 1) mirušos; 2) cilvēkus, kuriem nodarīts fizisks un/vai psiholoģisks kaitējums; 3) cilvēkus, kuri ir bijuši nolaupīti vai saņēmuši draudus; 4) mirušo laulātos vai personas, kurām ar viņiem bijušas līdzvērtīgas piesaistes attiecības, tostarp vecākus un bērnus, vecvecākus, brāļus un māsas;
207. prasa dalībvalstīm uzdot daudzdisciplīnu krīzes reaģēšanas centriem, kas atbild par koordināciju un ārkārtas reaģēšanu, īstenot valstu un vietējos protokolus par cietušo ātru identifikāciju prioritārā kārtībā un to tūlītēju pārvaldību, kā arī nosūtīšanu uz kompetentajiem dienestiem;
208. aicina dalībvalstis nodrošināt, lai tūlīt pēc teroristu uzbrukuma un tik ilgi, cik nepieciešams, tiktu nodrošināta visaptveroša reakcija uz terorismā cietušo īpašajām vajadzībām, izmantojot valsts ārkārtas reaģēšanas infrastruktūru; uzskata, ka šim nolūkam dalībvalstīm būtu jāizveido vienota un atjaunināta tīmekļa vietne ar visu attiecīgo informāciju un ārkārtas atbalsta centrs cietušajiem un viņu ģimenes locekļiem, lai nodrošinātu psiholoģisko pirmo palīdzību un emocionālo atbalstu, kā minēts 2017. gada 15. marta Direktīvā (ES) 2017/541 par terorisma apkarošanu¹;
209. uzsver, ka paziņošana cietušo ģimenēm cieņpilni, humāni un atbilstīgi būtu jāveic īpaši apmācītiem speciālistiem, nodrošinot, ka plašsaziņas līdzekļi neatklāj šo personu identitāti bez viņu iepriekšējas piekrišanas un ka īpaša uzmanība, cieņa un prioritāte būtu jāpiešķir darbam ar bērniem;
210. aicina pilnībā un efektīvi īstenot Direktīvu (ES) 2015/637, lai nodrošinātu ES pilsoņu konsulāro aizsardzību trešās valstīs, kurās dalībvalstis nav pārstāvētas; uzsver, ka arvien lielāks skaits Eiropas iedzīvotāju ir cietuši teroristu uzbrukumos valstīs, kas nav viņu pašu valsts, un tādēļ steidzami aicina ieviest protokolus dalībvalstīs, lai saskaņā ar Direktīvu (ES) 2017/541 par terorisma apkarošanu teroristu uzbrukuma gadījumā palīdzētu Eiropas

¹ OV L 88, 31.3.2017., 6. lpp.

iedzīvotājiem, kuri ir citas dalībvalsts valstspiederīgie;

211. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka terorismā cietušajiem sniegtā palīdzība ietver arī tādus pasākumus kā pirmā palīdzība, psiholoģiskais atbalsts, aizsardzība pret sekundāru viktimizāciju, juridiskā palīdzība, efektīva piekļuve tiesām, skaidras naudas avanss tūlītēju izdevumu segšanai, sertificēta bērnu aprūpe un mājokļa atbalsts, nodokļu atvieglojuma shēmas, kā arī transporta nodrošināšana pagaidu vai pastāvīgas invaliditātes gadījumā;
212. prasa dalībvalstīm ar Komisijas atbalstu nodrošināt, ka visu attiecīgo valsts dienestu speciālisti un jo īpaši pirmās reaģēšanas struktūras ir atbilstīgi apmācītas par terorismā cietušo īpašajām vajadzībām; norāda, ka *CCVT* palīdzēs pildīt profesionālās apmācības uzdevumus, tostarp attiecībā uz policijas darbiniekiem, juristiem un citiem speciālistiem, kuri strādā ar cietušajiem, kā arī apdrošināšanas sabiedrībām vai kompensēšanas iestādēm;
213. aicina dalībvalstis izveidot juridiskus mehānismus, paredzot kriminālsodus par konkrēta terora akta glorificēšanu, jo šāda glorificēšana pazemo cietušos un izraisa sekundāru viktimizāciju, kaitējot cietušo cieņai un atlabšanai;
214. prasa, lai attiecīgās iestādes nodrošinātu aizsardzības pasākumus, lai novērstu turpmāku viktimizāciju, ko izraisa cietušo pazemošana un uzbrukumi cietušo tēlam, ko veic ar uzbrucēju saistītas sociālās aprindas;
215. aicina dalībvalstis aizliegt slavināt personas, kas, pieņemot galīgu spriedumu, atzītas par vainīgām teroristu darbībās;
216. aicina dalībvalstis pievērst īpašu uzmanību cietušajiem, ja viņi varētu piedzīvot vajāšanu vai baidās, ka agresoru sociālie līdzgaitnieki var viņiem uzbrukt vēlreiz;
217. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka personas, kas ārpus ES cietušas no "Islāma valsts" teroristu seksuālās vardarbības un citas nežēlīgas vardarbības, var droši un bez bailēm uzturēties ES; aicina dalībvalstis saistībā ar šādiem gadījumiem vērsties tiesā arī tad, ja noziegumi izdarīti ārpus ES, un iesaistīt cietušos tiesvedībā kā vērtīgus lieciniekus;
218. aicina Komisiju izstrādāt finanšu shēmu, paredzot kompensācijas cietušajiem liela apmēra terora uzbrukumos, lai vajadzības gadījumos atbalstītu dalībvalstis un sniegtu atbalstu pārrobežu lietās;
219. aicina Komisiju sākt dialogu ar dalībvalstīm, lai samazinātu lielo atšķirību starp valstu finansiālajām kompensācijām, ko katra valsts piešķir teroristu uzbrukumos cietušajiem;
220. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka visiem terorismā cietušajiem ir tiesības piedalīties tiesvedībā saistībā ar teroristu uzbrukumu, kas uz tiem attiecas, un ka tiek ņemta vērā pārrobežu terorismā cietušo īpašā situācija; prasa dalībvalstīm nodrošināt, lai kriminālprocesos nenotiktu pazemojoša vai necienīga saskare starp cietušajiem un agresoru vai viņa aprindām;
221. aicina vairāk popularizēt Eiropas Terorisma upuru piemiņas dienu (11. marts);

Pamattiesības

222. uzskata, ka drošības pasākumi, tostarp terorisma apkarošanas pasākumi, ir jāveic, ievērojot tiesiskumu un pamattiesības, un ir jāpieņem skaidrā tiesiskā regulējumā; tādēļ aicina dalībvalstis un ES iestādes, pieņemot un piemērojot pretterorisma pasākumus, ievērot pamattiesības, tostarp tiesības, kas attiecas uz privātumu un datu aizsardzību, domas un vārda brīvību un nediskrimināciju, kā arī procesuālās garantijas, piemēram, nevainīguma prezumpcija, tiesības uz taisnīgu tiesu, tiesības uz informāciju un tiesu iestādes kontroli, kā arī nodrošināt, ka cilvēku rīcībā ir efektīvi tiesiskās aizsardzības līdzekļi, lai vērstos pret savu pamattiesību pārkāpumu, tostarp iespēja iesniegt pārsūdzību tiesā;
223. aicina dalībvalstis un ES iestādes, pieņemot un piemērojot terorisma apkarošanas pasākumus, rast pareizo līdzsvaru starp dažādām attiecīgajām pamattiesībām un drošības vajadzībām; šajā ziņā uzskata, ka pirmajai prioritātei vajadzētu būt iedzīvotāju pamattiesību uz dzīvību un drošību aizsardzībai;
224. atkārti, ka starptautiskie un reģionālie cilvēktiesību likumi skaidri nosaka, ka valstīm ir tiesības un pienākums savā jurisdikcijā aizsargāt indivīdus pret teroristu uzbrukumiem, lai nodrošinātu tiesības uz dzīvību un drošību; atgādina, ka ES sadarbība ar trešām valstīm terorisma apkarošanas jomā jāveido, ievērojot starptautiskās cilvēktiesības un humanitārās tiesības, tostarp spīdzināšanas aizliegumu;
225. aicina Komisiju un Pamattiesību aģentūru (*FRA*) izpētīt terorisma apkarošanas politikas jomas problēmas un apzināt dalībvalstu labāko praksi, tostarp praksi, kurā ņem vērā neaizsargātu cilvēku, piemēram, personu ar invaliditāti un nepilngadīgo, īpašos apstākļus; prasa Komisijai veicināt labākās prakses apmaiņu un šajā ziņā izstrādāt norādījumus; atgādina arī, ka Parlaments, Padome un Komisija saistībā ar DFS var pieprasīt *FRA* atzinumus par terorisma apkarošanas pasākumiem;
226. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka saskaņā ar piemērojamiem ES tiesību aktiem ir ieviesti vajadzīgie datu aizsardzības pasākumi, tostarp atbilstīgi tehniskie un organizatoriskie pasākumi, lai aizsargātu personas datu drošību un konfidencialitāti; mudina dalībvalstis, lai uzturētu apspriešanas un izpaušanas ierakstus, nodrošināt skaidrus noteikumus attiecībā uz to, kuras personas var piekļūt kuriem datiem sistēmās un tos izmantot, un nodrošināt tiesības piekļūt datiem, tos labot, dzēst un ierobežot to lietošanu, kā arī tiesības uz kompensāciju un pārsūdzību tiesā aicina Komisiju un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju arī turpmāk pilnveidot inovatīvus integrētas privātuma aizsardzības risinājumus;
227. uzskata — lai īstenotu stingru terorisma apkarošanas politiku, visām valsts struktūrām, kas iesaistītas cīņā pret terorismu, ir vajadzīgs plašs pilnvarojums, kā arī liels sabiedrības atbalsts šīm iestādēm; norāda, ka pārraudzībai var būt svarīga nozīme, lai veicinātu sabiedrības uzticēšanos un atbalstu; aicina dalībvalstis ieviest pārraudzības mehānismus, lai novērtētu terorisma apkarošanas pasākumu ietekmi; aicina dalībvalstis nodrošināt visu drošības un izlūkošanas dienestu pienācīgu demokrātisko pārraudzību un publisko pārskatatbildību, saglabājot vajadzīgo slepenības līmeni;

o

228. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

PASKAIDROJUMS

Vispārīga informācija

Pēdējos gados ES savā teritorijā ir piedzīvojuši vēl nebijušu terorisma vilni, kas iedzīvotāju bažu priekšplānā ir krasī izvirzījis drošības jautājumu un uzsvēris sadarbības un informācijas apmaiņas problēmas šajā jomā. Proti, 2017. gada jūnija Eiroparometra apsekojumā par iedzīvotāju kopējo izpratni, pieredzi un priekšstatiem par drošību, 92 % respondentu piekrita, ka valstu iestādēm būtu jāapmainās ar informāciju ar citu ES dalībvalstu iestādēm, lai labāk cīnītos pret noziedzību un terorismu.

Pēc šiem uzbrukumiem dalībvalstīm un ES bija grūti atbildēt uz iedzīvotāju bažām un problēmām, ko radīja terorisma draudi. Tika ierosināti jauni tiesību akti, spēkā esošie tiesību akti tika vai tiek pārskatīti un gan ES, gan dalībvalstīs tika sāktas debātes par to, kā labāk atbildēt uz terorisma draudiem.

Lai reaģētu uz šiem notikumiem un spētu dot savu ieguldījumu, Eiropas Parlaments 2017. gada 6. jūlijā izveidoja Īpašo komiteju terorisma jautājumos (*TERR*). Komiteja likumīgi sāka strādāt 2017. gada 14. septembrī. Tās galvenais mērķis ir risināt praktiskās un tiesību aktu nepilnības cīņā pret terorismu, īpašu uzmanību pievēršot sadarbībai un informācijas apmaiņai.

Horizontāli jautājumi

Viena no galvenajām problēmām, ko eksperti un praktiķi noteica un atkārtoti uzsvēra, ir vajadzība pilnībā īstenot spēkā esošos tiesību aktus šajā jomā. Dalībvalstīm ir jānodrošina ne tikai tiesiskais regulējums, bet arī vajadzīgais tehniskais aprīkojums, kā arī pietiekams skaits labi apmācītu darbinieku, lai gādātu par spēkā esošo pasākumu praktisku piemērošanu.

Komitejas darbā pastāvīgi tika izvirzīts arī jautājums par atbilstīga datu uzglabāšanas režīma nepieciešamību. Referentes uzskata, ka ir jānodrošina ES režīms par datu uzglabāšanu saskaņā ar prasībām, kas izriet no Tiesas judikatūras, vienlaikus ņemot vērā kompetento iestāžu vajadzības un terorisma apkarošanas jomas specifiskās īpašības.

Referentes pauž nožēlu, ka dažu dalībvalstu atteikšanās no politikas un tiesu iestāžu sadarbības pasākumiem teroristu nodarījumu novēršanai, noteikšanai, izmeklēšanai un sodīšanai varētu apdraudēt terorisma izmeklēšanas ātrumu un efektivitāti, kam varētu būt kaitējoša ietekme, un aicina dalībvalstis atturēties no atteikšanās šajā izšķirīgi svarīgajā jomā.

Radikalizācijas novēršana un apkarošana

Radikalizācija kā pašmāju teroristu uzbrukumu avots rada lielu apdraudējumu Eiropas Savienībai. Galvenie radikalizāciju veicinošie faktori ir radikāls saturs sociālajos plašsaziņas līdzekļos, personīgs kontakts ar radikalizētām personām un radikalizācijas ekosistēma, tostarp naida kurinātāji un radikāls saturs grāmatās, tiešsaistē vai audiovizuālajos plašsaziņas līdzekļos. Vēl viens radikalizācijas pārēklis ir cietumi.

Lai gan Eiropas Savienība jau ir sākusi vairākas iniciatīvas radikalizācijas jautājuma risināšanai, piemēram, Radikalizācijas izpratnes tīkls un ES Interneta forums, ir vajadzīga koncentrētāka un mērķtiecīgāka pieeja, lai stātos pretī šim draudam. Tādēļ referentes ierosina izveidot jaunu ES Izcilības centru radikalizācijas novēršanai, kuram būtu jākoordinē un

jāveicina sadarbība starp dalībvalstīm, politikas veidotājiem, praktiķiem, ekspertiem un pētniekiem radikalizācijas novēršanas jomā, kā arī jāveicina ES līdzekļu mērķtiecīga izmantošana šajā jomā. Jāuzsver arī pilsoniskās sabiedrības organizāciju un NVO loma, kuras ir neaizstājamas, īstenojot radikalizācijas novēršanas un apkarošanas projektus vietējā līmenī. Dalībvalstīm ir jāattīsta to darba tiesiskie un finansiālie priekšnoteikumi.

Lai risinātu radikāla satūra izplatīšanu tiešsaistē, referentes uzskata, ka ir sasniegta uzņēmumu brīvprātīgas darbības robeža, un prasa Komisijai iesniegt tiesību akta priekšlikumu, kas uzliktu uzņēmumiem par pienākumu pilnībā dzēst teroristu saturu vienas stundas laikā, un ieviest skaidrus ziņošanas pienākumus uzņēmumiem par teroristu satūra gadījumiem un dzēšanas rādītājiem, kā arī sankcijām neatbilstības gadījumā.

Sadarbība un informācijas apmaiņa

Sadarbība un informācijas apmaiņa ir neatņemami elementi cīņā pret terorismu. Ātrums, ar kādu daži no nesējumiem ir ieplānoti un izpildīti, prasa ātru informācijas un zināšanu apmaiņu, lai tā būtu efektīva un palīdzētu novērst uzbrukumus. Terorisma pārrobežu raksturs prasa stingri koordinētu reakciju un sadarbību dalībvalstīs un starp tām, kā arī ar kompetentajām Savienības aģentūrām un struktūrām un starp tām.

Ziņotāji uzskata, ka jānotiek pārejai uz jaunu pieeju informācijas apmaiņā. Ar informāciju, kas attiecas uz terorisma apkarošanu, ir jāapmainās pēc noklusējuma, un tikai īpašos apstākļos, kad ir nepieciešams, lai informācija netiek izpausta, jābūt pieļaujamam tam, ka informācijas apmaiņa nenotiek. Turklāt ir jāievieš tehniski risinājumi, kas ļautu automātiski ielādēt informāciju no reģionālām sistēmām valstu/federālās sistēmās un Eiropas sistēmās. Jāstiprina sadarbība un informācijas apmaiņa starp dažādiem dienestiem, jo īpaši starp tiesībsardzības un izlūkošanas dienestiem.

Referentes aicina Eiropolu kļūt par īstu centru informācijas apmaiņai un sadarbībai terorisma apkarošanai ES. Taču, lai tas tā notiktu, dalībvalstīm attiecībā uz teroristu nodarījumiem ir jānodrošina vislielākais kontaktu elastīgums starp Eiropolu un atbilstīgajām iestādēm dalībvalstīs. Turklāt teroristu uzbrukumu gadījumā saskaņoti ir jāizmanto *JIT*, ņemot vērā šiem uzbrukumiem pārsvarā piemītošo pārrobežu raksturu. Eiropolam un *Eurojust* principā būtu jāpiedalās šajās *JIT*.

Attiecībā uz centralizēto sistēmu savstarpējo izmantojamību referentes uzskata, ka tas ir atzinīgi vērtējams solis, bet tas ir arī tikai pirmais solis, izveidojot visaptverošu savstarpēji izmantojamu informācijas sistēmu struktūru. Nākotnē ir jāaptver papildu sistēmas, tostarp valstu un decentralizētas sistēmas.

Ārējās robežas

Šengenas zona, kurā nenotiek iekšējo robežu kontrole, var turpināt pastāvēt tikai tad, ja ārējās robežas ir drošas un aizsargātas. Daži no nesējumiem teroristu uzbrukumiem ir atklājuši būtiskas nepilnības Eiropas robežkontroles politikā, jo vismaz astoņi no šo uzbrukumu veicējiem ieradās Grieķijā, izmantojot neatbilstīgas plūsmas 2015. gada jūlijā, augustā un oktobrī. Kaut arī šajā jomā ir gūti būtiski panākumi un ieviesti jauni pasākumi, piemēram, obligātas SIS pārbaudes un Interpola datubāzes robežu šķērsošanas vietās, joprojām ir daudz darāmā integrētas robežu pārvaldības jomā.

Jo īpaši svarīgi ir radīt materiālos nosacījumus uz robežām, lai īstenotu jaunos tiesību aktus, ieviestu biometriskās pārbaudes, datubāzu savstarpēju izmantojamību un visu pieejamo datu, piemēram, pasažieru datu reģistra (PDR) vai kaujas lauka pierādījumu izmantošanu nolūkā identificēt potenciālos teroristus, pirms tie ir ieradušies ES teritorijā. Jāuzsver arī *Frontex* loma integrētajā robežu pārvaldībā.

Referentes atzīst, ka *EUNAVFOR Med* operācija *Sophia* pašlaik ir galvenais drošības garantētājs Vidusjūras reģionā, un tās rīcībā ir vajadzīgie resursi un spējas dot ieguldījumu arī cīņā pret terorismu. Tādēļ referentes prasa attiecīgi grozīt operācijas *Sophia* pilnvaras un paplašināt tās teritoriālo tvērumu, lai ietvertu arī jaunās migrācijas plūsmas no Tunisijas. Varētu apsvērt jaunu ANO Drošības padomes rezolūciju, nodrošinot *Sophia* piekļuvi piekrastes valstu teritoriālajiem ūdeņiem, lai veiktu pārbaudes uz aizdomīgiem kuģiem.

Teroristu finansēšana (TF)

TF pasākumiem jābūt vispusīgiem, koncentrējoties ne tikai uz finanšu plūsmām, bet arī uz radikalizācijas finansēšanu. TF pasākumiem ir jārisina gan liela mēroga teroristu organizāciju finansēšana, gan uzbrukumi, kuriem varētu būt vajadzīgi nelieli līdzekļi. Tādējādi ir ārkārtīgi svarīgi, ka TF pilnībā izmanto finanšu izlūkošanu, lai veicinātu novēršanu.

Dalībvalstīm un Komisijai tiek prasīts izveidot Eiropas Savienības Teroristu finansēšanas izsekošanas sistēmu (*TFTS*) personu darījumiem ar saikni uz terorismu un tā finansēšanu, kas veikta vienotā euro maksājumu telpā, tādējādi papildinot Teroristu finansēšanas izsekošanas programmu (*TFTP*) ar ASV.

Kritiskās infrastruktūras aizsardzība

Referentes prasa pārskatīt Direktīvu 2008/114, lai nodrošinātu, ka Eiropas kritiskās infrastruktūras (EKI) noteikšana tiek pamatota uz to sistēmu analīzi, kuras atbalsta būtiskus un pārrobežu pakalpojumus, nevis uz atsevišķu nozaru pieeju. Jaunajai direktīvai būtu jāievieš pienākums ziņot par incidentiem saistībā ar kritisko infrastruktūru, sistēma stresa testu veikšanai, atbilstīga izraudzīto kontaktpunktu apmācība un kvalitātes prasības attiecībā uz uzņēmējdarbības nepārtrauktības plāniem incidenta vai uzbrukuma gadījumā. Komisijai ir jāspēj iedalīt Eiropas pakalpojumu, piemēram, *Galileo* vai *Eurocontrol* kā EKI līdzekļus.

Referentes arī aicina dalībvalstis ieviest efektīvas reaģēšanas stratēģijas un izveidot valsts daudzdisciplīnu krīzes reaģēšanas centrus, lai koordinētu un ārkārtas gadījumā reaģētu uzbrukuma vai incidenta gadījumā.

Sprāgstvielu prekursori

No teroristu veiktajiem uzbrukumiem ES 2015. un 2016. gadā 40 % tika izmantotas sprāgstvielas par spīti Regulai Nr. 98/2013, ar ko aizliedz septiņu vielu pieejamību plašai sabiedrībai, ja tās pārsniedz robežvērtību, un kurā tiek prasīts ziņot par aizdomīgiem darījumiem attiecībā uz vienpadsmit produktiem. Tas ir tāpēc, ka noziegumu veicējiem un potenciālajiem teroristiem joprojām izdodas iegādāties prekursorus tiešsaistē, un tāpēc, ka pašreizējais regulējums ļauj dalībvalstīm piemērot dažādas sistēmas.

Tādēļ referentes atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir ierosinājusi jaunu regulu, ar ko atceļ aizliegto vielu reģistrācijas sistēmu un ievieš skaidrāku definīciju attiecībā uz to, ko uzskata par plašu

sabiedrību, bet ko — par profesionālu lietotāju. Referentes prasa stingrāk uzraudzīt tiešsaistes pirkumus un sīkāk izstrādāt pašreizējos muitas kopējos riska kritērijus, lai uzlabotu nelikumīgus sprāgstvielu prekursoru pirkumus tiešsaistē.

Nelikumīga šaujamieroču tirdzniecība

Šaujamieroči tika izmantoti 41 % no visiem uzbrukumiem, uzrādot nelielu pieaugumu salīdzinājumā ar 2016. gadu (38 %). Draudī, ka šaujamieroči tiek izmantoti teroristu uzbrukumos, joprojām pastāv, arī tādēļ, ka pieaug nelikumīgo ieroču tirgū pieejamo pārveidojamo “tukšo patronu” ieroču un reaktivēto šaujamieroču piedāvājums. Tādēļ referentes prasa novērst nepilnības ES un valstu tiesību aktos šaujamieroču jomā, piemēram, veicot pasākumus, lai apturētu viegli pārveidojamo “tukšo patronu” šaujamieroču, Flobēra šaujamieroču un signālpistoļu apriti.

Terorismā cietušie

Dalībvalstis tiek mudinātas transponēt nosacījumus, kas izklāstīti Direktīvā (ES) 2017/541 un 2012/29.

Komisija tiek aicināta nākt klajā ar tiesību akta priekšlikumu par terorismā cietušajiem, skaidri definējot viņu statusu un tiesības, tostarp atbilstības kritērijus un kompensācijas līmeni. Būtu arī jāizveido ES Koordinācijas centrs terorismā cietušajiem (CCVT), kuram būtu jānodrošina savlaicīgs un atbilstīgs atbalsts krīzes gadījumā, ja notiek uzbrukums vienā vai vairākās dalībvalstīs.

Pamattiesības

Pamattiesību ievērošana ir būtisks sekmīgas terorisma apkarošanas politikas elements, un ir jārod pareizais līdzsvars starp dažādajām iesaistītajām pamattiesībām, lai nodrošinātu terorisma apkarošanas pasākumu efektivitāti. Šajā saistībā referentes uzsver — lai gan privātums ir pamattiesības, pirmajai prioritātei jābūt iedzīvotāju pamattiesību uz dzīvību un drošību aizsardzībai. Turklāt jāņem vērā mazāk aizsargāto personu/personu ar invaliditāti īpašās vajadzības un apstākļi.

INFORMĀCIJA PAR PIEŅEMŠANU ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ

Pieņemšanas datums	13.11.2018.
Galīgais balsojums	+: 23 -: 2 0: 5
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Ivo Belet, Caterina Chinnici, Javier Couso Permuy, Edward Czesak, Arnaud Danjean, Gérard Deprez, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Doru-Claudian Frunzuliță, Elisabetta Gardini, Ana Gomes, Sylvie Guillaume, Monika Hohlmeier, Eva Joly, Jeroen Lenaers, Péter Niedermüller, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Birgit Sippel, Helga Stevens, Elena Valenciano, Geoffrey Van Orden, Kristina Winberg, Milan Zver
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Lynn Boylan, Claude Moraes, Morten Helveg Petersen, Emil Radev, Josep-Maria Terricabras
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	France Jamet, Manolis Kefalogiannis, Lukas Mandl

ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA

23	+
ALDE	Gérard Deprez, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Morten Helveg Petersen
ECR	Edward Czesak, Helga Stevens, Geoffrey Van Orden
ENF	France Jamet
PPE	Ivo Belet, Arnaud Danjean, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Elisabetta Gardini, Monika Hohlmeier, Manolis Kefalogiannis, Jeroen Lenaers, Lukas Mandl, Emil Radev, Milan Zver
S&D	Caterina Chinnici, Doru-Claudian Frunzulică, Ana Gomes, Claude Moraes, Péter Niedermüller, Elena Valenciano

2	-
GUE/NGL	Lynn Boylan, Javier Couso Permuy

5	0
ECR	Kristina Winberg
S&D	Sylvie Guillaume, Birgit Sippel
VERTS/ALE	Eva Joly, Josep-Maria Terricabras

Izmantoto simbolu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas